સંજાણા સંગીત સંગ્રહ

III

1929

રચનાર: દી. એ. સંજાણા

સંજાણા સંગીત સંગ્રહ.

ઉસતાદી નીતી ભકિતનાં ગાયણો, ગઝલો, કવ્વાલીઓ, તેમજ હરેક ફિરદુ અને ગુજરાતી વખણાયલા નાટકોનાં ચુંટી કાઢેલાં ૪૦૦ ગાયણોનું પુસતક.

આવૃતી ત્રીજી.

રચનાર

મી૰ દીનશાહ એદલજી સંજાણા

માલેક

સંજાણા મ્યુઝીક કલાસ

કીંમત રૂ. ૧॥.

સને ૧૯૨૯.

આ પુસતક ધી જ. ન. પીતીત પારસી ઓરફનેજ કેપટન પ્રીંતીંગ વર્કસ, નંબર ૧૪૧ લાલબાગ, પરેલ, મુંબઇમાં મી૰ રૂસ્તમજી દોરાબાઇ શરાફે છાપ્યુ છે, અને મી૰ દીનશાહ એદલજી સંજાણાએ ખારીવાલા બીલડીંગ, લાલબાગ, પરેલ, મુંબઇ મધે પોતાના "સંજાણા મ્યુઝીક કલાસ"માંથી પ્રગટ કર્યુ છે.

મ્યુઝીકનું પ્રાઇવેટ ટયુશન.

કોણ આગલ લેશો ?

મ્યુઝીક શીખાડનારાઓ તો ઘણાંએ છે પણ કોઇબી ગાયન તમારી મેળે ઉતારી શકો એવું સરલ રૂઢીથી શીખાડવાનું કામ અનુભવીનુંજ છે.

માટે

જો આ ચોપડીમાંના દીલખુશ ગાયનો સારી રીતે ટુક વખતમાં વગાડતાં ગાતાં શીખવું હોય તો અનુભવી જાંણીતા શીક્ષક મી. સંજાણાને લખશો તો મધ્યમ ફીમાં ઘેર બેઠાં આવી શીખાડી જશે.

લખો:-

દીનશાહ એદલજી સંજાણા,
વાડીઆ ચોલ, આર, નંબર. ૧૭,
લાલબાગ.

બે બોલ.

શુક્ર હજારો હજાર તે પાક કીરતારનાં કે આજથી થોડાંક વખત ઉપર આ માહરૂ અદના નાહનું પુસતક જેમાં જાંણીતા કવિઓ અને શાયરોનાં રચેલાં નીતી ભકિતનાં અને બોધદાયક ગાયણો તેમજ આગલા અને હાલના દરેક ઉરદુ અને ગુજરાતી નાટકોનાં ઘણાજ વખણાયલાં અને ઘરેઘર ગવાતાં ગાયણો દરેક ઘરોમાં જલવાઇ રહે એજ મકસદથી એક સંગ્રહનાં આકારમાં મે રજુ કર્યો હતો, જે સંગીતની શોખીન આલમમાં બહુજ પસંદગી પામ્યો હતો તે એટલાજ ઉપરથી જણાશે કે તે બહાર પડયા પછી ટુંક વખતમાં તેની તમામ નકલો ખપી ગઇ હતી અને એ સંગ્રહ માટે ચાલુ અને ચાલુ માંગણીઓ થતી રહેવાથી તેમાં ફેરફાર અને સુધારો વધારો કરી બીજી વાર છપાવવાની ફરજ પડી હતી અને તેની પણ તમામ નકલો ખપી જવાથી તમો જેવા મહેરબાનોની માગણીને અને આગ્રહને માન આપી ત્રીજી વાર છપાવવાની મેં હામ ભીડી છે. અને એમાં પણ થોડોક ફેરફાર અને સુધારો વધારો આગલા ભાગોની માફક કર્યો છે.જે આશા છે કે તમો મહેરબાનોની જરૂર પસંદગી મેળવશે અને પહેલેનાજ જેટલો ટેકો મળશે તો હું મારો શ્રમ સફળ થએલો લેખીશ.

આ પુસ્તક માહરા એક ખેરખાહ મીત્ર જેઓ નવસારીનાં એક આગેવાન શેઠયા અને મુંબઇનાં જાણીતા ઝવેરી શેઠ નાનાભાઇ બેજનજી ચોકસી જેઓ છુપી અને જાહેર સખાવતોથી જાણીતા છે તેઓને આ માહરૂ અદના પુસ્તક અર્પણ કરતાં ઘણીજ ખુશાલી ઉપજે છે.

તેમજ આ પુસ્તકમાં જે ધંધાદારી વર્ગે પોતાનાં સાહસીક ધંધાની જાહેર ખબર આપી મારા કામને ઉત્તેજન આપ્યું છે તેઓનો પણ ખાસ ઉપકાર માનવાની હું મારી ફરજ સમજું છું.

લા૦ સેવક,

દીનશાહ એદલજી સંજાણા.

અર્પણ પત્રિકા.

શેઠજી સાહેબ,

શેઠ નાનાભાઇ બેજનજી ચોકસી ઝવેરી.

જેવણુ નવસારીનાં એક માનવંત શેઠયા અને મુંબઇનાં ઝવેરી
બજારનાં એક આગેવાન વેપારી જેઓ ગરીબીમાંથી આપ-
બળથી આગલ વધી એક શ્રીમંત શેઠયા તરીકે ગરીબોની
દાઝ હૈડે ધરતા રહયા છે, જેઓની જાહેર અને
છુપી સખાવતોનાં કીર્તિવંત કામો હું મારી
બચગીથી વખાણુની નજરથી જોતો આવ્યો છું,
તેની એક અદના ઇધાંણી દાખલ આ
માહરૂં નાહનું પુસ્તક ઘણુાજ માન
સહીત અર્પણ કરૂં છું.

લા૦ સેવક,

દીનશાહ એદલજી સંજાણા.

શેઠ નાનાભાઇ બેજનજી ચોકસી.

સાંકળયું

ઉસ્તાદી અને ભકિત નીતીના ચુટી કાઢેલાં ગાયણો.

ગાયન ૧ લું.

રાગ-કલ્યાણ.

મોરી લાજ શરમ રખલે જુગમે
પાક જાત પરવર દીગાર—મોરી
પએદા કીએહી લાજ તુમ હીકુ
તું દાતા મએ બંદા હએ તેરા—મોરી
ગાએ બજાએ રીઝાએ પ્રભુકુ
રાગ કલ્યાણ સરસ સમજાયો
સપ્ત સુર ઓર તીન ગ્રામતી
તું દાતા મએ બંદા હએ તેરા—મોરી

ગયન ૨ જું.

રાગ-પાહાડી-કવ્વાલી.

ન છેડો તુમ ધરમકો—ચાહે જાન તનસે નીકળે
સચ્ચા સુખુન હો લેકીન-શીરી દહંનસે નીકળે
હર વકત મોત સરપે-ચલ લેલે તોસા ભાઇ
ભકતી વીનાયકકી કરલે-જીતની ઇસ તનસે નીકળે
ચુનલો કરમ ધરમકો બહારે જવાનીમે ગુલ
નહીતો ખેઝામે રોરો-બુલ બુલ ચમનસે નીકળે
દયા ધરમ કરલો-નહીતો સમજલો અઝીઝ
સીકંદર કે હાથ દોનો-ખાલી કફનસે નીકળે

ગાયન ૩ જું.

રાગ-ભેરવી.

જુઠી દેખત હુએ પ્રીત જગતમે જુઠી દેખત હુએ પ્રીત
અપને સુખકે સબ જગ રોવે, કયા દારા કયા મીત
મેરા મેરા સબહી કહત હુએ, હેતસે બાંધે પ્રીત
અંત કાલ કોઇ સંગ ન આવે, એહી અચરત હુએ રીત
મન મુર્ખ તું અજહુન સમજત, ગાવો હરીકે ગીત

ગાયન ૪ થું.

રાગ-માંડ.

શુભ વેલ બીતી જાત હુએ ભજીલે રબને
અચ્છે દીન નીકલ જાત હુએ ભજીલે રબને
પ્યારે તું પ્રભુ ભજનમે, દેર ન કુચ્છ લગાએ
કયા જાને ઇસ દેરમે સ્વાસ રહે કે જાએ--ભજીલે
આજ કહે મએ કલ ભજુ કલ કહે ફીર કલ
આજ કલ કરત કરતહી અવસર જાત ચલ--ભજીલે

ગાયન ૫ મું.

રાગ-જંગલો પીલુ કવ્વાલી.

જરા સમજો ઇસ દુનીયાકો મુસાફીર સબકો જાના હુએ
લગાલો ઇસ્ક અલ્લાહુસે ભલા બુરા જમાના હુએ
સર પર બોજ ભારી હુએ તુજે મંજીલકો જાના હુએ
ખરચ કુચ્છ પાસ રખ લેનાં તુંજે વાંહકા બુલાના હુએ
અએ માલી ચમન ખાલી લગાવે ફુલોકી ડાલી
ચમનકો ફુલોસે ભરદે વાહ કયા કયા નજારા હુએ
પલંકુ ચારથે પાએ ફીરેસ્તો લેનેકો આએ
સમાલકે તુમ ચલો યારો ખુદાકો મોહ બતાના હુએ
કહાં નદી કહાં નાલા કહાં સમુદ્ર કીનારા હુએ
કહાં રૂસ્તમ કહાં સોરાબ કારૂનકા કહાં ખજાના હુએ

ગાયન ૬ થું.

રાગ પીલુ બરવે.

સોચ સમજ નાદાન પ્યારે
આશક હોકે રોના કયારે
જીસ નગરીમે દયા ધરમ નહી
ઉસ નગરીમે રેહના કયારે
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ
શીશ દીએ ફીર રોના કયારે

ગાયન ૭ મું.

રાગ-પહાડી કવ્વાલી.

બન શકે તો નેકી કરનાં આખેર તો હએ મરનાં
એસી કરણી કર લે પ્યારે ફીર ન ચોરયાસીમે ફીરનાં
ધન જોબનકે પુર જોશમે--ઇતના નહી ઉછળના
દો દીનકી હએ હસમત સારી સાહેબસે કછુ ડરના
જાન બુઝકે રાહે બદીમે-પ્યારે કામ ન ધરનાં
ભજો ખુદા ઓર અલ્લાહ રામકો-ભવસાગર હએ તરનાં

ગાયન ૮ મું.

રાગ આસાવરી.

ચલનાં હોગા જરૂર એક દીન ચલના હોગા જરૂર
લછમન રામ અમર જો હોતે રહેતે કબરસો દુર
સોહી જગમ રહેન ન પાએ સમજ દેખ નર કુર
રાવન કુંભ કરન બદે જોધે કેહુત હતે હમ સુર
કઠીન મોતસે વોહીન બચે મીલ ગએ માતી ધુર
જમશેદ ફરેદુન મહમદ ઇસા ઓર રાજ ધર્મ કે સુર
ગએ જગત કે મેહમાં હોકે દેવી દેવતા હુર
પીર મરે પએગમબર મર ગએ મરે ચાંદ ઓર સુર
કહે કબીર ભકતી કબ કરનાં થાડો કાલ હજુર

ગાયન ૯ મું.

રાગ—પાહાડી.

ભલાઇ કર ચલો જગમે-તુમારાભી ભલા હોગા
નેકો બદ કીયા જયસા-કે વયસા ફળ સદા હોગા
સતાતે હો ગરીબોકો-નખાતે ખોફ માલીકકા
કભી કોઇ જુલ્મગર દેખા-ફુલા ઓર વોહ ફલા હોગા
ખુદાકે હુએ સભીબંદે-બનો મત ખુનકે પ્યાસે
છુરી જલ્લાદકે નીચે-તુમારા ખુદ ગલા હોગા
સમજકર જાન અપનીસી-દુખાવો મત કીસીકા દીલ
જલાવેગા તુમે બેશક-જો ખુદ તુમસે જલા હોગા
ફરાયઝ અપનીકો હરદમ-અદા કરતે રહો ફઓરન
મઝા હવસોમે પાતે હો-વોહી એક દીન બલા હોગા

ગાયન ૧૦ મું.

રાગ-દેશ ઠુંમરી.

સુનો તુમ યાર પરદેશી બચન કયેસે નીભાવોગે.
નદીઆં જોરસે બેહતી ખવઇઆં સુજ નહી પડતી,
પોકારૂ અપને હેમ:કુ લગા દેઓ પાર મોરી નઇઆ-સુનો.
બાલપન ખેલમે ખોયા જુવાંની નીંદભર સોયા,
બુઢાપા દેખકે રોયા નબીજી આસરા તેરા-સુનો.

ગાયન ૧૧ મું.

રાગ-ભેરવી.

મન મત કર મેરા મેરા-તન ધનબી કહાં તેરા
તુંતો માયાસે હુએ ઘેરા કર જન્મ સફલકા ફેરા
મેહલ બનાયા વેહલ બનાયા છત્ર પલંગ પર સોયા
થોડી દીનકી કુચ્છ સફરમે મલમલ કાયા ધોયા
તીન દીનકી એ દુનીઆ હુએ માયા કીસે જોડી
અએ દીલજાન તું મુસાફીર હુએ રહી અબ મંજલ થોડી

ગાયન ૧૨ મું.

રાગ-માલકોશ.

પરસ્તીકે કાબીલ તુ હયે કરીમ,
કે હયે જાત તેરી ગુફુરો રહીમ,
સબોંકા તુહી દીનો ઇમાન હયે,
એ તન હયે તેરા ઓર તુહી જાન હયે.
કીસીસે નજર આવે કુછ કામે જાન,
જો તુ મેહેરબાંન હોતો કુલ મેહેરબાંન.
તુ હયે માલીકે મુલ્ક દુન્યા હો દીન,
હયે કબજેમે તેરે જમાને જમીન,
દો અલમમે તેરા નહી હયે શરીક,
તેરી જાત હયે વાદહુલા શરીક.

ગાયન ૧૩ મું.

રાગ-સારંગ.

ભજ મુખસે દીન દયાળરે, સબ જુઠા હુએ સંસાર
કોઇ દીન આવેગા કાળરે, સબ જુઠા હુએ સંસાર
મેરી મેરી મત કરરે, સુન મેરી એક બાત
માયાતો સંગ ના ભાઇ, સબ ગએ પસારે હાથરે-સબ.
ચાર દીનકી જીંદગી, રાગ રૂપ વો રંગ
જીતે કે સબ યાર હુએ, કોઇ મુવે ન જાવે સંગરે-સબ.
માતીમે મીલ જાએગા, કબહુ તેરો શરીર
બની શકેતો કરો કુચ્છ તુમ, વો દીનકી તદબીરરે-સબ
રામ નામ તું ભજ મન પ્યારે, હુમારી શીખામણ માન
ધર, પ્રભુકા ધ્યાન બસ, તું જબલગ ઘટમે પ્રાણરે-સબ.

ગાયન ૧૪ મું.

રાગ-ભેરવી ગઝલ

જરા તો સોચ અએ ગાફીલ, એ દમકા ક્યા ઠીકાણા હુએ
નીકલ જબ એ ગયા તનસે, એ સબ અપના બીગાના હુએ
મુસાફીર તું હુએ ઓર દુનિઆં, સરા એ ભુલ તું મત ગાફીલ
સફર મુલકો અદમ આખેર, તું જે દરપેચ આના હુએ
લગાતા હુએ અબસ દઉલત પેદીલકો કયુ તું અબ નાહક
ન આવે સાથ કુચ્છ હરગીઝ, હયાં સબ છોડ જાના હુએ
ન ભાઇ બહેન ન કોઇ હુએ, ન કોઇ આસના અપનાં
મખુબી ગોર કર દેખો, તો મતલબકા જમાના હુએ

ગાયન ૧૫ મું.

રાગ-ગઝલ ઠેકો કવ્વાલી.

મોહબત ગએરસે મેરી છુડાદો યા રસુલ અલ્લાહ
કદમ મે ધ્યાનકો મેરા લગાદો યા રસુલ અલ્લાહ
લગા તકીઆ ગુનાહોકા પડા દીન રાત સોતાહુએ
મુજે તુમ ખ્વાબ ગફલતસે જગા દો યા રસુલ અલ્લાહ
પડા હું બીચ દરીઆમે ભમરમે ખાતા હું ચકકર
કીનારા વો લગે મુજકો લગાડો યા રસુલ અલ્લાહ
અંધેરી કબ્રમે મુજકો અકેલા છોડ આવેગા
વહાંવો ફજલસે તેરી ઉજાલા યા રસુલ અલ્લાહ
બદી કીસમત હમારી હુએ ઉમીદ હમકો તુમારી હુએ
ભરોસા દીન દુનીઆમે નીભાદો યા રસુલ અલ્લાહ
વસલકી પીડ ભારી હુએ નેહાયત બેકરારી હુએ
મુસાફીર હું બે મુકામે પોંહચાડો યા રસુલ અલ્લાહ

ગાયન ૧૬ મું.

રાગ-ભેરવી ગઝલ.

દીલા ગાફીલ નહો એકદમ, એ દુનીઆં છોડ જાના હુએ
બગીચે છોડ કર જાના, જમીન અંદર સમાના હુએ
બદન નાજુક કંચન જયસા, જો હૈ તે સેજ ફુલોપે
હોએગા એક દીન મુરદા, બદન કીડાને ખાના હુએ
ગફલતમે તું કયું સોયા, નહી આરામ ઇસ જગમે
મુસાફીર બે વતન હુએ તું, કહાં તેરા ઠીકાણા હુએ
નજર કર દેખલે પ્યારે, ન ખેશોમે કોઇ તેરા
પેદર માદર જનો ફરજંદ, સબીકો છોડ જાના હુએ
ન ભેલા હોએગા પ્યારા, ન બેટા બેટી ઓર પ્યારી
યાંહાં કરલે ધરમ નેકી, ખુદાકા નામ સચ્ચા હુએ

ગાયન ૧૭ મું.

રાગ-ભેરવી ગઝલ.

હમારી દિલ લગી રબસે-કિસીસે દીલ લગાવે કયા;
મરીજે ઇસ્ક બ્હાં હોકે બુનોંકે હ્યાં જગાવે કયા—હમારી.
દગલબાંજી હુઇ યારો હકીકત કયા સુનાઉં મેં;
કિયા સબ બખ્ત મેરેને-કિસીકો હમ સતાવે કયા—હમારી.
હમારી લાસ દોજખમે-ઉઠાકે ફેંકના યારો;
સિહા મું રોજ કયામતપર ખુદાકો હમ બતાવે કયા—હમારી.
હિજરકે દર્દકી દારૂ-નહી મિલતી જહાંમે તો,
સિવાવો યાર દર્દો ગમ-કીસીકો હમ સુનાવે કયા—હમારી.

ગાયન ૧૮ મું.

રાગ—ભેરવી ગઝલ.

અએ ખુદા રખકે વફા સહી મએને પુરજફા
દોસ્તો દુશ્મન હો ગયા જો કીઇ ન કુચ્છ ખતા
પનાહ રખ મુજપે પનાહ થા ઈલાહી જહાંપનાહ
લેકીન તું તો હંમીશાં રખતા હમપે નેગાહ
ગર રૂકે કુલ આલમ મુજ સાથ તો કયા મુજે દરકાર
બેચાર રહુ મએ જો રૂઠે તું યાહી મઓલા
દુનીઆં દો દીનકી ફીર તો આના હુએ તુંજ પાસ
જબ બાઝ કયું રહું મએ યાદસે તેરી ખુદા

ગાયન ૧૯ મું.

રાગ—માંડ.

સોબત સજનકી કરનાં
કપટી લોગનસે ડરનાં ભલા ઇસ જગમે
સોબત કરીએ અએસોકીકે, અગમ બતાવે બાત
સોબત કરીએ ગધ્ધોકી તો, ફીર ફીર મારે લાત—ભલા.
સોબત કરીએ અએસોકીકે, જયસા તંતન ખાર
આપ જલે પર આખરી વો, ભાંગ્યા સાંધે હાર—ભલા.
સોબત કરીએ અએસોકીકે, જયસો દીશકો બાલ
કટે કટાવે તોભી અપનો, કભી ન છોડે ખ્યાલ—ભલા.
હંસકી સોબત જુઠ હુએ કે, ઓર સરોવર જાએ
સાચ્ચી સોબત મીનકી જો, જલકે સાથ સુકાએ—ભલા.

ગાયન ૨૦ મું.

રાગ—પીલુ બરવો.

લગા હુએ દીલ પ્યારેસે નીભાવોગે તો કીયા હોગા
હુમારે કલ્બમે પ્યારે સદા રહોગે તો કયા હોગા
હમીકો ચાહુ હય મીલનેકી મીલાવોગે તો કયા હોગા
હુસ્ન ચશમો કે પ્યાલે ભર પીલાવોગે તો કયા હોગા
અજબ દીદાર રોશન હુએ છીપાવોગે તો કયા હોગા
ચમન બીચ આન કર મુખડા દીખાવોગે તો કયા હોગા

ગાયન ૨૧ મું.

રાગ—ભેરવી.

ઇલાહી ઝીકમે તેરી સભી ખલકત બની રહેવે
તુમારે કલ્બમે પ્યારે તેરી ઉલફત બની રહેવે
સફર હુએ દુરકા યારો ન ખાલી હાથે તુમ જાવો
અગર ચાહતે અઝીઝે તુમ વહાં રહેમત બની રહેવે

ગાયન ૨૨ મું.

રાગ-ભેરવી

નીંદા મત કરનાં કીસીકી સચ્ચી હુએ બાત કબીરકી
સાચા જુઠા દોનો ભાઈ એક ખુદાને બનવાઇ
જયસી કરણી વયસી ભરણી તું કયું દીલગીર ભાઇ
જો કરેગા સોહી ભરેગા અપના કીસીકા જાતા
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ એક જુઠા એક સાચા

ગાયન ૨૩ મું.

રાગ રામકલી

તખ્ત ઉપર બેઠકે જો કરતેથે ઇનસાફ
ચીઠઠી આઇ સરકારકી ઘડી ન કરે માફ
ફત્તેહકી તલવારથી મુલકોપે થા નામ
તેગ કજાકી આ લગી કોઇ ન આયા કામ
દુનીઆં હુએ દો રોજકી ઇસ પર ન કર ગુમાન
સો બરસ ઓર સાઠપે આવે મોત નીદાન
મરદોકી મરદાઇ રહે સખીઓ કે ખેરાત
ઇસ દુનીઆંસે જો ગએ ખાલી ઉનકે હાથ

ગાયન ૨૪ મું.

રાગ-પીલુ બરવો

નજર બદ જો મેરે પર તેરી રહેગી,
તો હરગીઝ ન ફીર જાન મેરી રહેગી
દીખાવોગે મુહ કાલા કસા તુમ ઉસકો
કીયાંમતમે જીસકી કચેરી રહેગી
ઉસે ચહા ગનીકી ન પરવા હસીકી,
જીસે ઉલફત અલ્લાહકી ઘેરી રહેગી

ગાયન ૨૫ મું.

રાગ-કાલીંગડો.

રબસે મીલા રહો રે ભાઇ
તોરી સબી બાત બન જાઇ

કાયા માયા કુચ્છ ન રહેગી, નેકી સંગ ચલેગી
અએસી કરણી કરલે પ્યારે, વાંહિ ન પુછે સાંઇ
રામ નામકી લુટ હએ, લુટ શકે તો લુટ
અંતકાલ પછતાએગા, પ્રાણ જાએગા છુટ

૧૪૮૩૦

ગાયન ૨૬ મું.

રાગ-ભેરવી.

જીન્ને પયદા કીયા આલમ, ઉસીકી યાદગારી હય
ઉસીકી યાદગારીમે, ગુજર ગયે દીન સારી હયઃ-
સાચ્ચી બાત રસુલકી સોચ સમજ નાદાન,
બતીયાં પગ ધરકે ચલો, તો સાબુત રહે ઇમાન.
ઉઠાયાબી ન જાવેંગા, ગુનાહકા બોજ ભારી હયઃ-
કોડ કપટ મન મત રખ્ખો, મંજલ તુમારી દુર
નેકી કરો કુચ્છ સાહેબ, તો પુંજી રહે ભરપુર.
નેકી બીન દુબ જાએંગે, કીસીકા સંગ ન્યારા હયઃ-
તેરા સબકો આશરા, તું બડા હમ ગરીબ નવાઝ,
લજ્જા શરમ રાખીયો, તો પયદા કીયેહી લાજ.
ઝફરતો યુંહી કહેતે હય, આલમકી લાજ સારી હયઃ-

ગાયન ૨૭ મું.

રાગ-ઝીંઝોટી ખમાચ.

ખુદા જાને કે કિસમતમે, હમારે કયા લીખા હોગા
જો ઝાહેર હય સો દેખેંગે, વલે બાતેનમે કયા હોગા
મુઝે હય ખાફ ઉસ દીનકા, બતા વોહ કોનસા દીન હય
ઉતર કર સમ્સ જબ નીચે, સવા નેઝે ખડા હોગા
ઉસે ખોફ નહિ મહેરૂકુ. અઇસે રોઝે મહેશરકા
સવાબ હુએ જીસકે સીને પર, દરૂદે મુસ્તફા હોગા
કયામત હોવેંગી કાયમ, ઝમી ઓર આસમા ઉપર
કે જીસ દીન દો જહાં કે, બાગકા ગુનચા ખીલા હોગા

ગાયન ૨૮ મું.

રાગ—આશાવરી ગંઝલ.

કહે રહા હુએ આસમાએ સબસમાં કુચ્છભી નહી
પીસદુંગા એક ગરદી સમે જહાં કુચ્છભી નહી
જીસ જગાથા જમકા જલસા ઓર ખુશરોકા મહેલ
ચંદ કબરોકે સીવા ઓર અબવહાં કુચ્છભી નહી
ધુજતેથે જીનકે દંકેસે એ જમીન ઓર આસમાં
ચુપ પડે હુએ કબ્રમે, અબ હુનહાં કુચ્છભી નહી

ગાયન ૨૯ મું.

રાગ—કવ્વાલી.

કયા પુછતે હો સાહેબ મુજસે કે કયા હુએ દુનીઆં
હીરસો હવાકા ઘર હુએ દારૂલ ફના હુએ દુનીયાં—કયા.
અગરચે બ ચશ્મે જાહીર ઇસ્મે હુસી ખુશી હુએ
લેકીન હુએ ગમકી બસ્તી, ઇબ્રતકી જા હુએ દુનીયાં—કયા.
કોડ કપટ મત સર ધરો, મંજીલ અપની દુર
નેકી કુચ્છ કમાઇલો, જો પુજી હો ભરપુર
ગર આજ હુએ કીસીકી કલ હોગી દુશરેકી
હરજાઇ બેહયા હુએ, ઓર બેવફા હુએ દુનીયાં

ગાયન ૩૦ મું.

રાગ—માલકોષ.

ધુન અપની અપની ગાતે હુએ
રામ નામકી સુમરન કીજો
પાપી જગતમે કામ ક્રોધકે
છલ કપટ છલકા બીસ રામ
જબ લીએ તબ દામદામ
સબ આખેરકો પછતાતે હુએ—ધુન-
જનમ કરમકી ભુલ ધાત સૌ
ધાત બરીમે ઘર દેખા
સુખ સંપતકા હર કોઈ સાથી
દુખમે કામ ન આતે હુએ

ગાયન ૩૧ મું.

રાગ—કવ્વાલી.

નર તનકો પાકે પ્યારે, પ્રભુકો કયુ બીસારે
નેકી દયા ધરમકો, ખોટા કુઝુલ કયુ હય
કયુ બનતા હુએ દીવાના, જગ હય મુશાફીરખાના
બેદાર હો મેરે પ્યારે સોતા કુઝુલ કયુ હય
કરલે ધરમકા સોદા, શુદ્ધ બુદ્ધ કયું બીસારા
હીર્સો હવસકે પીછે, હોતા કુઝુલ કયુ હય
ભાઇ બહેન સુત દારા, સમજે તું કીસકો પ્યારા
મતલબકી હુએ યહ દુનીઆં, રે તા કુઝુલ કયુ હય

ગાયન ૩૨ મું.

રાગ—પીલુ બરવો.

ચાહતે હુએ મદદ તેરી અએ યઝદાં હમારે,
રખ સાયા તેરા સરપે, તું હુરઆં હમારે
લાઝીમ હુએ તેરી સીફત, અએ શાહે આલમ
લે દાદ હમારી, અએ કદરદાં હમારે
હર કામમે તું નેક, ફતેહમંદ હમે કર
તેરી મહેર ચાહતે હય, મહેરબાન હમારે
આગે હમ ખડે દસ્ત, તેરી દરગાહમે લાચાર
આરામ હમે બખ્સ, અએ પાસબાં હમારે

ગાયન ૩૩ મું.

રાગ—આસાવરી.

મીટ્ટીમે મીલ જાના, એક દીન આખીર બેશક જાના
મીટ્ટી પુછે કુંભારસે, તું કયું ગુંદે મુજકો
એક દીન અયસો વકત આયેગો, મેં ગુંદુગી તુજકો—મીટ્ટી.
કપરા પુછે દરજીસે, તું કયું સીવે મુજકો
એક દીન અયસા વકત આયેગા લપટ દઉંગી તુજકો—મીટ્ટી.
લકરા પુછે સુથારસે, તું કયુ છીલે મુજકો
એક દીન અયસો વકત આયેગો, ફુંક દઉંગી તુજકો—મીટ્ટી.
મીટ્ટી ઓઢન મીટ્ટી બીછાવન, મીટ્ટીકા હય સીરોના
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ, સાવધ હોકે રેહેના—મીટ્ટી.

ગાયન ૩૪ મું.

રાગ—પીલુ બરવો.

ખુદીકી પસ્તી જો ઘેહેરી રહેગી
તો મર્તમે યાદ તેરી રહેગી
ન કર જુલ્મ ઝાલીમ કીસીકે તું ઉપર
તેરે ઘરમે જબ તક દચેરી રહેગી
ન કર દોલતપે તું ઇતની મગરૂરી
ન કીસીકી રહી ન તેરી રહેગી

ગાયન ૩૫ મું.

રાગ—કવ્વાલી.

સીતમસે બાઝ આ જાલીમ, કયામત હોને વાલી હુએ
બ પેશે દાવરે મહેસર, અદાલત હોને વાલી હુએ
સંભલ જાઓ નજર બાઝો, કયામત હોને વાલી હુએ
કીસીસે હુસ્ન સોહુરેપર, સહાદત હોને વાલી હુએ
લીએ શમશીર તીરો આજ, વો મકતલમે આતે હુંએ
મુબારક બાદ મુસતાકો, કયામત હોને વાલી હુએ

ગાયન ૩૬ મું.

રાગ—માંડ કવ્વાલી.

હઠ છોડ સખી ચલ રંગ મેરે, તોહે કાના આજ બુલાવત હય
ઇત તો તુમ બયેઠી માનકીયે, ઉત્તો મોહન ઘભરાવત હય—હઠ.
નહી તુમ બીન વાંકો ચયેન પડત, નહી ખાનપાન કછુ ભાવત હય
મોર મુકુટ કછુ નાહી પહેનત, નહી અંગ સુગંધ લગાવત હય—હઠ.
નહી ધેન ચરાવત જાયે સખી, નહી બનસી નાદ સુનાવત હયે
અયસો હીરો મેરો કઠીન ભયો, તોહે લાજ શરન નહી આવત હયે—હઠ.
જાકો જોગી જત ધ્યાન ધરત, બ્રહ્માદીક નાદ સુનાવત હયે
અયસે પ્રભુકો તું ભુલ ગઇ. વોહ તકસીર માફ કરાવત હય—હઠ.

ગાયન ૩૭ મું.

રાગ—હોરી.

કનઇયા મોસે ખેલો હોરી કરોના ઠઠોલી
ચંદ્રવદન મૃગલોચન ગજલીની નયનોકી મતવારી
લેલે હાથ ભર માર કુપમે, ભર બૈયાં સરજોરી—કનઇયા.
સબ સખીયન લ બનઠન આએ કોઇ સાંવલ કોઇ ગોરી.
અપને અપને ઘરસે નીકલી સાસ નંદકી ચોરી—કનઇયા.
અબીલ ગુલાલકે બાદલ છાયો ખેલત રંગ બીહારી
કુંવર કાન મોપે રંગ ન ડારો, ભીજત ચુંદર મોરી—કનઇયા.

ગાયન ૩૮ મું.

રાગ—હોળી.

ખેલ હોરીમેં પીયુંકો રીઝાઉં, આજ સફલ સખી ફાગ હમારો
જનમ જનમ સુખ પાઉ
જ્ઞાન ધ્યાનકી ભર પીચકારી, ભાવ અબીર ઉડાઉં
હ્રદય પ્રેમ પખવાજ નાડીમે, નવનિત તાલ બજાઉં
ફાગનમે સખી હોરી સલગે, મેં તીન તાપ બુઝાઉં
ભર મુખ હેત ગુલાલ મુઠસો, બારબાર બલજાઉં

ગાયન ૩૯ મું.

રાગ—ભેરવી-ગઝલ.

અરે મન સોચ તુ ભાઈ, હરીકી યાદ બીસારી હય
અલાથા કોલતું કરકે, યહાંપે આયે કર ભુલા
ફસાયા મોહને તુજકો, નાહક અપની બીગાડી હય-અરે મન.
કુતુંબ પરીવાર હય તેરા, વહાં નહિ કામ આયેગા
પડેગા યમરાજસે ઝઘડા, વહાંકી કયા બીચારી હય-અરે મન.
ભજો તુમ શ્યામકે શ્યામકો, કરેગે માફ અર્ઘ ભારી
કહે શ્યામ આધીનીશે, કૃષ્ણકી ભકતી પ્યારી હય-અરે મન.

ગાયન ૪૦ મું.

રાગ—ગઝલ.

અગર હમ બાગબાં હોતે, તો ગુલશનકો લુટા દેતે
પકડ કર દસ્ત બુલબુલકા, ચમનસે બહાર ઉડા દેતે
અગર હમ બાગકે માલી, બનાતે ફુલકી જાલી
બના કર હાર ગજરોકા, તો દીલબરકુ પહેનાં દેતે
અગર અમ બાગકે ભોઉરે, ડાલીકી બીચ છુપા રહેતે
મજાહ ઇસકકા હમ પાતે, સુબેહ હોતે ચલા જાતે
અગર એ દીલ પતંગ હોતે, ઉડાતા ગમકી દોરીસે
બનાકર ઇસકકા માજા, પતંગ ઉસ્કા કટા દેતે

ગાયન ૪૧ મું.

રાગ—પીલુ.

દોહી ઘડીકી સ્વાસ, કરત મન, લાખ બરસકી આસ
યહ બદનકો, નહી હય ભરોસો, પલમે હોવે નાશ
તોબી કાયાકો, માનત જયેસે, જીવત બોતહી માસ–કરત.
સોના રૂપાકો, સબ કોઇ ચાહત હય, લોભ લાલચમે ખાસ
કોડીબી નહી સંગ ચલેગી, જબ છોડ ચલેગો બાસ–કરત.
અજહુઇ યહ સમય સમજલે, કર જન સેવા ખાસ
અયસી કરની કરલે પ્યારે, રેહ જાવે કુલ બાસ–કરત.

ગાયન ૪૨ મું.

ગઝલ—કવ્વાલી.

મગદુમ અલી એહમદ, તેરી કલીયરકી નગરીઆં આંખોમે બસીહે;
દુખીયા હું બહોત લીજો, પીઆ મોરી ખબરીયાં, અબ જાન ચલીહે.
દુવારે જો તેરે આઉં, દીયે ઘીકે જલાંઉં, બીપતકો સુનાઉં;
ખુશહો કે ચડાઉં, તેરે રોજપે ચદરયા, યેહ મનમે બસી હે.
દસ બીસ સખીયોંયે બુરી, એક સખી હું, જો દુવારે ખડી હું;
ઇન સબકે હાતોંસે મોરી ભરદે, ગગરીયા કયું દેર લગી હે.

ગાયન ૪૩ મું.

રાગ—ભેરવી.

રચા પ્રભુ તુંને યહ બ્રહ્માંડ સારા
પ્રાણોસે પ્યારા તુંહી સબસે ન્યારા
તુહી ભાઇ બન્ધુ તુહી જગત જનની
સકળ જગતમે એક તેરા પસારા
ધર્મ દુધસે માતા તુમ હમકો પાલો
દેઓ ખોલ વીધાકા અપને ભંડારા
નીવા કર પ્રભુ શશ વીનતી હમારી
દેવો દાન ભકતીકા હોવે નીસ્તારા

ગાયન ૪૪ મું.

રાગ—બાગેશ્રી.

અબ તુમ કબ સુમરોગે રામ
ગરભ કુલેમે જપ તપ કીનો નીકલ હુવા બેઇમાન
બાલપનોમે ખેલ ગુમાયા–તરૂણ પનોમે કામ
હાથ પાવ કંપન લાગે નીકલ ગયો અમસાન
જુઠી કાયા જુઠી માયા આખર મોત નીદાન
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ ચેહી ઘોડા મયદાન

ગાયન ૪૫ મું.

રાગ—કલ્યાણ

શરણ પડી હું મ તેરી દયામેં
જગત સુખોંમેં ફસ કર સ્વામી, તુજસે લીયા ચીત્ત ફેરી દયામે
પાપ મલીન હૃદય હે મેરા, ક્ષમા દ્રષ્ટિ દેઓ ફરી દયામે.
બહી જાત હું ભવસાગરમે, પકડ લીયો જન મેરી દયામે

ગાયન ૪૬ મું.

રાગ—બાગેશ્રી.

જગમે ખબર નહી એક પલકી
રામ સુમીર લે સુમરન કરલે કો જાને હે કલકી—જગમે.
કોડી કોડી માયા જોડી, માયા હૈ છલબલકી
પ પકી ગઠડી શીરપર ભારી, કયુંકર હોવે હલકી
અપની કરણી પાર ઉતરણી, ઔર કરણી કયા ફલકી
ભવસાગરમે આન ફસે હે, થાહે નહીં જલથલકી
જબલગ સાધ મઢીકે અંદર, શોભા હૈય મંડલકી
પ્રાણ પુરૂષ જબ નીકલ જાયગે, માટી હૈ જંગલકી

ગાયન ૪૭ મું.

રાગ—કવ્વાલી.

મુજે તુમ દેખકર સમજો, કે ચાહત અયેસી હોતી હયૈ
ખોદાકી શાન હમકો, દેખકર માશુક કહેતે હયૈ
જો સુરતપર મીટે હયે ઉન્કી, સુરત અયસી હોતી હયે-મુજે
તેરે કુંચેમે કોઇ હુર આજાતી તો મયે કહેતા
કેવો જન્નત તો કયા હયે દેખ જન્નત અયસી હોતી હય-મુજે
ખોદાકો માન અય બુનત તુંબી તો ગયરોંમે આશીક હય
બસ અબજો તુમને દેખા ઉસકી, કુદરત અયેસી હોતી હય-મુજે
ખોદાસે ડર જરા અયે ચશમે જાના તુને કયા દેખા
જો ગયે રોસે મુરબત કી મુરબત અયસી હોતી હય-મુજે

ગાયન ૪૮ મું.

રાગ—બહાર.

તેરા નુર સબમે સમાયા હુવા હૈ
કુલ આલમ તેરાહી બનાયા હુવા હૈ
રમા હૈ તું હર ગુલમે માનંદ બુકે
જગતમે તુહી જગ મગાયા હુવા હૈ
ચમકતે હૈ દુન્યામે જો ચાંદ સુરજ
તેરે હીસે પ્રકાશ પાયા હુવા હૈ
સઝા વા જઝા તુહી દેતા હુય સબકો
ભરેગા જો જીસને કમાયા હુવા હૈ
શીફારીસ ન જુઠી ચલેગી કીસીકી
યહ વેદોમે સબકો બતાયા હુવા હૈ
તુ હ સબકા માલીક ગરીબોકા પરવર
જહાં કુલ તેરાહી બસાયા હુઆ હૈ

ગાયન ૪૯ મું.

રાગ—પહાડી-કવ્વાલી.

યા પચતન બચાના જબ જાન તનસે નીકલે
નીકલે તો યા મહોમદ કબ્રમાં દહનસે નીકલે
આવેગા મેરા પ્યારા બાજેગી ધુનકી મુરલી
જબ વોહ મેરા સાવરીયા જોબનકે બનસે નીકલે
આયાથા એક સીકંદર દુનીઆમે લે ગયા કયા
થે દોનુ હાથ ખાલી બહાર કફનસે નીક લે

ગાયન ૫૦ મું.

રાગ - આસાવરી.

કરલે સીંગાર ચતર અલબેલી,
સાજનકે ઘર જાનાભી હોગા
લાજકી ચુંદરીયાં મુખસે હટાલે,
વોહી મુખ પીયાકો બતાનાભી હોગા
વોહી તેરી કોટરી વોહી તેરા બંગલા,
વોહી તેરા પીયાકા ઠીકાણાભી હોગા
મટ્ટીમે હોના, મટ્ટી મએ પયેહા,
મટ્ટી કાહી તેરા સીરાનાભી હોગા

ગાયન ૫૧ મું.

રાગ—ખમાચ.

આજ શામ મો-લીઆ બાનસરી બજાએગે
બાસરી બજા કે સૈંયાં મોરલી સુનાએંગે
હર હર સબ કરત જાત, ગાગર શીર ભરંત જાત
નીર નાર ભરન ચલી શુધ નહી શરીરકી
જંગલ કે બાંસના, કતાએ દાલ જડસે
ઉપજે નાં બાંસ ન, બજેગી તેરી બાંસરી

ગાયન ૫૨ મું.

રાગ ભેરવી દીપચંદી

કીયા જીસને પૈદા એ સંસાર સારા
ભરોસા ઉસીપર હે કેવલ હમારા
ઉસીસે મદદમે સદા ચાહતી હું,
સદા ઢુંઢતી હું ઉસીકા સહારા
ઉસીકા જગતમે હે સબ જગ મગાહટ,
ઉસીકા સકળ વીશ્વમે હે પસારા
અહંકાર એક જોરાવર પહેલવાં હે
જો ઇસકો પછાડા, તો જીતા અખાડા

ગાયન ૫૩ મું.

રાગ ભેરવા-ગઝલ.

કરમ તેરી કળા ન્યારી. હુનરો કો નચાતી હય
ચઢે જો ચક્કરે તેરા, ઉસે તો તું ભમાતી હય
હોતા જો કલ ભીખારી, બનાયા માલદાર આજે
કયસા ધનવાનકો પળમે, ભીખારી કર જલાતી હય
હઝારો બજતા બાજા, ગવાતે ગીત શાદીકા
હુયે વોહી ઘરમે પળમે, મરણ પોકો પડાતી હય
પતીકી પ્રાણ પ્યારી હુયે, પતીકી સંગમે રહેતી
હુયે વીધવા બનાકે તુ, બીચારી કો રડાતી હય
બનાવે જોગી કો ભોગી. કરે બલવાન કો રોગી
ઉસીકો નીચકે પાસે, ગુલામી તું કરાતી હય.

ગાયન ૫૪ મુ.

રાગ - પહાડી.

કયા અમસે પીયા તકસીર ભઇ–તુમ દરશ દીખાના ભુલ ગયે
દીલ છીનકે હય મોરે માલીક તું–વોહો પીછલા જમાના ભુલ ગયે
તુંમ નેહા લગા કર રૂઠ હયે–તુંમ સચ્ચે હો કર જુઠ ભયે
સનમુખ મીલના તો જાતા રહા–સપનેમેભી આના ભુલ ગયે
તેરે બીરૂહા અગનમે જળતી રહું–મેરી દીલકી હકીકત કીસ્સે કહું
દીલ જળજળકે સોલે ભરકે–તુમ આગ બુઝાના ભુલ ગયે
કયા હમકો જબરથી અઇસે પીયા–તુમ ચીતવન લેકર સરકે ગયે
કયા બેસમજીમે અઇસે બસે કે–મીલના મીલાનાં ભુલ ગયે

ગાયન ૫૫ મું.

રાગ—માંડ.

દુનીયા એક મુશાફીર ખાના હય પ્યારે ના મન અટકાના
સાંજ સમજ કે આ ઠયરે ભોર કે હય જાના––દુનીયા.
ચુન ચુન મીટ્ટી મહેલ બનાયા લોક કહે ઘર મેરા
નાં ઘર તેરા ના ઘર મેરા ચીરીયા રએન બસેરા
મત લલચાના દીલ દુખાના હરીકા ગુન ગાના—દુનીયા.

ગાયન ૫૬ મું.

રાગ—કવ્વાલી.

તુમ્હારે હુશ્નસે બરપા કયામત હોનેવાલી હે
યેહી સુરત હે તો કુછ ઓર સુરત હોનેવાલી હે
વોહ કેહતે હેં કીસીશે હમકો ઉલફત હોનેવાલી હે
હમારીભી તુમ્હારી ઇસી, હાલત હોનેવાલી હે
હમારા જીક્ર ફીર આને લગા હે ઉનકી સોહબતમેં
ગુનાહે હમ પર ઉનકી ફીર ઇનાયત હોનેવાલી હે

ગાયન ૫૭ મું.

રાગ—ભેરવી-ગઝલ.

સુનો તુમ ગઓરસે યારો યેહી હમને બિચારી હે.
હે જયસે રેલકા ઇંજીન યેહી હાલત હમારી હે.
હવાઓ આબ માટી આગકા પુતલા હે આદમકા,
ખુદાકે હુકમસે ઉસકે બદનમેં રૂહ ઉતારી હે.
ચલે ઇંજીન સડક પર લોહેકી યે બેધડક દોડે,
લવાઇ ઇસકી ખાતીરસે યે સબ બાગો બહારી હે.
મુસાફીર હેં અદમકે સબ વહા એક રોજ જાઇંગે,
ફરીસ્તા મોતકા આયા તો ફીર કયા ઇંતેઝારી હે.

ગાયન ૫૮ મું.

રાગ—કવ્વાલી.

લગાયા મેંને જો તુમસે દીલકો
તુમ્હારે દીલ પર નીહાં ન હોગા
ઉઠાયે સદમેં હેં જીતને મેને
જહાંમે કીસપર અયાં ન હોગા
યે ખોફ મુજકો અકેલે ઘરકા
કે હોગા વહાંપર ગુજારા ક્યુકર
મદદકો મેરી જો લુત્ફે યજદા
નદીમો હમદમ વલાં નહોગા
લગાયા ગુલસે જો દીલકો તુને
સમઝલે દીલસે તુ અપને બુલબુલ
હે ચંદરોજા બહારકે દીન
યે ગુલતો રોજે ખીજાં નહોગા

ગાયન ૫૯ મું.

રાગ—કવ્વાલી.

હમ એકસોંકા માલીક, પરવરદીગાર તુ હય,
ઓર કુલહુમકા ખાલીક અય કીરદીગાર તુ હય.
કીશતી હય આહ મેરી મોજે ગુનાહસે ઘેરી,
હો જાએ મહેર તેરી યકતા ગફફાર તુ હય.
કુરબાન હું મે તુંપર પરવર દીગારે આલમ,
દીલમેં હક લબપે મેરે લયલો નહાર તુ હય.

ગાયન ૬૦ મું.

રાગ—કવ્વાલી.

હય બહારે બાગ દુન્યા ચન્દ રોઝ
દેખલો ઇશકા તમાશા ચન્દ રોઝ
અય મુસાફર કુચકા સામાન કર
ઇસ સરામેં હય બસેરા ચન્દ રોઝ
દફન કરકે કબ્રમેં બોલી કઝા
અબ યહાં તુમ સોતે રેહના ચન્દ રોઝ
પુછા લુકમાં સે જીયા તું કીતને દીન
દસ્ત હસરત મલકે બોલા ચન્દ રોઝ
ફીર કહાં અકબર મ્હાં તુમ દોસ્તો
સાથ હય ઇસકા તુમ્હારા ચન્દ રોઝ

ગાયન ૬૧ મું.

રાગ-પીલુ બરવો.

અગર યુંહી દીલકું સતાતી રહેગી
તો એકદીન મેરી જાન જાતી રહેગી
મેં જાતા હું દીલકુ, તેરે પાસ છોરે
મેરી ઇયાદ તુજકુ દીલાતી રહેગી
અગર તુજકુ ચલના હે ચલ સાથ મેરે
યે કબતક તું બાતે બનાતી રહેગી

ગાયન ૬૨ મું.

રાગ—ગઝલ.

અદમસે કીસ લીયે આયા, અરે નાદાન પરદેસી,
ભરોસા કયા હે દુન્યાકા, અરે નાદાન પરદેસી.
યે કયું ડાલે હે ડેરે કીસલીયે-યે છાવની છાયે.
મુસાફીર હે તું દો દીનકા, અરે નાદાન પરદેસી.
ઇબાદતકે લીયે આયા હે, બચ બેહકાને વાલોંસે,
ન ખા પરદેશમેં ધોકા, અરે નાદાન પરદેસી,
કહાં દારાં કહાં જમશીદ, શીકંદર કહાં અકબર,
હેં સબકો ખાકસેં મીલના, અરે નાદાન પરદેસી.

ગાયન ૬૩ મુ.

રાગ--કવ્વાલી.

હુશ્ન તેરા અય સનમ આખિર ફના હો જાયગા,
છોડ દે અપના વતન આપહી અકેલા જાયેગા.
હર ઘડી મત જાંચના તુમ માનલો મેરા કહા,
ચાંદની છુપ જાયગી મેલા બદન હો જાયેગા.
ફુલેકે ઢેલે કબ્રપર મેરી નમારો અય સનમ,
ખાક છન છન કરગિરે મેલા કફન હો જાયેગા.
બાદ મરનેકે મેરીયે લાશ મિલતેભી નહી,
હડડીયાં મેરી ચબાનેકો હુમાલે જાયગા.

ગાયન ૬૪ મું.

રાગ—કવ્વાલી.

અએ દરદે દીલ બતાદે કબ તક તું કમ ન હોગા
હમદમ બનેગા કબ તું જબ મેરા દમ ન હોગા
દુનીઆંકે જો મઝે હય દુનીઆં મે કમ ન હોગા
જબ તક કે સફર હમારા મુલકે અદમ ન હોગા
નુખસે ભી હજારો લીખ્યે હરગીઝ સફા ન હોગી
ઇકરાર વસુલ જાંનાં જબ તક રકમ ન હોગા
તુરબતપે મેરીઆયે ગયરોકો સાથ લાએ
બાદે સવા બતાદે કયા કયા સીતમ ન હોગા.

ગાયન ૬૫ મું.

રાગ—માલકોષ.

સુનરે મન મુરખ અગ્યાની, ભાઇબંધ સબ કુટુંબ કબીલા,
સંગ ચલત કોઉ નાહી.
મોહ જાળમે ભિલમ રહો હે, કોણુ કીસીકો માની,
એક દિન પંછી નિકસ જાવેગો, એ નેચે કરમાની.

ગાયન ૬૬ મું.

રાગ—ગઝલ.

દીલ હમને સનમકો દીઆ નજરાના સમજ કર
જાલીમને જલાયા મુજે પરવાના સમજ કર
મએ તાલીબે બોસા હુવા ઝુલફોકા
જંજીરમે બનવા દીઆ દીવાના સમજકર
પેહેલે તો સામને મુહ ખોલકે બયેથે
ફીર કર લીઆ પરદા મુજે બીગાના સમજકર
મનસુર ઇસી વાસતેકહેતાથા અલલ હક
સુલીપે ચહરાયા મુજે દીવાના સમજ કર
શાકીમે તેરે સબકે તુમ વસ્લ પીલા કે
આયા હું મએ બોહોત દુરસે મયખાના સમજકર

ગાયન ૬૭ મું.

રાગ--પીલુ.

અજલ એક દીન સબકો આકર રહેગી.
જીસે જાન કહેતે હેં જાકર રહેગી.
મઝા મોતકા સબકો ચખના પડેગા,
યે મીટ્ટીમેં એક દીન મીલાકર રહેગી.
કઝાકો યે સમજો કે સર પર ખડી હુએ.
યે હસ્તી કો શબકી મીટાકર રહેગી.
ખુલી હુએ અબ આંખે ન ભુલો અજલકો.
યે કજે લહદમેં સુલા કર રહેગી.
અજલ જીસકી બાલી પર બેઠીહે આકર.
તો દુન્યોસે ઉસકો ઉઠાકર રહેગી.

ગાયન ૬૮ મું.

રાગ—જીંઝોટી ગઝલ.

બયઠા હું જીસકે આગે વોહી મેરે ખુદા હય,
કદમો મે બસ ઉસીકા સીઝદા મુજે રવા હય—બયઠા.
બસાયા જીસકા કદ હય, વલ્લા બસર નહી હય
જાહીરમે મુસ્તફા હય, બાતેનમે વોહ ખુદા હય—બયઠા.
આદમકો ખુદા મત કહો, આદમ ખુદા નહી હય
મગર ખુદાકા નુંરસે આદમ જુદા નહી હય—બયઠા

ગાયન ૬૯ મું.

રાગ-લાવણી-ભજન

દેખા નહીં કછું સાર જગતમેં, દેખા નહીં કછુ સાર.
મોહ બીસે મત લપટો યારો દેખા નહીં કછુ સાર.
ચાદ ચોકડી રાજ મીલે પન, ત્રષ્ણાકા નહીં પાર,
ભોગ ભોગતે ઇંદ્ર અપ્સરા, તુપ્તી નહિ લગાર
જુઠા રંગ રૂપમે ભુલી, કીડા કરત ગમાર;
રૂપ વીર્યબલ નાશ હુવા તબ, નહીં હે અપની નાર

ગાયન ૭૦ મું.

રાગ—ગઝલ-કવ્વાલી.

જબ દીલ ન હો કાબુમે, તો કયા મેરી ખતા હય, યેહ શાને ખુદા હય.
સચ હય જો મહોબ્બતમે, કીસીને કહા હય, આફત હય બલા હય.
આઝારે મહોબ્બતસે, તો અલ્લાહી બચાએ, યેહ ગમ ન દીખાએ,
યેહ દર્દ વહિ હય, જીસકી નહી કોઇ દવા હય બેકાર દુઆ હય.
શાયદા કો લગે કોનસે અંદાઝ, તો દેખો કુછ ગોર તો કરો,
મરતા હય તો મરનેકે સીવા, કોન જીયા હય આખરકો ફના હય.

ગાયન ૭૧ મું.

આસાવરી—ત્રિતાલ.

બિનતી હમારી સુનો ગિરધારી,
ભકત જનનકે તુમ હિતકારી.--બિનતી.
ત્રિબિધ તાપ મોહે સતાવત ભારી,
તુમ બિન કવન સ્હાય મુરારી.--બિનતી.

ગાયન ૭૨ મું.

રાગ--કલ્યાણ-ચતરંગ.

ચતરંગ રસ સો સુનઃ વહી
તાલ સુરન કે ભેદ કઠીન અતી
રાગ તાલકો સમજ સોચ કર—ચતરંગ.
ઉસતાદ ગુરૂનકે પાએહી પુજે
ધીમી કતધાને પાવહી—ચતરંગ.
દરદર દીમ તનનન દાદી દુમ તનનન
તનનન તનનન ગાવહી—ચતરંગ.
ઉલટ સુલટ જબ ભેદ સુરનકે
સા રે ગ મ પ ધ ની સા સા ની ધ પ મ ગ રે સા
શ્રી વલ્લભ રસ સો સુનાવહી

ગાયન ૭૩ મું.

રાગ--હમીર કલ્યાણ.

ગાવત રાગ હમીર-ગુનીજન
સંપુરણ સ્વર ઠાઠ બનાયો
દોનો મધ્યમ લાગત સુર મધુર
હરકત સબ જન ધીર-ગાવત.
ધૈવત વાદી રીસમવાદી
આરોહનમે નઇસદ વરજત
કામોદી કેદાર દીખાવત

ગાયન ૭૪ મું.

રાગ—સારંગ તીલાનો.

તાના દેરે તાના દેરે તાના તદરે દાની
ઓ દાની ઓ દાની તાદાની તાદાની
તનુમ તનન તનુમ તનન—તાના.
ઓ દાની ઓ દાની તાદાની તાદાની
નાદીર દીર તુમ દીર દીર તનુમ તદરે દાની
તનુમ તનન તનુમ તનન—તાના

ગાયન ૭૫ મું.

રાગ—ભીમપલાસી.

નાદ સમુદ્રકો મહા કઠણ રસ
કીન હુન પાયો પા રહે અન રસ
કહત સદા રંગ ગુણીઅન સબ મીલ
ગાવત રાગ પલાસ કઠણ રસ

ગાયન ૭૬ મું.

રાગ-આસાવરી ઝુમરા.

હે બાજે ઝનનન ઝનનન બાજે
પાયલી યા મોરે રાજ દુલારે
દોરે આગન વા મોઇ-હે બાજે
માનમ તંગ મનવારો ડોલે
નઇનન કીછળ છાઇ——હે બાજે.

ગાયન ૭૭ મું.

રાગ-બીહાગ.

સોહત રાગ બીહાગ સજની
ઓઢવ સંપુરણ સુર ગાવત
રીધ સુર માનત પ્યારે--સોહત
શંકર ભુખન મેલક હાયો વાદીસુર ગંધાર
સમવાદી ભયો સપ્તમ જામે
ઉપજત નીત અનુરાગ સજની

ગાયન ૭૮ મું.

રાગ—બાગેશ્રી.

બહુ ગુન કામ ન આવે સજની
જબલગ યે કરમ નહી જાગે
જગત સુની હુએ બાત રંગીલે
રૂપ જોબન ગુન ધરો હી
રહે તુ હુએ તેરે ભાગન કે આગે

ગાયન ૭૯ મું.

રાગ-પીલુ.

મેરો મન લે ગયો કુષ્ણ મોરારી
નીસદીન ધ્યાન લગો ગીર ધરકો
તન મન ધન સબવારી--મેરો
સાંવરી સુરત મધુરી મુરત
ચતુર ભુજા ગીરધારી--મેરો.

ગાયન ૮૦ મું.

રાગ—સોહેની.

સમય જબ આવે પલત જગ જાએ
કીસીકા કછુ ના ચલે
બુધમાની અભીમાની રાજા રાણી બલદવાની દુખપાએ
દુનીઆં મુસાફીરખાનાં આએ યહા હંએ જાના .
રએન સમજ ઠારે ભોર ભએ ચલના
મન ઠેરાના હરી ગુણ ગાના ચેહી નીત સંગ જાએ

ગાયન ૮૧ મું.

રાગ—આસાવરી.

અબતો મોરે કાન ભનકવા પરી લો આઈ
અજ આવેંગે મોરે લાલન, આપહી મોરે મંદરવા
જબ આવેંગે યા દરવજવા, તન મન ધન નૌછાવર કરહો
સદા રંગીલે મહમદશાહ રતન ઝનકવા

ગાયન ૮૨ મું.

રાગ—કેદાર.

ભજ ભજ મનુજારે તું, કમળ નયન બાસુદેવ
પ્રણુત વત્સલ કરૂણા કર, ભકતન પ્રતીપાળરે તું-ભજ.
જાકે સુરમન સુ નીત, પાપ હરત જન્મ તરત
પાવત પદ પરમ ઉન્ત ચતર કહત સુલભ જુગત
ભજ દીન દયાલરે તું-ભજ.

ગાયન ૮૩ મું.

રાગ—ગૌડ સારંગ.

સખી કોઇ જાએ સુનાવો સુંદરકો
ઘડી પલ છીન નહી ચયન પડત મોહે
ધ્યાન લગો ગીરી ધરકો—સખી.
ગૌર તનુ અરૂ સારંગ પાણી
મધુર રૂપ નટવરકો
સુંદર મુખ સુખ સદન શામકો
બળબળ જાઉં ચતુરકો—સખી.

ગાયન ૮૪ મું.

રાગ—યમન કલ્યાણ.

ગુરૂ બીન કયસે ગુન ગાવે
ગુરૂ ન માને તો ગુન નહિ આવે
ગુનીયનમે બેગુની કહાવે--ગુરૂ.
માને તો રીઝાવે સબકો
ચરન ગહે સાદે દીનકે જબ
આવે અચપલ તાલ સુર સુર--ગુરૂ.

ગાયન ૮૫ મું.

રાગ—ખમાચ.

દીન કે દયાલ છાંડ કોણ શરણુ જાઉં
એક તો નામ હરી ન દુજા દુસરા ન પાયો
ભજુ તેરો નામ સદા મન મયલ ધોઈ
જીંદગી આખેર હુઇ તબ એ આંખોસે રોઈ

ગાયન ૮૬ મું.

રાગ—સોહેની.

ગુરૂ ચરણુ શરણુ કર મનુજા
બીફ઼લ જાએ અન મોલ સકલ વયે
ઘડી પલે કબહુન પાછી ફ઼ીરત—ગુરૂ.
નાના તીરથ હર રંગ તું ફ઼ીરત
એક નામ સબ બીધન હરત--ગુરૂ.

ગાયન ૮૭ મું.

રાગ—કાફ઼ી.

પ્રભુ તેરી દયા હય અપાર
તું અગમ અગોચર અવીકાર
ચર અચર સકલ કો તું આધાર
પતી તનકો ઉધાર--પ્રભુ.
દીનાનાથ પતીત દુરબલ હું મહદ અપરાધી
શરણાગત હું ચતર તે હાર
મોહે પાર ઉતાર--પ્રભુ.

ગાયન ૮૮ મું.

રાગ—જોનપુરી.

કયસેકે ધરૂં ધીર પીયા મોરા
ના માને જીયરા મોરા
રાત દીના મોહે તરફ઼ત બીતત
આન મીલો હર રંગ પીયા મોરા

ગાયન ૮૯ મું.

રાગ-બાગેશ્રી.

માન મનાવે મેરી માને ઓર મનાવે
વાકો તું નાહી માને
રયન દીના દુરજન નિત
સંગેહી હરત મેરી જાને

ગાયન ૯૦ મું.

રાગ—ખમાચ.

નોંદ નોંદન ચરાએ ગૈયા
મુખસે બજાવત વેનુ ધરી હે
બ્રીજ બાસીન ફીરે—નોંદ
મદન મોહનકો ધ્યાન ધરેજો
અતી સુખ પાવો, ચયન ભટકત
ચહુમન ઓર પુરી મોજા કછુ
લેન દેન ધની હે, બ્રીજ બાસીન ફીરે

ગાયન ૯૧ મું.

રાગ—સોહેની

સાંવરી સુરત જબ દેખી મોરે સજનાં
શુધ ના રહી મોરે તન મનકી
મોરલીકી ધુન સુન બેકલ ભઈરી
ચએન નહી દીન રજની
કાહે કરૂં કહાં જાઉં મોરી રૂજની-શુધ.

ગાયન ૯૨ મું.

રાગ-જોગયા આસાવરી.

ગુરૂ બિન કોન બતા દે બાટ, બડા બિકટ જંમ ઘાટ
ભ્રાંતીકી બડી નદીયાં બિચમે, અહંકારકી લાટ
મદ મત્સરકી ધારા બરસત, માયા પવન ઘન ડાટ
કામ ક્રોધ દો પર્બત ઠાડે, લોભ ચોર સંગાથ
કહત "કબિરા" સુન ભાઇ સાધુ, ક્યાં કરના ગો બાટ

ગાયન ૯૩ મું.

રાગ—પીલુ.

નીત ઉઠ સુમરન હરીકો કરીએ
ભાવ ધરે સુધ અપને ગતમે
ભવસાગર કો તરીએ—નીત.
હરીકો નામ સદા સુખ દાયક
મંગલ મુખ સુચરીએ—નીત.

ગાયન ૯૪ મું.

રાગ—કાલીંગડો.

અબ હોને લગો પરભાત સખી, બોલત કેકી કીર કોકીલા
કુસુમ કમળ બિકસાત સખી
અરૂણ કીરણ પુરબ પ્રકાશક, ભોર ભયો નિશ જાત સખી

ગાયન ૯૫ મું.

રાગ—દેશ.

મેહારે બન ધન દાર દાર ઓર મુરલા બોલે
મેહા બોછારન બરસે
કારી ઘટા ઘન ફીર ઉ મંડાવત
પપીયા બોલે સહારંગ મનુવા લરજે

ગાયન ૯૬ મું.

રાગ—માલકોશ.

હર હરકો હરમે પએછાના
આ લખ આદની રંજન તુંહી
ઘટ ઘટ બીચ સમાના—હર.
ગુપ્ત પ્રગત તું દોઉં જગતમે
જગતમે જગતમે હે જગતમે—ગુપ્ત.
કહું જા હીર કહું જાના
અલખ અલખ લખ રૂપ વાહીકો
હર રંગ આપ લુભાના

ગાયન ૯૭ મું.

રાગ—ભુપાલી.

એ તન જોબન પર માન ન કીજીએ
ડરીએ પ્રભુસો આજ આલી—એ તન
જો કોઇ આવે અપને ઢીંગવા
તાસો ગરબ ન કીજીએ
સદા રંગ યહ રીત માને—એ તન.

ગાયન ૯૮ મું.

રાગ—આશાવરી.

અબતો સાચો કલજુગ આયો
પુત્ર પીતાકો કહયો નં માને; કરત અપને મન ભાયો
નારી સો પતિવરતા નારી, નીરખત પુરૂષ પરાયો—અબ
સાધુ સનઆસી ધન સરચન લાગો, હરીનામ મનથી બીસારો

ગાયન ૯૯ મું.

રાગ-સીંધ ભેરવાં.

આજ મય લડ્ંગી સૈયાં

પીયાકો જાને ન દુંગી—આજ.

લાખ કહી મોરી એક હું ન માની

તાબે જીંદગીમે તાબેદાર હો રહુંગી સૈયાં—આજ.

ગાયન ૧૦૦ મું.

રાગ—આસાવરી.

કોન ખબરીયાં લે હમારી

બીના રામ રઘુનાથ દયાબીન—કોન.

ભવ દુઃખ ભંજન જનમન રંજન

વાંકો ખબર કરદે હમારી—બીના રામ.

ગાયન ૧૦૧ મું.

રાગ-કાલીંગડો.

કર યાદ ખુદાકી હમપર દમ

બીસરે જો મેરે હમકા ગમ

જુઠી હુએ દુનીઆં ખોટા જમાના

રખ લીજો મઔલા લાજ શરમ

ગાયન ૧૦૨ મું.

રાગ-ભેરવી.

સમજ મનરે કોઈ નહી અપના

હુએ કોઈ નહી અપના—સમજ.

દોલત દુનીઆં માલ ખજાના

સુખ સંપજ હુએ સઉ સપના.

ગાયન ૧૦૩ મું.

રાગ—જોનપુરી.

અરે મન સમજ સમજ પગ ધરીએ
ઇસ જગમે નહી અપના કોઇ
પર છાંઇ સઉ ડરીએ—અરે.
દોલત દુનીઆં કુટુંબ કબીલા
ઇનસો નેહ કબહુ ન કરીએ
રામ નામ સુખ ધામ જગત પત
સુમરન સઉ જગ તરીએ—અરે.

ગાયન ૧૦૪ મું.

રાગ—ખમાચ દીપચંદી.

રામ ભરોસો ભારીરે મન, પાણીપર જીન પાહણ તારે
અઘોર અહલ્યા તારી રે મન—રામ.
યમકે બાંધે પતિત છુડાયે, અએસો પરઉપકારી રામ,
સબકી ખબર લેત સુખ દુખ કે, અરજુન કે હિતકારીરે મન—રામ.

ગાયન ૧૦૫ મું.

રાગ-તિલક કામોદ.

કર હરીકો ભજન નીત ઉઠ મોરે મન,
હરી સબકે તારન હરી પતીત પાવન—કર.
જાવત શરન જોઇ, ધરત ચરન,
વાકે તરતજનમ, વાકો હરત મરન,
અસે તીલક ભુવન, ભજ ચતુર સુજન—કર.

ગાયન ૧૦૬ મું.

રાગ—ભેરવ.

મેહરકી નઝર કીજે ! સુખ સંપદ સબ દીજે !
તું કરીમ કીરતાર !
નિત ઉઠ આસ તેહારી, સાફ નઝર તેરે દરકા ભીખારી,
જગમે કરમ ફઝલકી શરમ રખ લીજે !

ગાયન ૧૦૭ મું.

રાગ-ગોંડ સારંગ.

ભજ મન રામ નામ સુખ દાઈ,
ઘડી ઘડી પલ પલ અવધ બીતત સબ,
ફીર પાછે પસતાઇ,
ભાઈબંધ સબ કુટુંબ કબીલા, દેખત જીય લલચાઇ,
અંત સમે કોઇ કામ ન આવત, ચત્ર કહે સમજાઇ.

ગાયન ૧૦૮ મું.

રાગ—દરબારી કાનડા.

સમજત ના મન તું મેરા, લાખ બાર સમજાવત હું મેં,
કાહે ન તજત અંધેરા.
જુઠી માયા, જુઠી કાયા, જુઠા જગત પસેરા,
અંત સમે કોઈ કામ ન આવત, "ચત્ર" પ્રભુ એક તેરા.

ગાયન ૧૦૯ મું.

રાગ-ભીમપલાસી.

મેલન હર પ્રીય ચયન મીલાવત
રાગણી ભીમપલાસી કહાવત
આરોહનમે રીધ ન લગાવત
સુરવાદી મધ્યમ કે બનાવત
સમય ત્રતીય પહાર દીન કહાવત

ગાયન ૧૧૦ મું.

રાગ-જોનપુરી.

પ્રભુકો સુમર સુમર મન મેરે
પાપ કતેજા શું સબ તેરે
દો દીનકો સુખ કારણ મુરખ પાવત ઉમર બખેરે
ગંગા જમના કાશી જંગલ હરગત મોહર નેરે

ગાયન ૧૧૧ મું.

રાગ-બીહાગ.

મય તુમારી સરનાગત પ્યારે
તુંમહો દયા ધન નાથ હમારે
પરમાનંદ મુંકુંદ પરમાતમા
દીનાનાથ સકળ ભય તારે
દામોદર શ્રીધર અગનાસ
પાપ હર તપ નામ મુરારી

ગાયન ૧૧૨ મું.

રાગ-ભેરવી.

સદા સંપમા સુવાસ કરજો તમો જરથોસ્તી નરનારો
નીતીની રાહે કદમ ભરજો તમો જરથોસ્તી નરનારો
કોડીએ બલતી જોત જુવો દીએ ઉજાસ ચોપાસ
તખ્તે બેઠો સગપણ તજે નહી નીચ ખવાસ
દફા હોજો તે એક તરફી સદા પામજોજ સુખ બરફી
સખીનો સાગર તરજો તમો જરથોસ્તી નરનારો
અભણુ મનસે જ્ઞાન શુ ખડતુ પીપલ પાન
અન્નાડી મન ધર્મ શુ વાદલી મેઘ સમાન
ચુતી લેજો સદા નેક બીજ થોકર મારો હોએ લાખની ચીજ
ખુદાના નામ પર મરજો તમો જરથોસ્તી નરનારો

ગાયન ૧૧૩ મું.

રાગ-ભેરવી.

તમે સુખમાં સદા રહેજો અરે ઓ દીલસોજો પ્યારાં
દુખીની દાદ હંમેશ લેજો અરે ઓ દીલસોજો પ્યારાં
તોખમ તજે ન તોખમી નેક તજે ના ખવાસ
ભાંગો પણ કુવો જુઓ બુજવે સૌની પ્યાસ
દફા હોજો બલાઓ સઉ સફા સુખનાં ઝરાઓ બહુ
તમારે આંગણે વેહજો, અરે ઓ દીલસોજો પ્યારા
પાંમી સુખ સઉ જહાંનનાં જીવો ઘણાજ સાલ
રાજી કરી ખુદાયને રહેજો સદા ખુશાલ
ફીરોજી આ દુવા સારી ખરાં દીલની અરે માહરી
સફલ પરવર કરી દેજો અરે ઓ દીલસોજો પ્યારાં

ગાયન ૧૧૪ મું.

રાગ-દરબારી કાહાનરો.

યાદ ખુદાની તું કર લે ભાઇ
તે છે જગતનો પાલનહાર-યાદ
ફુલ તેનાં તું મીઠાં ચાખે-સદા ખુશાલને સુખમાં રાખે
ભજે જો તું તે રબને-યાદ.
નેકીની છે ફતેહ હંમેશ-સદા દીલમાં ધરજે એજ
ભકતી તેની કરશે તો-અમર સુખ પામશે દરેક

ગાયન ૧૧૫ મું.

રાગ-ઝીંઝોટી

સીફત હરદમ ગાવું ભારી ઓ પરવર હું તાહારીરે
આસમાન ફાંની જમીન તુફાની ચાર દીનની જવાનીરે
બક્ષી મુજને રૂડી કરણી દુઓને દે નીવારીરે
બદકારો કાંઇ મજાહ કરેને નેકો સહે હારમારીરે
પણ આખર તે રબદરબારમાં નેકોની સરદારીરે

ગાયન ૧૧૬ મું.

રાગ-ભૈરવી.

નથી જગતમાં સાથી સંબંધી વીના રહો વનનાથ
શું ફોકટ ફાંફાં મારે મુરખનાં મલે આબથી ભાત
કમલ પત્ર પર જળ બીંદુને સુકાતાં શીવાર
શ્રાવણની જળ ભારી વાદળીઓ વીખરાતાં શીવાર
પનથી સેજ પામી ગયો નાવ નગર મો જાર
સોદાગર સમજી જઇ કરોં પુણ્ય વએપાર

ગાયન ૧૧૭ મું.

રાગ ભેરવી.

જનમના લેખ લખેલા હોય મીટાવી તે શકે નહીં કોય,
કરમના ભેદ છુપેલા હોય બતાવી તે શકે નહીં કોય.
ખુદાની નેક ખુબીને શું પીછાણે માનવી એ તું,
કરે છે જે બધુ પ્રભુ જણાવી તે શકે નહીં કોય—જનમ.
ધીરજથી જો સમજશો સાર, ખુદાના ખેલનો નહી પાર,
ફરે છે કાંય દીવસને રાત, દેખાડી તે શકે નહીં કોય—જનમ.
હરીનો સાથ જેને હરીએ કહે "દારાં" તે ભવતર્યાં,
થવાનું જે હશે તે થાય થોભાવી તે શકે નહીં કોય—જનમ.

ગાયન ૧૧૮ મું.

રાગ-જંગલો પીલુ કવ્વાલી.

તજી જેને ખુદા ભકતી, બુરો સંસાર તેનો છે
ફરજ જેણે ન પીછાણી, બુરો અવતાર તેનો છે
ગણે ના રાવ રાયાને, બની ખાલી અભીમાની
કરજ માથે ચહડાવે જે, બુરો વએપાર તેનો છે
હજારો બોધ દે સઉને, બનીનીજ બગ ભગતકાજી
તને ધોલો મને કાલો, બુરો વહેવાર તેનો છે
અહી માહરૂં બધું માહરૂં, ભર્યું દીલ પુર ગરૂરીથી
જગતનાં નાથનો નહી ડર, બુરો એતબાર તેનો છે
કહે હયરત ભજી લે રબ, વીના ભકતી નહી ઈનસાન
સુખે દુખે સદા જગમાં, ખરો આધાર તેનો છે

ગાયન ૧૧૯ મું.

રાગ-ઇંગ્રેજી.

ગુણવંતી તે નારી, જેની નીતી સારી
માતપીતાની નેક નજરમાં, લાગે બહુ પ્યારી
જગમાં રોશન જેનાં કામો જારી
સુખમય તેનો સંસાર, સંતોષી તે નેક નાર
રાજ કરે તે રાણીને ઘર, મનસુખ અપરંપાર
સુખ દુખનો સંસાર, સાગર તે તરનાર
નેક ખસલત નેક નાર ખરી, જગમાં જેનો જયકાર,
પ્રીત ભરી દીલદાર ખરી, જે જીતે પ્રીતનો હાર
ધન્ય છે ધન્ય છે નેક નાર, મહેર તે પર વરસાવજે કીરતાર
ભાંજે દુખો મોહતાજનાં, જશ પામી તે હરબાર
સુખ શાંતિ સદા ધામજો, નેક નારીને ઘર જામજો
જરથોસ્તી કોમની જાળવી જોમ, આશીશ રૂડા પામજો

ગાયન ૧૨૦ મું.

રાગ-જંગલો.

ખલકને ફલકનો સરજનહાર તું છે
હસ્તી નીસ્તીનો બક્ષનહાર તું છે
માહતાબ ખુરશેદ તારા સીતારા
સઉને જ્યતીનો દેનાર તું છે
કરીમ તારી કુદરતનો નથી કાંઈ પાર
રોજી રજખ સઉને દેનાર તું છે
માંગીએ કર જોડી એ બાપ તુંજ બક્ષેસ
કુલ દુન્યાનો પાલનહાર તું છે

ગાયન ૧૨૧ મું.

રાગ—કાલીંગડો.

ખલકનાં અએ ખુદા ખાવીંદ, ન્યામત તાહરી ન્યારી છે
કરીમ તાહરી કરામતમાં, ભલાનીજ ભેદ ભારી છે
ખાકી અમ આદમો પાપી, તોજેશ તાહરી નથી કરતા
આધીન તોય તુજ દાસોપે, નવાજેશ તાહરી ન્યારી છે
ક્ષમા કુકર્મો કર અમના, દયાથી દાદગર દાવર
આભાર બેસુમાર કરનારો, હમારો તુજ વાલી છે
મનશની નેક, ગવશની નેક, કુનશનીથી કરી બક્ષેસ
સફળ કર આ સફર ભવની, અરજ ખાલેસ હમારી છે

ગાયન ૧૨૨ મું.

રાગ—અંગ્રેજી.

સા ગાવો મલી દીલશાદ કરી, સઉ ગાવો ખુશીથી દરેક
હરદમની ખુશાલી રાખો જારી, કરજો કામો નેક
રહો સુખને મોજ કરો મજાહ થાય આશા પુરી હંમેશ
હમ રાખી તમ નેક રહો શાદમાન નેક હુરરે

(કોરસ)

ખુશ ખુશાલી ભરીયો, નેક ખુશીનો દીન આજ
રહે સલામત હંમેશ, કાયમ બ્રીટીશોનું રાજ
રહે શહેનશાહને હાથ, હમદીન ગરીબોની લાજ
રહે કાયમ સદા, હમો જરથોસ્તી કાજ

ગાયન ૧૨૩ મું.

રાગ—સારંગ.

ગાઇ ભજન હર મનને બહેલાવું
હર મીલે તો મએ વારી જાવું
સૃષ્ટી ગગનનો તુંહી રચનાર
પાપ દુઃખનો તુંહી તાલનાર
રોજી રજકનો તુંહી બક્ષનહાર
નીત્ય પાઠ હું હૈયે સમાવું

ગાયન ૧૨૪ મું.

રાગ—ભીમપલાસી.

નીત ભજીએ અહુરમઝદને
જરથોસ્તી મહજબ નીનીસા નીસુવાંનીએ
મનસની ગવસની કુનશની—નીત.
તન મનથી દીનથી પાક સઉ સજી રહી
આતશની પવીત્રતાની બુલંદીને નમીએ—નીત.

ગાયન ૧૨૫ મું

રાગ-કવ્વાલી.

થવાનું ના થવાનું કે, નજુમી કોણ એવો છે
જમાનો જોરે જાલમ છે, ન માલુમ શું થવાનું છે
હતો લંકે સુમાહ બળયો, જગત સહુ વાત જાણે છે
ન જાણ્યું જાનકી નાથે, સવારે શું થવાનું છે
પ્રતાપી કોરવો જેવા, જગત સઉ વાત જાણે છે
ન જાણ્યું ભીષ્મ જેવાએ, સવારે શું થવાનું છે
મરયા રાજા રમ્યા જુગતુ બી હુતી સર્વ હારીને
ન જાણ્યું ધરમાં જેવાએ સવારે શું થવાનું છે

ગાયન ૧૨૬ મું.

રાગ-ભેરવી.

જન્મો ગયા જમાના સાથ જન્મો જનમ સૌ વહી ગયા
કાએલ ખુદરતના અચુક કાયદા જે હતા તે વહી ગયા
કઇકની ખુશાલી કઇકનો ગમ ખુદરતનો કાયદો મરતો નથી
લેવાને દમ આવેલો જમ પાછો કદી ફરતો નથી
અરે તું લે જરા જાગી પડયો તું આ જગતની નીંદમાં
અજલની ગંતી છે વાગી—અરે તુ લે જરા જાગી
વીલાસી જગતના વાસી તુંને કેમ મોહેની લાગી
ભજીલે નામ યઝદાંનું બદી તું દે સદા ત્યાગી--અરે તું.

ગાયન ૧૨૭ મું.

સંજાણ માર્ચ.

ગોરા શુરા હુમદીનોએ દીન કાજ છોડયુ ઇરાન
ધીરા વીરા દીવ થઇ આખર કીધો મુકામ સંજાણ
વેઠી દર્યે બેશુમાર આફતો, તો એ દીન કાજ સઉ રહયા ખુશાલ
જાદવ રાણાએ દીધો આસરો, જે કીર્તીવંત કહાણી
નેરીયોસંગની વાણીને થયાં આજ બારસો સાલ
જઇફ જવાનો સૌ ખુબ વખાણો
અરદેશીર સમ હતા પહેલવાનો
કાજે સંજાણ ખોહયા જાનો
સ્થાપ્યા ઇરાનશાહ કોમની જેથી વાહવાહ
ધન્ય ધન્ય ટોળા જરથોસ્તી ઉભો કીધો સ્થંભ યાદગાર
અશો દીનની નેક બરકતથી કીર્તી બનાવી તેં આશકાર
તોખમ કયાંનીની અમર કીર્તી, જાળવી રાખજે અય દાદાર
ચાહે હયસ્ત જગ જરથોસ્તીઓ, રહો શાદ આબાદ દીનદાર

ગાયન ૧૨૮ મું.
રાગ—હોળી.

સ્ત્રીની કેળવણી હોય સારી તો સંસાર નીભાવે વીચારી
ભાગ્યવંતી માનવી સદગુણી જાણવી ધણીને તાબે જે નારી
ખરૂં સુખ એમાં નહી શરમ તેમાં
માનો જાનો તમો બહેનો માહરી, ના દેતાં શીખામણ વીસારી
ભાગ્યવંત નર તે સુખી હંમેશ જે ગણે સ્ત્રીયનેજ પ્યારી
ચાહ રાખો મનમાં વફા રાખો દીલમાં
માનો જાનો એમાં સુખ સંસારી ના દેતાં શીખામણ વીસારી

ગાયન ૧૨૯ મું.
રાગ-ભેરવી ગઝલ.

દુન્યામાં બરકરારી કોઇની રહી નહી
સદાં હયાં બખ્તયારી કોઇની રહી નહી—દુન્યામાં
જમશેદ જુહાકબી આધીન થઈ ગયા
સદાએ બાગ બહારી કોઇની રહી નહી—દુન્યામાં
ખુન બેખથી નેપોલીઅનનું ગયું નામ નીશાન
ત્યાં તાજ ઓ તખ્તદારી કોઇની રહી નહી—દુન્યામાં
બે ગુનાહો તોહમતી જાલમાં તરફડે
ફરેબને બદકારી કોઇની રહી નહી—દુન્યામાં
કીસમતી ઘંટી પીસે છે સઉને હરદમ
ખુદા સીવાય યારી કોઇની રહી નહી—દુન્યામાં

ગાયન ૧૩૦ મું.

રાગ—ભેરવી.

અરે આવ્યો હતો, જ્યાંથી હવે હું ત્યાં જવાનો છું
તજી આ દેહ પીંજરને, નીરાકારી થવાનો છું
કરી કાળાં અને ધોળાં, ઉડાવી મોજ દુનીયાની
કર્યાં જે કર્મો તેનું હું, કટ્ટુ ફળ ચાખવાનો છું—અરે
સગાના સ્નેહને છોડી, પ્રીયાના પ્રેમને તોડી
હવે કીરતારનાં દરબારમાં, હાજર હું તો થવાનો છું—અરે
કમાવ્યો ખુબ દોલતને, વસાવ્યા મહેલને માલા
અરે હું એકલો સઘલું, મુકી અહીંથી જવાનો છું—અરે
જગતમાં જન્મ લેતાં હાં, હતી બાંધી મુઠી માહરી
ઉઘાડી લઇને હાથ હવે હું તો જવાનો છું—અરે

ગાયન ૧૩૧ મું.

રાગ—દેશ.

રબ નામ ધરી હર કામ કરો
ફતેહનો દેનાર છે એજ ખરો—રબ.
નામ એ રબનું સૌને પ્યારૂં
દુર કરે દુખનું એ અંધારૂં
“હયરત” કહે એ તો સુખનો ઝરો
રબ નામ ભજીને સંસાર તરો—રબ.

ગાયન ૧૩૨ મું.

રાગ—કલ્યાણ.

દાદાર ઓ દાવર યાવર
સરવર પરવર દાતા દાની માલીક અકબર
યઝદાન પાક તું માલીક બાપ તું
ચરણે શરણે રહે મન તુજને
પાપો તું કાપજે નેકી તું આપજે
માફ તું કરજે માફ તું મુજને

ગાયન ૧૩૩ મું

રાગ—[illegible]

પોંહોંચો સરોશ મદદે માહરી, જોરાવર ને જે શુભકારી
ધરી તેજ હથીયારો ભારી, નેકોનાં દુઃખ દે છે નીવારી-પોંહચો.
બુરાં મનને સુખન કામથી, હોએ કીધી મેં જે બદકારી
નેક થવા હું માફી તેની, માગું છું જગ બાપ તમારી- પોંહચો.
અહુરમજદની મરજી રાખી, કાજ કરૂં શુભ બહુ સુખકારી
અહુનવર પઢી હું બચું બદીથી, માંગી નીત હું સરોશની યારી

ગાયન ૧૩૪ મું.

રાગ—અંગ્રેજી.

છઇએ હમે જરથોસ્તી, રે માજદયસ્ની નેક
કુલ જહાંન સાથે દોસ્તી; રાખી નીભાવી ટેક
મુઠીજ ભર આ ટોલો, સઉ ઈલમનો સરદાર
રે બોલબાલા બોલો, તેની સઉ નરને નાર
ઓ તોખમ કયાની, ઓ જગ મશહુર
ઓ સૌ સદગુણમાં સાચીને ભરપુર
કાયમ રહી જાળવજે શુભ તુજ જોમ
આબાદી સાથે તું ઓ પારસી કોમ.
બહોલી સખાવત હાથે દેશે જગત જાહેર
બહુ ચંચલાઇ સાથે સઉ વાતમાં માહેર
ગુજરી જફાઓ ભારી તો પણ ન છોડયો ધરમ
તેથી મલી રબ યારી એજ ખરો છે મર્મ
સુખદાઇ આ કેળવણી, જેનો દીપાવે બહાર
ગુણ નેકની મેલવણી, રાખે સુખી સંસાર
પોશાકની ખુબી કાંઇ, છે ઓર જહાં મશહુર
તે કોમની બાનુ થઇ, છૈયે હમે મગરૂર
જેની વફાદારી પર, પડયા નથી કાંઇ દાઘ
આ રાજની યારી પર, લડશે મીશાલે વાઘ
નીમકહલાલી જામી, તે પર બની દીલસોજ
આ ફએજ આજે પામી, ખુશ થા તુ ઓ ફીરોજ

ગાયન ૧૩૫ મું.

રાગ—જોગીઆ.

હાથ જોડું તારાં ચરણે પડી
આવો નગર મોરા હરી
સાંવલી સુરત પ્યારી પ્યારી
નૈંણા રસીલે બાલો વાલી
અખીયા તોરી જાદુ ભરી—આવો.
સાચી કહો હુસ્ન અમે
બોલો ન બોલો મુહસે તમે
તારી માયા મારા મનમાં ભરી—આવો.

ગાયન ૧૩૬ મું.

રાગ—આશા જોગી.

જુઠી જગ માયા ધન ને માન
સમજ ઇનસાન, અએ નાદાન—જુઠી.
માત તાત ને મીત્રો બેશી, સૌ પૈસાનાં યાર
નેકી નીતી ધર્મ બંદગી, શોભાવે સંસાર—જુઠી.
ભાઇ બહેન ને પરણી નારી, પૈસે આવે કામ
ગાંઠે ધનજો થાએ ખાલી, કોણ લે તુંજ નામ—જુઠી.
માયા મોજો જગની ખોટી, ભકતી જાશે સાથ
તાહરૂં માહરૂ અહીજ રહેશે, ફકત નેકી બસ હાથ—જુઠી.

ગાયન ૧૩૭ મું.

રાગ—પીલુ.

ગુઝારો નવું વર્ષ સુખ સંપ સાથે
ખુદાનો રહો હાથ મુજ કોમ માથે—ગુઝારો.
સુખી કોમ છે આપણી આ રાજે
મુબારક તમોને નવું સાલ આજે—ગુઝારો.
ગુઝારો વરસ આ અમન ને ચમનમા
વસાવો ભલા ખ્યાલ ખુબ નેક મનમાં—ગુઝારો.
વધો સંપતિ સંતતી સાથ રોજી
ખુદાવંદ રાખે તમોને ૯યો મોજી—ગુઝારો.
રહો ખુશ તમારી બધી આશ પામી
ખુદા પાક આપો સદા નેક નામી—ગુઝારો.

ગાયન ૧૩૮ મું.

રાગ—જંગલો કવ્વાલી.

નજુમી જોષી પાસે જઇ, બતાવ્યો જોષ કિસમતનો
તમોને દ્રવ્ય મળશે કહી, જગાડો જોશ કિસમતનો.
અહા કિસમત જગાવાને, ભરી ટીકીટ ડરબીની
અરે ઘોડો નહી લાગ્યો, થયો જ્યાં રોષ કિસમતનો
રમ્યા કંઇ જાતની શરતો, જુગારી ઝીંદગી ગાળી
કરી સટ્ટો અતીસેહી, તપાસ્યો કોષ કિસમતનો
ઘણા ધંધા કર્યા એવા, છતાં ના પાસ થઇ કોડી
વળી અપવાદ દે કોને, બધો છે દોષ કિસમતનો
નજુમી જોષીઓ જુઠા, ચહડાવે આસ સફેદોલે
પ્રભુ વીન આંક જોનારો, ન કો બાહોશ કિસમતનો

ગાયન ૧૩૯ મું.

રાગ—કલ્યાણ.

ઓ દાવર ગેબી કીરતાર જરથોસ્તના યાર
તુંજને ચરણુ નમન કાજ
નમીને કીરતન કરીયે આજ જરથોસ્તી પીરકાની રાખે તું લાજ
તુંજના પુત્ર આતશનાં કુંદને ચંદન પ્રીતે દઇ ઇજત યજદ દઇ
ખોરશેદ માહાની તારીફ ગાઇ સાતે અમસાસપંદા મીનોને ગેતીની
જરથોસ્તી ખુબીની સ્તુતીઓ ગાઇ

ગાયન ૧૪૦ મું.

રાગ—કહાનરો.

અનહદ રચના તારી ભારી
જગતનાં બાપ કાપજો પાપ
દુઃખ વિપત દેજો ટાળી--અનહદ.
તન મન જીવ જાન ચીત પ્રીત ધક ધ્યાન
તુંજ પર કુરબાન કરીએ જીગરથી
રંકનો પીતા દીનનો દાતા
હીત કર પર ઉપકારી--અનહદ.

ગાયન ૧૪૧ મું.

રાગ—પીલુ.

છે બંદગીમાં સુખ સજનો છે બંદગીમાં સુખ
બંદગી તારે દુખ સજને છે બંદગીમાં સુખ
બંદગી શરેઆસની એકજ ચીતની કરો કેબલા સનમુખ—સજને ।
બંદગી બચાવે પાર તરાવે ભવની ભાંગે ભુખ--સજનો છે
રાહે આદીલ પર ધરજો દીલ રેહશો શાદમ રૂખ--સજનો છે

ગાયન ૧૪૨ મું.

રાગ—કાલીંગડા.

સુખ જનક નામ છે તારૂં
ઓ કીરતાર અરે ઓ અહુરા
અજબ ખરે ગુણકારૂ તારૂં
આફતમાં પણ હીંમત આપે
છે સઉં દુખનો દારૂં
પરવર તું નેક હીદાયત બક્ષ હુમને
નીત્ય હુમારૂ સારૂં—સુખ

ગાયન ૧૪૩ મું.

રાગ—કલ્યાણ.

દાદાર દાવર દે તું યારી
સારી જહાંનમાં તાહરી સરદારી
ગાઈએ કીર્તી તાહરી સઉમાં ભારી
છે ગુણકારી લે ઉગારી ઓ જગવાલી
કુરબાંન રહઆન સઉ કરીએ તુજ પર
તન મન ધન અમ ઓ જગ પરવર
રામ નામ તું એક છે, કુલ આલમનો બાપ
દયા દીલથી લાવી તું, સંકટ સઉના કાપ
દાતા દાની, મહાજ્ઞાની, તુંજ બંદા પર, કુર મહેરબાની
રબ દીલની અજ સુન હમારી ચાહીએં "દીનુ" સાથ સર નમાવી

ગાયન ૧૪૪ મું.

રાગ-દરબારી કાહાનરો.

ભજીએ તાહરૂં નામ પ્યારૂં દાતા
રખવાલા ગાઇએ કીરતી તારી
દુઃખ કાપ સુખ સઉ આપ ઓ જગબાપ
ચરણે તાહરાં પડીને માંગીએ તું જની યારી—ભજીએ
તું છે જગ પાલનહાર, કુલ આલમનો છે સરદાર
ગુનાહો બંદાના કરજે માફ ઓ રહેમી કીરતાર
તુંહી માર તુંહી તાર તુંહી હમારો આધાર
તું સીવાય નહી કોઇ દુન્યામાં મદદગાર
કષ્ટ હરજે દયા દીલ ધરજે
દુવા એજ "દીનુની" આમીન રબ તું કરજે

ગાયન ૧૪૫ મું.

રાગ—કલ્યાણ.

તારી કુદરતની બલીહારી ન્યારી ભારી
તુ છે દાતા માહાજ્ઞાની કુલ આલમ પર છે સરદારી
દાદાર દાવર દે તું યારી ગાઇએ કીરતી તારી ઓ જગવાલી
માલીક તું કુલ જહાંનનાં કમતર છઇએ બંદા તારા
અરજ ગુજારીએ સઉ તારી દયામાં
ભકતી તારી લાગે પ્યારી સઉમાં ભારી
છે ગુણકારી રબ દીલની અર્જ સુન હમારી
ચાહીએ "દીનુ" સાથ સર નમાવી—કુદરતની.

ગાયન ૧૪૬ મું.

હીન્દી દાદાની ગરબી

અલબેલી સાહેલી આવો, ગુણ ગાવો, ગાવો હિંદ દાદાના
જેની કીર્તી ઝળકી રહી છે જગ આસકાર
સદા ગાલ્યું જેણે દેશ સેવામાં જીવન
ઠોકર મારી માન ચાંદને અરપ્યું તન ધન
ભારતનાંજ ભલાં કાજ, સદા ધરી હૈડે દાઝ
રાખી હમારી લાજ આજ---જેની.
સ્ત્રી કેળવણીનો પીતા, અબળા પડખે રહયો સદા
કીધી સઉ ફરજ અદા---જેની.
પાપી કાળ કહાં આવ્યો, ગરીબ હિંદને દવાર
બીજવી હમારી આંખ્યોને, આંસુઓથી નવધાર
નોધાશે હિંદ તવારીખે, ત્રીસમી જુન સનવાર,
અસ્ત થયો સુર્ય હિંદનો, છવાઇ રહયો અંધકાર
નેક નામ અમર કરી ગયો હમોને તું તજી
સ્વાર્થ સેવાં તુચ્છ ગણી દેશ સેવાને ભજી
શાંતી તેનાં રૂહ કાજ માંગીએ "દીનુ" સંગાત
બીનોઇ બહેસ્તનું બાર દેજો દાદાર—જેની.

ગાયન ૧૪૭ મું.

રાગ-કવ્વાલી-તાલ-લાવણી.

લખ્યા જે લેખ છઠઠીનાં બતાવ્યે જોશી શું થાશે
થવાનું તે થવાનુંજ છે મીઠયા તે કેમ કહો જાશે
નસીબમાં જોશ ના દ્રવ્યનો કદી તેમાં ન સુખ જોશો
સરતમાં બી ખુવારી છે હશે ગાંઠનું તેબી જાશે
રૂઠે કીસ્મત રૂઠે સઘલુ રૂઠે દાહડો બુરો જ્યારે
પડે ન સવલા પાસા મીત્રોબી શત્રુ તો થાશે
હરી ભકતી સદા સારી સુખે કે દુઃખને દાહડે
ભજયો જેણે હયાં ઇશ્વર "દીનુ" કલ્યાણ તેનુ થાશે

ગાયન ૧૪૮ મું.

રાગ—ગરબી.

દીલથી માગું સ્હાય રબ તણી, રંગ ભુમી પર આજ
નવલ દીન મુબારક સઉ, ચાહીએ સખીઓ સાથ
શાહે આદીલ જયોર્જ તણુ, તપો તખ્ત ને તાજ
હમારે સર રહી કાયમ, જુગ જુગ કરજો રાજ
એ સખી ચાલો ફુલે છાબ ભરી, હરખે મળી અવસર ઉજવ્યે
સંસારી સાગરમાં નીતી રીતીથી ભવસાગર સઉ તરીએ
જાણીએ માનીએ દીલથી હરખથી સદગુણો સારા સંઘરીએ
નામ સદા રબનુંજ અંતરમા ધરજો
નીતીનીજ રાહમાં કદમ તમો ભરજો
દુખીઓના દુખ હરદમ ભાંજજો
આશીશ તણો ગુલજાર બનાવજો
આમીન હોજો તુને ઓ જરથોસ્તી કોમ
મનશની ગવશની કુનશનીથી જાળવી જોમ
નેકનામ અંમર કરી નેકીનોજ હાથ ધરી
નીતીનીજ જામ ભરી નેકીને લ્યો નોશ કરી
નેકીનાજ કામ કરી નેક નામ તમો જરી
નેકી નીતી લેઓ સજી અહુરમજદને ભજી

ગાયન ૧૪૯ મું.

રાગ-કલ્યાણ-ત્રીતાલ.

ઓ દાવર મેહર નજર અમપર કરજે
તુંજ વીના દાદ લે કોણ હમારી
દુઃખ વાદળ સઉ વીખરજે—ઓ૦
આદમો પાપી છૈએ ખાકી
કસ્ટ હમારાં દેજે તું કાપી
ચરણ પડીએ સઉ તારી દયામાં
ઓ બાપ દયા દીલ ધરજે—ઓ૦
તખ્તે બેઠો શાહેશાહ કુલ આલમનો બાપ
જેવી જેણી કરણી તેવું ભરણી માપ
ભકતી તારી લાગે પ્યારી સઉમાં ભારી
છે ગુણકારી રબ દીલની અર્જ સુન અમારી
ચાહીએ "દીનુ" સાથ સર નમાવી—ઓ૦

ગાયન ૧૫૦ મું.

રાગ-ભેરવી-ત્રીતાલ.

જો નીંદા કોઇ કરી હરખાય, જરૂર તે પાછળથી પસ્તાય
જુઠુ જ્યારે તેનું પકડાય, જગતમાં હસી તેની થાય
નીંદા છે મહા બુરી એક ચીજ, કરશો નહી તમો હરગીઝ
આબરૂની ધુલધાની થઇ જાય, રહે નહી કાંઇ તેનો ઉપાય
નીંદા જો કોઇ કરે તમ પાસ, ન રાખશો તેના પર વીશવાસ
કલંગ દાગ દીલમા રહી જાય, સો મન સાબુથી નહી ધોવાય
નીંદાથી તમ સદા હઠજો, ખુદાનો દર દીલે ધરજો
લેશો નહી કોઇ ગરીબની હાય, કહે "દીનુ" ખાલી નહી જાય

ગાયન ૧૫૧ મું.

રાગ—ભીમપલાસી-ત્રીતાલ.

બંદગી સીવા નથી હયાં ઉધાર કદીબી તુજનો
કીમતી અતી છે ભકતી ભવસાગર તરવા જગનો
બુલંદ અવસ્તાની જાણો અસર છે અજબ ન્યારી
દેશે તે દયાલુ પરવર ગેબી નતીજો માનો
કાયા તારીની માયા છે સુખ તણુ પડછાયા
પલતશે તે પલકમાં તો રહેશે ના આધાર તુંજનો
સુખે યા સંકતે તું ભજી લે તે જગનો પરવર
બંદગી છે બેહસ્તની દોલત "દીનુ" એજ માર્ગ સુખનો

ગાયન ૧૫૨ મું.

રાગ—દરબારી—કાહાનરો—તાલ—દીપચંદી.

અભીમાની ના બન તું આદમ, ગરૂરી ઘર ખાલી છે
ભલે હોય તું માહા દાનેશમંદ, ગરૂરી પાયમાલી છે
જર કે જોબનનો ફાંકો, મીઠિયા તારો જવાનો છે
તકોબરી માની લે સત, ફના એ ઝટ કરનારી છે
આઝાજીલને કરી લે યાદ, સાથે શાહ જમશેદ બી
ગરૂરીમાં થઇ ગયા ખાક, આખર અંજામ કારી છે
નેકી ભલાઇ તું જગમે, કરી લે સાફ દીલથી
"દીનું" અંતે તો છે સઉ ખાક, ફોકતની અહંકારી છે

ગાયન ૧૫૩ મું.

રાગ—ભીમપલાસી—ત્રીતાલ.

દુન્યામાં આપણ સઉ છઇએ દો દીનનાં મહેમાન
ધન દોલત ને જર જોબન બી નહી આખર આવે કામ
હરદમ દયા દીલ ધરજો દુખ્યાંનાં દુઃખો હરજો
કામો એવાં તમો કરજો કે રહી જાય અમર નામ
જરથોસ્તી તરીકતો પાલો અશોઇનાં રાહપર ચાલો
નેકી નીતી સંભાલો રાખો ધર્મ ઉપર ધ્યાન
બંદગી જો કરશો જારી તલશે તું જનાં દુઃખ ભારી
પરવર બી દેશે યારી શીખામણ આ "દીનુની" માન

ગાયન ૧૫૪ મું.

રાગ—ગરબી.

દીન આલેસ છે જરથોસ્તી જગમાં સઉથી માહાન
નમીએ આપણુ ભાવથી શકતી જેણી બલવાન
શાહ ગુસ્તાસ સમ થઇ ગયા બુલંદ એ ધર્મનાં દાસ
હજારોમાં અજબ ખરે ખુબી જેણી ખાસ
એ સખી ચાલો મલી સાથે સઉ એને ભકતી ભાવથી વધાવીએ
દઈ તન મન ધનબી બહુ માનથી સર નમાવીએ
લઇ તે પાક પરવરનું નામ અંતરમાં સમાવીએ
જીન્દગી અશોઇનાંજ રાહ ઉપર ગાળજો
સંભાલી ધર્મની સર્વે તરીકતો પાળજો
જાન બી ફીદા ધર્મ પર કરજો નામ ખુદાનાં ઉપરતમો મરજો
દીન મીનોઇ માટે ભલી સખ્ત ઉઠાવ્યો રંજ
મલ્યો બદલો રંજ તણો પામયા સુખ ને ગંજ
સખી રાખો ધર્મ ઉપર વ્હાલજો યકીનથી એને સંભાલજો
ટલશે સઉ આફતોબી તતકાલજો યકીનથી એને સંભાલજો
ભલે આવ્યો આ જગમાં જરથોસ્ત પયગમબર
ફેલાવી પાક દીન ભલી નામ કીધુ અમર
બેહની કરજો કોશીસો લેવા આશીસો બુલંદ તે દાદારનાં પાક
કરજો મનસ્ની પ્યારી ગવસ્ની ન્યારી કુનસ્નીથી દીલ શાદ
"દીનુ" કહે જરથોસ્તી દીન રહો આબાદ

ગાયન ૧૫૫ મું.

રાગ—કલ્યાન.

પરવર પ્યારા હમારા દેખાડી દેજે અમોને
નેકીનો રાહ જાહાનનાં ઓ પાલનહારા
દુખો કાપ સુખ સઉ આપ ઓ કુલ આલમનાં બાપ
પાપો હમારાં કરજે તું માફ
ચરણુ પડીએ સઉ તારી દયામાં
પરવર તું સરવર તું ચાહે માર ચાહે તાર
કીસ્તી મારી પાર ઉતાર
ભકતી તારી કર્યે જારી દેજે યારી
માગીએ "દીનુ" સાથ સર જુકાવી

ગાયન ૧૫૬ મું.

રાગ-ગરબી.

એ આવો આવો હરખાવો ગાવો ગાવો
ગજાવો રાજકુંવરને ફુલે વધાવો
ફુલે વધાવો હારો પહેરાવો રે—આવો
ભલે પધાર્યા રાજવીર ભારત ભુમી કાજ
આજે આખા હિંદનાં હર્ષ તણો નવપાર
બાલોના સ્નેહી માયાળુ માનીતા ગુણુવલ જ્ઞાની મીલનસારી
જયાં જયાં ગયા ત્યાં પંકાયા એ રાજવીર ભારતના હીતકારી
રણભુમીનાં રાજેશ્રી રંગારી આપી દરશન કીધાં ઉપકારી
એ પધાર્યા સંકટ સમયે-ખેંચી અતી શય શ્રમ
શાંતી સુખ ને સંપના ચિન્હો સર્વોતમ
સ્નેહી સાચ સુર સહાય કરજો હેતે આ હિંદને સંભારજો
કરજો સર્વ વિઘ્નતણો વહારજો હેતે આ હિંદને સંભારજો
આશા અભીલાશા પાર ઉતારજો હેતે આ હિંદને સંભારજો
એ શહેનશાહ રાણી માતને-પોંહોચાડજો સંદેશ
હયરત પ્રેમ આ હિંદનો ઘટશે કદી નવલેશ
સ્નેહનો લેજો સંદેશો દેજો આશીષો કહેજો ભારત ભુમી કાજ
સુખમાં રહેજો સદાયે બ્રિટીશ ન્યાયે અમર તપો આયરાજ
હિંદ કહે અમર તપો આયરાજ—એ આવો

ગાયન ૧૫૭ મું.

રાગ—ગરબી.

જુગ જુગ જીવો જ્યોર્જ તું મેરી સહીત મહારાજ
ભલે પધાર્યા ભાવથી હરખી હિન્દ સમાજ
ધર્મ ધુરંધર ધીર વીર જય જય જય હિન્દપતી
ચક્રવતી ત્રપ અમલ રહો ભારત જન વંદતી
વીજયી માત વીકટોરીઆ સમી કળા રહો ચઢતી
એડવર્ડ સમ શાંન્તી સદા રહો બ્રીટીશ ધજા ફરતી
રક્ષ તું પ્રભુજી શેહનશાહ જ્યોર્જ પાંચમાં
શેહનશાહબાનું મેરી સંગે વધાવીએ અખંડ ભકતીભાવમાં
તાજ ધરો હીત હિન્દનો જઇ દીલ્હી દરબાર
યાદ રહો ઇતીહાસમાં જય જય જય જયકાર
હિન્દ શેહનશાહ જ્યોર્જ જીવજો બહુ બહુ
શેહનશાહ બાનું મેરી સાહ સુખ ભોગવો સહુ
જ્યાં જ્યાં રવી કીરણ વહે ત્યાં ત્યાં તુજ તેજ સોયે
અવીચળ પદ ઇંદ્ર જેમ મેરૂ સમ અડગ રહો
હિન્દપતી જ્યોર્જ અને માહારાંણી મેરીને શીશ નમાવો
મંગલ ગીત હલી મલી ગાવો સજની લ્યો સુખભર લ્હાવો
અવ સર રૂડો અતી આવ્યો
સફળ સફર થાવો વીઘન સકળ જાવો
વિજ્ય બહુ ફેલાવો જગતમાં હર વખતમાં
નીજ તખ્તમાં જય જય જય થાવો—હિન્દપતી

ગાયન ૧૫૮ મું.

રાગ-ભેરવી.

સોચ મના તું કોન ગટમે
કહાંસે તુ આવત કહાં પર જાવત
ભેજા તુંજકો કોન ગટમે--સોચ
કયા લે આયો કયા લે જાવેગો
માલક સબકો કોન ગટમે --સોચ.

ગાયન ૧૫૯ મું.

રાગ—ભેરવ.

ભજ ભજ મન નંદ ગોપાલારે
ગોલક ધેલ ધરબી બાફલ
લોચન પરમ બીશાલારે
રત્નજ દીતકુ દલકર કંકણ
ગલે મોરી યનકી માલારે

ગાયન ૧૬૦ મું.

રાગ—આસાવરી.

મોહેકો નાહી બીસારો માલીક
મય મતી હીન દીન તુમ દાસી
મેરી ભુલ સુધારો માલીક—મોહેકો
શાહ કે શાહ રાજ કે રાજન
એકહી શરણ તુમ હારો માલીક—મોહેકો

ગાયન ૧૬૧ મું.

રાગ-પીલુ-ભજન.

સબસે રામ ભજન કર લેનાં, એક દીન જાનારે ભાઈ
સોના પેહેનો રૂપા પેહેનો, પેહનો પીતલ કાંસાં
રૂપીઆ ગજકા રેસમ પેહેનો, નહી જીવનકી આશા
કોડી કોડી માયા જોડી, રૂપીયા લાખ કરોડા
પ્રભુ ઘરકી ચીઠી ઉતરી, રાજ કાજ સબ છોડા
બાડી બગીયા બંગલા બનાયા, ગાય ભેંસ ઘર ઘોડા
સુંદર નાર અકેલે છોડા, બીછડ ગયા તેરા જોડા
દેશ દેશ કે વૈદ બુલાયા, લાયા જડી બુટી મોટા
જડી બુટી કછુ કામન લાગા, જબ આવડા તુતા

ગાયન ૧૬૨ મું.

રાગ—પાહડી.

મન કોનકી બાટ નીહારત હય અબ કોનસા યાર તુમારા હય
ધન ધામ રહા સબ સાથ રહા, અબ સબસે કીયા કીનારા હય–મન
માત પિતા દારા ભગની અબ કોઇ ન કહત હમારા હય,
સબ ભરભર નીર વીલાપ કરત, અબ કોઇ ન કહત હમારા હય–મન
તુમ દેશ બિદેશ ફીરે ભમતે, બિધના કછુ ઓર બિચારા હય,
જેસી કરની કર આયે બાવરે, તેસી ભોગવહારા હય–મન.

ઉરદુ અને ગુજરાતી નાટકોનાં ચુંટી કાઢેલાં ગાયણો.

ગાયન ૧૬૩ મું.

બશરકો ચાહીએ જી કરે ખુદા શફાકે લીએ
મરીજ રૂહ ન ભટકે કીસી દવાકે લીએ
મુકાબીલ આઇના રખકર સફાઇ કર દીલકી
અજીમ નુસખા હુઓ એહ કલ્બે બહનુમાકે લીએ
ગુનાહ કરનેસે પહેલે એહ સોચ અય ગાફીલ
કે મએ ફનાકે લીએ હું ખુદા બકા કે લીએ

(બાગે ઇરાન.)

ગાયન ૧૬૪ મું.

મઓલા રહેમતકી નદીયા હો તેરી જારી
જીસ્સે સારા આલમ ફુલે ફુદરતકી ગુલકારી બારી
તેરી હરજા ફુલવારી
તું હએ દાતા સબસે ગ્યાની જાવેદાની—રહેમત
ખાલીક તુ કઓન મકાનકા
હરજા હએ તેરા જલવા અયાં
અરજો સમાયે સબ તેરી જીયા હએ
હર દીલમે હએ ફેરા તેરા, નએનકે અંદર ડેરા તેરા
નારભી તેરી નુરભી તેરા, કમતર આજમ બન્દા તેરા
હો જાએ હુતકે રખ્બાની

(એશીયાઇ-સીતારા)

ગાયન ૧૬૫ મું.

સખી સાંવરો મોરે મન્દીર આયોરી
સહેલી કંથ આ ગયોરી
હર એક તરફસે હુવા ઇત્રબાર આને લગી
ખીજાં રસીહા જો થી શાખ લહે લહાને લગી
બહાર આઈ સબા રંગ ફીર દીખાને લગી
જમીને બાગ નએ ફુલ ફીર ન્હીખાને લગી
આજ શાદીયાં મચાવોરી

(એશીયાઇ-સીતારા.)

ગાયન ૧૬૬ મું.

પીયા તોરી બતીયાં જાદુ ભરી
જએસે બનમે બાજે ગોયા હરકી મધુરી બંસરી
તુ જો બાંકા કનઇયા મએ રાધા પ્યારી
તેરી બાતોંપે અબ તો મએ જીયા હારી
યાદ રખો હું મએ ચેરી તુમહારી
હાત તુમહારે હએ લજીયા હમારી
મોરે બીહારી, મએ તુજપે વારી
મોરે સાંવરીયાં તીરછી નજરસે મારી કટરીયાં
ઘાયલ હુવા દીલ-હાએ
બાંકે બલમાં બલહારી મએ જાંઉ—તોરી.

(એશીયાઇ-સીતારા.)

ગાયન ૧૬૭ મું.

તપ કરના અબ જંગલ જાએ તપ કરના
પ્યારે હરદમ રબસે ડરના
બારબાર નહી આવે જનમ નર કામ ભલે કુચ્છ કરના
પાક બન દીલ સાફ રખ ઔર યાદ કર ગફ્ફારકી
ખાક હય બેબાક હય યેહ જીંદગી દીન ચારકી
દીલપે જબ્ર કર ખો ન સબ્ર નહી આફતસે ઘબરાના
રખ ભરોસા તુ ખુદા પર રાહબર ઇનસાનકા
ટાલ દેગા સબ મુસીબત ધ્યાન ધર રહેમાનકા

(ખાકી-પુતલાં.)

ગાયન ૧૬૮ મું.

અય મઓલા અરજી સુનકે ફઓરન જવાબ તુમ ભેજો
જીસમે ઇનસાં શહર તુને એક કાયમ કર દીયા
ઉસ શહરકા શાહ દીલ, ઓર જાન હય એક મલકા
અકલ હય દાનીશ વજીર, ઓર રહમ હય એક મુનસીફ
નેકી હય લશકર, ઇમાં ઉસ લશકરકા અફસર
કુચ્છ દીનો તક સલતનતપર યેહ ચલી મગર અબ તો
સલતનત કે સારે અફસર પડે મુશીબતમે—અય.
બનકે દુશ્મન સલતનતપર બદીને કીયા ધાવા
શહરકે સારે અફસરોંકો કયદ હય કરવાયા
અપને સરદારોંકો ઉનકે ઓહદોં પર રખ્ખા
સીપેહ સાલારીપે કીના, હવસકો એક મલકા
કોતવાલીપર હસદ, ઓર જુલ્મકો એક મુનસીફ
નેક થે વોહ ચલ બસે ઓર રાજ બદીકા હુવા
કયા કરૂં ઇસ બીગડે શહેરકો તુમહી બતલાદો—અય.

(ખાકી-પુતલાં.)

ગાયન ૧૬૯ મું.

દુનીઆંમે જો ચલા નેકીપર બેડા ઉસ્કા પાર હુવા
માલ ખરીદા જીસને અચ્છા નફા મીલા જરદાર હુવા
ખોટા સઓદા જીસને કીયા નુકશાન ઉઠાયા ખાર હુવા
પરખા જીસને અપને આપકો દીલકી કસોટી પર કસ કર
શરમીંદા ફીર દુનીઆંમે ઇનસાન નવોહ જીનહાર હુવા

(ગાફીલ-મુશાફીર.)

ગાયન ૧૭૦ મું.

જીસે દેખો દુખીઆરે નહી કોઇ સુખીઆરે
ઇસ કલજુગમે શાદ માની નહી
અરે રાજા દુખીઆ રંકભી હએ દુખીઆ
મેહલ ઓર ઘર ઘરમે દુખકા ઝઘડા સભીજા હએ પડા
હાંરે સાધુ જોગી સન્યાસીભી દુખીઆ
પરજાભી દુખીઆરે નહી કોઇ સુખીઆરે
જીસને મનકો મારા હએ વોહ સુખીઆ

(ગાફીલ-મુશાફીર.)

ગાયન ૧૭૧ મું.

કીસી પરદેશીસે હાં કોઇ ન પ્રીત લગાએ
સસ્સે ટાલે રોગ ન પાલે હીરેકી કનીયાં ખાએ
બીરહાકી અગની તન મન ફુકે કોઇ પલચયનન આએ
દીન દીન પલ છીન જીયરા જલાએ મોરા
વા અદા વફા ન ફરમાએ
તરસત તરશત આઇ આંખે મોરી પીયા ન વાપસ આએ

(ગાફીલ-મુશાફીર.)

ગાયન ૧૭૨ મું.

હર વકત તેરી સુરત અય જાન સામને હુએ
હર કલેજા સામને હુએ હરઆન સાંમને હુએ
દીલ ચાક ચાક કરકે મુજસે એહ કહે રહે હુએ
એહ દીલ અગર તેરા હુએ પહેચાન સામને હુએ
વાઅદા કીયાથા તુમને અચ્છા કસમ તો ખાવો
રખ્ખો તો હાથ દીલ પર ઈમાન સામને હુએ
મુજસા ન હોગા કોઇ દો જાન રખને વાલા
એક તન મેરે તનમે એક જાન સાંમને હુએ

(ગાફીલ મુશાફીર.)

ગાયન ૧૭૩ મું.

તુહી જગતકા સજન રખવારા
રબ તું મેરા સહારા તુજ બીન જાઉ કહાં ?
તોરી ચાહતમે બાવરી ભઇ, દરસ દે અય પીયા
હર ઘટમે તેરા જલવા સમાયા ગુલકારી તેરી ખીલી
હર દિલમે તેરી હય રંગત નઈ
જલ થલમે પ્યારે હય તુહી તુહી—રબ તું.

(હુરે-અરબ.)

ગાયન ૧૭૪ મું.

નીગેહદારે જમાં તુ હુએ મકીને લામકાં તુ હુએ
અનીસે ઇન્સોજા તું હુએ અયાં તું હુએ નેહાં તુ હુએ
તુહી શાહીદ તુહી મશહુદ આશક તુ તુહી માઅશુક
કરીશમા સાજીએ ગુલ તુ હય બુલબુલકી ફુગાં તું હુએ
અપને મઓલાકી મએ તો જોગન બની
જોગન બની બએરાગન બનીરે
કભી તું હુએ સનમખાને મેં ગાહે તું હરમમેં હુએ
કભી નાકુસકી આવાજ ગહે શોરે અજાં તું હુએ
એહી સામો સહર કહેતી તેરી આશક તેરી શએદા
કીસીકા ગમ મુઝે કયા જબકે મુજપર મહેરબાં તુ હુવે-અપને

(હુરે—અરબ.)

ગાયન ૧૭૫ મું.

મતલબકે બન્દે કયું તુ કહેતા હુએ મેરા ?
આંખે મીટ ગઈ જગમે અંધેરા, ફીર તો યહાંપે કુછબી નાહી તેરા
તું કહે મય રાજા હું તું તખ્ત કહાંસે લાયા ?
બીન સાહેબકી કીરપાસે યુંહી કયા તુને હય પાયા !
કઓડી કઓડી જોડ કે જીસને જોડે લાખ કરોડ
આખીરમે કુછ સાથ ન આયા દિયા કફન એક જોડ
(હુરે-અરબ)

ગાયન ૧૭૬ મું.

મેરા મન લાગોજી
દીન રતીયાં પ્યારે હરકે ધ્યાનમે મેરા
સાંઇ મેરા બનકે બએ પારી જગકા કરે બએપાર
બીન તરાજુઓ બીન પલ્લેકે તોલત હય સંસાર
સાંઇ મેરા બનકે નાખુદા દેખો કાટત હય મંજધાર
બીન બાદબાંઓ બીન પવનકે નાવ લગાવત પાર
(હુરે-અરબ.)

ગાયન ૧૭૭ મું.

એહ સફરકા જમાના વોહી પ્યારા વજહા
તોરી દુખકી કરે પાર નાવરીયા
જમત હુએ બયરી, અદાવત ઠહેરી સભીને ફેરી નજરીયારે
દેસ નીકાલા તુમ જો લીનો દરસન કઓન દીખાએ
હીર દે બાન બીરહનકે લાગે કએસે કરૂં અબ હાએ
બતાવો પ્યારી—કએસે કરૂ
હાય હાય જીયા ધડકત તન સુરગત જરત બરત-જાન.
(હુરે-અરબ)

ગાયન ૧૭૮ મું.

ક્યું તેરી રહેમત સોતી હુએ ઓ કાદીર કુદરતવાલે
યું લાચારોંકો દેતે હુએ જીલ્લત એહ ઈજતવાલે
ચાર દીનકી જીંદગીપર ફુલે હય જરદાર
દઓલતે દુનીયાકા ઈનકે સરમેં ક્યું હય ખુમાર ?
બેકસોંપર જુલમકી બરસાતે હુએ બઓછાર
હુએફ સમજતે નહી અરે એહ જુઠા હય સંસાર

(હુરે-અરબ.)

ગાયન ૧૭૯ મું.

અરે તું પવનકે પંખી જીયરા કલ આજમે ઉડ જાયગા
સુંદર તનકો જાના તુંને, સાથી હુએ મેરા સચ્ચા
ગફલતમેં ક્યું પડા દીવાને ? કાયા મટકા કચ્ચા
ઈનસાન જગતમે આયા વોહ મોત કીનારે સોયા
જો ફુલ ડાલીપે ખીલા, કુછ અરસેમે મુરઝાયા
આફતાબ સુબેહકો નીકલા, નહી રાત દેખને પાયા
સુંદર તનકો જાના તુને લોહેકી એક કાયા
ગફલતમેં ક્યું પડા દીવાને બાદલીકી એહ છાયા

(હુરે-અરબ.)

ગાયન ૧૮૦ મું.

કાયા માયા કોઈકી નહી ભઈ સબ કહેતે હુએ અપની અપની
સત્ય જુગમે હરીશ્ચંદ્ર ભએ રાજા સત્યકી સત્ય કહી.
એક સત્યકે કામને ઉનકે કાયા બેચ દહી—સબ.
ત્રેતામે રાવણ ભયે રાજા કંચન કોટ સહી
એક લક્ષ પુત્ર સવા લાખ ન્નાતી વાકો લકડી નાહી મીલી
પ્રાન વાયુ જળ ઉડ ગયા તનસે માયા ભી મીટ ગઈ
ઈસ દુનીઆંમે વોહી નર ભુલા જીસને કાયા અપની કહી
સબ કેહતે હય અપની અપની

(વીરાટ-પર્વ)

ગાયન ૧૮૧ મું.

જાગો જાગો મુસાફીર રાત થોડી હય
તુંમને પુછી સફરકી કયા કમ બેઠી હય
તીન દીન કી જીન્દગી હય યેહ જહાંસે સ્વપ્ન વીલાસ
ઉસમે બાગ લગાકર ઓર ફીર ફલ ચાખનકી આસ
બન્દે બહોત ન ફુલીયે પ્રભુ સહેગા નાહી
જોર જુલમ ના કીજીએ મૃત્યુ લોગ કે માહી
સ્વાશ ચલીત આયુશ ચલીત ચલીત હય તેરી દેહ
ચલા ચલીકે વકતમે ભાઈ ભલા ભલી કરલે

(વીરાટ-પર્વ.)

ગાયન ૧૮૨ મું.

અભી હય ભોલી ભોલી ઉનકી બાતે ખુદે સાલી હય
મગર ચીત વન યેહ કહતી હય કયામત હોનેવાલી હય
રકાબતને હવાએ ગુલમે અયસી ફુટ ડાલી હય
જુદા પતેસે પત્તા હય અલગ ડાલીસે ડાલી હય
જવાનીકી ઉમંગે હય તબીયત લાઓ બાલી હય
ન તુમ દુન્યાંમે ખાલી હો ન દુન્યા તુમસે ખાલી હય
અમારી તોબા નહીંહકી જવાની દોનો બે કસ હય
ન કોઇ ઇસકા વારીસ હય ન કોઇ ઉસ્કા વાલી હય

(ચલતા-પુરજા.)

ગાયન ૧૮૩ મું.

યું જુલ્મ કર ન જાલીમ હુતફો કરમકે બદલે
એક દીન તુંઝે મીલેંગે જુલ્મો સીતમકે બદલે
ઇસ જુલ્મે નારવાકી આખર સજા મીલેંગી
દોજખકા ગાર હોગા બાંકે ઇરમકે બદલે
ઇસ અયશો અરજી પર ફુલા હુવા હય નાહક
મીટટીકી કબ્ર હોગી જાહો હશમકે બદલે
દોલત ન સાથ દેગી અજમત ન પાસ હોગી
કીડે કફનમે હોગે જાહો હશમકે બદલે

(ચલતા-પુરજા.)

ગાયન ૧૮૪ મું.

બાવરી બાવરી હુઇઆ નાદાન લોગ બાવરી હી જાનીએ
બાવરી ગુંઇયાં પીતા કારન--નાદાન લોગ
ગોરે ગોરે મુખપર ઝલકી ઉદાસી
કારે કરૂ મય તો-દરસકી પ્યાસી
યું જીયરા ન જરારી વારી વારી વારી-નાદાન લોગ.

(ચલતા-પુરજા.)

ગાયન ૧૮૫ મું.

ઇસ દુન્યામે માનુસ વોહી હે તજે ન ધર્મકા ધ્યાન માન
સતપનમે ન્યારે ન્યારે તનમન વારે સારે રામ મીલ રહે
આન બાન દુન્યામે--
બશરકો ભેજા હે દુન્યામે ઇમતે હાંકે લીએ
ફીરે ના રાહે ન કોઇસે ખોફે જાકે લીએ
ફના હય એક દીન આખીરકો ઇસ જહાંકે લીએ
નહી હે દોલતે દુન્યા તો જાવેદા કે લીએ
યહાંસે દોલત ઇમાનલે વહાં કે લીએ—દુન્યામે.

(ચલતા-પુરજા).

ગાયન ૧૮૬ મું.

જયું મૃગકે મન રાગ બસે અરૂ કંજનકે મનસુર સોહાતા
જયુ પપી હા મન મેઘ બસે અરૂ
સીપકો સ્વાંતીકા બુંદ હય મનમે ભાતા
જયુ જખકે મન નીરબસે અરૂ ચંદ ચકો રહી કે મન આતા
માધવ કે મન આપ બસે અરૂ આપકે ચીતકી જાને બીધાતા

(મહાભારત.)

ગાયન ૧૮૭ મું.

શામ પ્યારા હમારે હૃદયમેં બસા
ન્યારા ન્યારા હય સબસે મોરારી મોરા
મન ભાયો મોહે તન છાયો મોહે
દીન રયન સદા ગુન ગાઉં
પ્યારી પ્યારી સુરતીયાં દીખાઇ મોહે
ભાઇ ભાઇ સુંદરકી શામ ભાઇ મોહે
જીયામે બસા ગોકુલ બાસી બંસીવાલા.

(મહાભારત.)

ગાયન ૧૮૮ મું.

કાના બેગી આવોરે દયા કછુ લાવોરે ભગીનીકી લાજ જાએ
જો નહીં આવો ગે દુશાશન ખિચે મોરા ચીર
જો નહીં આવો ગે ભગ્તો કે દીલમે હોગી પીર
જો નહીં આવો ગે પાછે પછતાંના હોગા બીર
ક્ષત્રી મીલકે ગાયકી ખીંચ રહે હય ખાલ
ગોરક્ષા કરની નથી તો કાહે ભયે ગોપાલ
હે ધમ ધુંરધર ધાવોરે—ભગીનીકી.

(મહાભારત.)

ગાયન ૧૮૯ મું.

પ્રેમ તત્વ સતા સકલ ફયલ રહી સંસાર
પ્રેમ સધે સો હીલહે પરમ જોતીકો પાર
પ્રેમસે બાંધ લીયા મોહે ગોકુલકી ગ્વાલનોને
લુટીયા ભર દુધ દહી લુટીયા ભર છાછમેં
બાંધા હય દાસીઓને ભોલે બ્રીજ વાસીઓને
મન મોહન ભોગ ચડા થાલી ભર કાછમે
તો તે કો પઢવાને ગુનકાને બાંધ લીઆ
કુબજાને બાંધ લીઆ ફુલનકે હારમે
ચાહતમે ઝુમકર વસ્ત્રોકો તુંમકર
દ્રોપદીને બાંધ લીઆ તાગોકે તારમે

(મહાભારત.)

ગાયન ૧૯૦ મું.

દગ મગ ડોલે તોરી નઇયાં હય નાવ પુરાની
પુન્ય ગવાયા પાપ કમાયા સાચકો સજલે
મોહન ભજલે પાર ઉતારે તોરી નઇયાં
ચલે ન સાથ કોઇચે યહાંકી માયા હય
એ કાલ વો હય જીસને કાલકોભી ખાયા હય
ગઇ જો આયે નહીં ચેત સમય આયા હય
ભજો ઉસીકો જીસે વેદનેભી ગાયા હય

(મહાભારત.)

ગાયન ૧૯૧ મું.

કોઇ તેરે કામ ન આવે રામ બીના
એ જુટી માયા કે કારણ રત્ન સોહી જન્મ ગવાવે
કંચન કલસ હીરા મોતીસે ચુની ચુની ભવન બનાવે
તામે તત્ક્ષણ ગ્રહી કાઢયો તોહે એક પલ રહેનન પાવે
ઘરકી ત્રીયા કહે મય સંગ ચલુંગી ઘુત ઘુત ધન ખાવે
અંત સમય છુપી ઘરકે ભીતર સગપન સબહી ભુલાવે
(મહાભારત.)

ગાયન ૧૯૨ મું.

મન મીતકા જીતલે વોહી સતી વારે મોહન પરજો જાન સતી
દીન રયન ઉસીકાહી નામ જપે હર ગામ ઉસીકા કલામ કરે
જો ઉસકી ખુશી વોહી કામ કરે—મન
રહે અપને પીયાકી ગુલામ સખી હર હાલ ખ્યાલ બે ચાર કરે
રહે સહેમીહી ક્રોધકી ચીતવનસે ન નજર કો ઉઠાયે કઠોર પનસે
સદા સેવા કરે તન મન ધનસે હરનારી સતીકા હય કામ એહી
હર આન એ જાન નીસાર કરે—મન
બહુ મીઠા મધુર હએમીઠીમીસરી બહુ મીઠાપીતા હએ મીઠા પુત્રી
બહુ મીઠી મહક ધન દોલતકી
પર સબસે મધુર હએ સ્મામ પતી
સો જાનસે પ્રાન બલીહાર કરે--મન.
(મહાભારત.)

ગાયન ૧૯૩ મું.

તે.રી પ્રેમકી નજરીયાંને મન હર લીનો
મોરી બાંધકે ઉગરીયાને મોહે બાંધ લીનો
રૂઇકે હય એ કચ્ચે તાગે ભાગ હમારે આજ હી જાગે
લાજ સાજ તોરી રખ્ખુ
સાવર સુંદર અનહદ વસ્ર ઘેર કરૂ મએ તોરે આગે
સમજત મન ખેલ રચત સ્વામી હાંહાંહાંહાંહાંહાં ઠીક હય
મનમે બસે શ્યામ અંતરજામી હાંહાંહાંહાંહાંહાં ઠીક હય
તન મન કુરબાન કરૂ નીસપલ છીન ધ્યાન ધરૂ
તોરી સદા સેવા કરૂ આશા હય મનકી
તન મન કુરબાન કરૂ શ્યામ સુંદર હાંહાંહાંહાંહાંહાં સચ હએ
(મહાભારત)

ગાયન ૧૯૪ મું.

મર મનકી બલહારી તે હારી
નટવર તુમ્હી કહો બાત બીચારી
અરે હાંહાંરે કાના યુધીષ્ટર કયુ જુઆરીરે મોરારી
કહે પંડીત સમજો અએ મુર્ખો પ્રભુ ભકતી સુખકારી
સાચે ભકત દુખી ફીરે બનમે પંડીતકી કયુ મતી મારી—રે
કર મનકી ગતી ન્યારી ઓ સતી નારી
દેખો રદરમે બાત બીચારી અરે હાંહાંરે— દેખો.
સુંદર લોચન મૃગકો દીયે હય બન બન ફીરત દુખારી
મુરખ રાજા રાજ કરે હય પંડીત ભયેરે ભીકારી—ઓ
મીઠે સુંદર સરોવર ભરે હય સમનદર કર ડારો ખારી
બગલે કો રૂપ અનુપ દીયો હય કોયલ કર ડારી કારી.
(માહાભારત)

ગાયન ૧૯૫ મું.

જગમે જો પ્રેમી પ્રેમ કરે તન મન ધનસે મોહે ચાહત હય;
હર હાલતમે ગુન ગાવત હય, મન મોહન ભોગ ચહડાવત હય.
જો પ્રીતકી રીત મન એ ભગ્તિ, વોહ મિત હમારે કહાવત હય.
જો કાનાકે નામસે સહે સંકટ, આરામ વોહ કાનાસે પાવત હય,
વારી મયેવારી મયેવારી કનઇયાપે વારી,
દોનો હય તેરી દાશી, તું ગોકુળકા હય બાસી
નટવર ગીરધાર, મયેવારી, મયેવારી, કનઇયા પે વારી.
જો ચાહત જોય તુમ્હારી, વો ચાહત હય હમારી
તુંમ દોનો મેરી પ્યારી, તુંમ દોનો ભોલી ભાલી હો
હસ્તે કુલોકી ડાલી હો મન મોહનકી મતવારી—હો

(મહા ભારત.)

ગાયન ૧૯૬ મું.

હમ વારિયાં ખાહી ન ખાહી રહે અશ્ક બારિયાં
કુલનમાલ ગલેમેં ડાલતી કાહેના ડાલતી કાહેના
કંગી ચોટીસે બેજારિયાં નાગન અભાગનકી આરિયાં
પ્યારી અખિયનમે સિયાહી ન સુમો મનકે બૈરાગન બિસારિયાં
કારી કટારીયાં, અબરૂકી આરિયાં ખોટી કરો ન ઇનકી ધારિયાં

(જહરી સાંપ)

ગાયન ૧૯૭ મું.

નાર જાકી પતિવરતા વોહી શાદ જગમે
શાદ જગમે વોહી આબાદ જગમે—નાર
નારી પતિવરતા જાકી વાકો સ્વર્ગ હય જીતેજી
લબપે હોગી ના ફરિયાદ જગમે—નાર
પાઇ જો કરકસા નારી જીતેજી નરક હય ભારી
સમ્પત હો સારી બરબાદ જગમે—નાર

(જહરી સાંપ)

ગાયન ૧૯૮ મું.

પ્યારી પ્યારો હારે મોરે સાજના
તેહારી છટા કયા પ્યારી પ્યારી લાગે
અરસત પરસત હુ મન હરસે પ્રીરમી દરશન કો મન તરસે
જીયા લલચાએ મોરે સાજના તેહારી છટા કયા પ્યારી
ઉન્કે અંદાજપે કુરબાન ખુશ અંદાજ હય વ્હો
ઉન્કે કદમોપે ફિદા હમ દમો દમ સાજ હય ગ્હો
માલોજર હુસ્નો જવાનીપે મુઝે નાજ નહીં
ઉન્કે દામનસે લગીહું સબઝે નાજ હય વ્હો—અરસત.

(જહરી સાંપ.)

ગાયન ૧૯૯ મું.

સાંવલ બાંકેરે નજર ગોરી આ ગયે
ના કછું કહ ગયે ના કછુ સુન ગયે
મોહે બારી ઉમરિયામેં રોગ લગા ગયે
કયા ખબરથી કે કોઈ તીરે અદા હોતા હય
દેખ લેન ભી હસીનોકા બલા હોતા હય
મીઠા મીઠાસા યહાં દર્દ જરા હોતા હય
જબ મએ તન હાઇમે હોતી હુ સિવા હોતા હય
કિસસે પુછું કે મેરે દિલમે યહ કયા હોતા હય

(જહરી સાંપ)

ગાયન ૨૦૦ મું.

દેખુંગી પ્યારે અબ્બાકા મુખડા
પ્યારા પ્યારા, પ્યારા પ્યારા, પ્યારારી—
ભુલે હુવેથે હમેં અબતક દિલસે
દિલસે જાયગા સારા સારા સારારી-એક મુદતકા દુખડા
રખ્ખેગા ઉલફત બહમ અબ સબ કુન્બા
કુન્બા ફિરતાથા મારા મારા, મારારી દિલ ઉખડાહી ઉખડા
(જહરી સાંપ)

—

ગાયન ૨૦૧ મું.

ચલા જારે બેદર્દી સીપહિયા હરજૈયા વાહિયા
તોરે સંગ નહીં બોલતી
ગરજયા દુખદઈયા-હરજઈયા-વાહિયા-તોરે સંગ
માનો માનો માનોજી માનો વાઅદા હમારા જુટા ન જાનો
આંખોસે આતા મૌકા જો પાતા પ્યારીકો મય અપની ગરવા લગાતા
(જહરી સાંપ.)

—

ગાયન ૨૦૨ મું.

જલથલમે તોહે પલપલમેં તોહે દાતા ખીવાતા બખાને હય
પ્રભુનાથ જગમગાત જગ અનુપ રૂપ દેખ કીરતી ગાવે હય
છુપાવે દામને રહેમતમે ઇન ગુનાહોકો
ઇલાહી તુજકો ગફુરૂર રહીમ કહે તે હય
કહી કહે ન અદુ દેખકર જલીલ હમે
યેહ ઉસકે બંદે હય જીસકો કરીમ કહેતે હય
કષ્ટ હરન તુમરે ચરન ગુનીયન આવે હય
(ખુબસુરત બલા)

—

ગાયન ૨૦૩ મું.

હાંરે મોરી ચાલો ન. ઠરો અકેલી અલબેલી
દેખો ભરોસા જોબના લુટે ન કોઉ સંહેલી અલબલી
સખીરી મય હારી મય હારી મય હારી
મોહે ન સતાવો અય જાવો
કાહે રંગીલે રસીલેસે પ્યારી નેહાં લગાંયા અએ જાવો
જાઓ અબ ન બોલુંગી તુમેસે ગુઇયાં શર ન મચાવો
ગઇ સબ જાન સખીયા કરકે ઘાત કાહે છુપાત
મનકી બાત, ભેદ કહત હય મોહની અખીયાં—ચાલો.

(ખુબસુરત બલા)

ગાયન ૨૦૪ મું.

આએ આએ શામ સુંદર સઇયાં સુન ગુઇયાં
મંદરવા તોરા સાવરા બાહે ગરે ડારીયાં છેડત કયું સારીયાં
શરમ ન કર મદન મોહનીયાં—આએ
જાવો સખી ન સતાવો સખી અબ દુંગી મય ગારી જાવો
દીલબર બરતર સુંદર મનહર જાન જાન પ્યારા
ચલરી જા જા જા ન કર હઠોરી અબ
ચતર સુગર મચલ મચલ ચંચલ ચપલ મત હત કર
એ........હાં નીઠુર સગરી—આએ

(ખુબસુરત બલા)

ગાયન ૨૦૫ મું.

દીનાનાથ મોહે ડુબતા તારો ઉગારો કરૂણા નૈયાસો
ભયકે ભવરનસે ઉધ્ધારો કરદો પાર ભવસાગર મત ડારો
તુમરોહી નામ નીશદીન સરનકો જગમજ ઠામ
તુમહી દયાકે ધામ, જીયામે હય હામ
તા કો તજે ડુબે સાગર ન સંસાર, જાને નહીં પાર રહેમજધાર
હોવે નિરાધાર, તોરા લીલા જો કોઈ ભુલા વાકો નાહી ઠાર
હશર કો સંભારો

(અસીરે હિર્સ)

ગાયન ૨૦૬ મું.

ચલતી ચપલા ચંચલ ચાલ સુંદરીયા અલબેલી
જોબન રસ માતી ડોલે બયનન અમરત રસ ઘોલે
સંગમા બન મંડલ ખેલી આલી
એક તો નયના મદ ભરે દુજે અનજન સાર
એ બારી કંઇ દેત હય મતવારની હતીયાર
આહાહા શાનો વાલી ઓહોહો ભોલી ભાલી
નઇ બેલસી હય નાર નબેલી

(અસીરે હિર્સ)

ગાયન ૨૦૭ મું.

મન ધીર ધરો મોરી સજની હાં ધીર ધરો મોરી સજની
દીન રયન જપત પીયુ ભજનીરે હાં ધીર ધરો મોરી સજની
રો રોકે ફટટી છતીયાં ભઈ કયસી હાય સુરતયાં
તોહે ચયન નહિ દીન રજની હાં ધીર ધરો મોરી સજની
તે હારી જારી મોરી પ્યારી સુન સુન ઉઠત હય પીર
દુખ સાગરસે પ્યારી તોરી નયાં દાતા લગઇ હય તીર

(અસીરે હિર્સ)

ગાયન ૨૦૮ મું.

જગવાલી તે હારી કરતારી કે વારી
ગુલકારી કુદરતકી હય સગરો જગબારી
લખત લખત તુમરો સાર ફુલ પાત ડાર ડાર
કોઇ ન પાયો ગુનકો પાર હઝ જગત હય હારી
રામ ઝરોખે બયઠકે સબકા મુજરા લેત
જયસી જાકી ચાકરી વયસા વાકો દેત
તુ માતા તુ પીતા પ્યારા તુ ત્રાતા તુ દાતા ન્યારા
તોપે તનમન ધન હય વારા—જગવાલી.

(મુરીદે શાક)

ગાયન ૨૦૯ મું.

દીલે નાદાં કો હમ સમજાએ જાએંગે
હીજરમેં જીનકે જાન ચલી હુએ
ન વોહ અહેલે સીતમ ભુલવાએ આએંગ
સખત પથ્થરસે જીયાદા હુએ તેરા દીલ કાતીલ
હુઇ આસાન ન જાગ્માજકે મુશકીલ કાતીલ
ઉફરે એ દર્દે સીતમ પેશાઓ જાહીલ કાતીલ
ન કીયા જીબ્હા ગયા છોડકે બીસમીલ કાતીલ
દહને જખમ પુકારા કીયા કાતીલ કાતીલ
કીસ્સે જખમ જીગરકે એક ચરકે દીખાએ જાએંગે

(દીલ ફરેશ)

ગાયન ૨૧૦ મું.

દીલજાની મેરે મેરી તુંને ખબરભીન જાની
અબ આવો સૈયાં ન સતાવો સૈયાં
નજર આવો સૈયાં નજરાવો સેયાં જાની દીલબર
જો ચમનસે ગુજરે તું અય સબા, તો યેહ કહેના બુલ બુલે જારસે
કે ખીજાકા દીનભી હુએ સાંમને, ન લગાના દીલકો બહારસે

(દીલ ફરેશ)

ગાયન ૨૧૧ મું.

તુમેહ દુંગા મય વાકી ખબરીયાં જાન
મુજે દે દો એ પ્યારી સુંદરીયાં જાન
પ્યારી ચંચલ હય ન્યારી ન્યારી છલબલ
અએ જારે મુવે ચંચલ ન ગુલામકા કામલુ
અકસર કામ કરૂંગા ખુશ અનજામ કરૂંગા
બસ કુચ્છ કામ નહીં જા ચલચલ ચોર કહીકા
ચુપના કામ કહી તું કર બદનામ નહીં તું
હય નોકર બરતર અકસર તુજપર
બદતર અજબર અફસર હમપર

(દીલ ફરોશ)

ગાયન ૨૧૨ મું.

ખુદાયા સરપર કયા તુફાન હુવા ધર છુટકર સર ગરદાંન
ભરોસા તુજપર હય હર આન તું હય સુબહાં અય યજદાન
હો તું પ્યારા જગકા હય સુલતાન ચલી અબજાન
સરવર બરતર ખાલીક અકબર દાવર સબકા
કમતર બંદા સરગરદાં સુબહાં કર દરમાંન
બાર બાર બે સુમાર હાલે જાર પર હો મહેરબાન

(દીલ ફરાશ.)

ગાયન ૨૧૩ મું.

દાવર દાદાર કાદીર સતાર દાતાર
આલા કેબાર ગફફાર જબબાર
એ તોરી ગુલકારી પેવારી બલહારી.
આલમપર સરદારી કાયમકી કીરતારી તાપરવારી
પતીત તારે લાખો રબ શરમ ધરમ રાખો
બીનતી તોરી હાં કાહે કરત ભીલ નરનારી

(ખુને નાહક.)

ગાયન ૨૧૪ મું.

આજ તોરા સૈયાં મન્દરવામે આઇરે પીઆરી
ભાગ જગેહે સોહાગ રાગ લેહે
બાર બાર હોનીસાર જાન દુંગી વાર વાર
ફીર હમકો તુમ જાઓગી ભુલ
તુંમ બનકે ગુલ જાઓગી ભુલ
વાહ વાહ વાહ વાહ એ લાગ કાગ લહે

(ખુને નાહક.)

ગાયન ૨૧૫ મું.

નાંચે છુંમ છુંમ પ્યારી ગુલશન હય સબ હરા પ્યારી
નાચે હીલ મીલ ખીલ હાં હાં હાં
આજ સાજ કરે મેહર પીઆરી રંગ ઉડે ગતરાગ છીડે
અહદે શાન કરે આન પે કુરબાન દીલોજાન
આ દીખાયે જલવા પ્યારો ખીલ જાએગી કીઆરી હાંહાંહાં

(ખુને નાહક.)

ગાયન ૨૧૬ મું.

હેહેહે મન તું કાહે જલે
તુંજ પર દીલબર કી નજર નહી ગર
દમ ભર હોગર યારજી
સંકત સહે ફીર કયુ હાથ મલે
બહેતે દરીઆ સી ગુજરે હય ઉમ્ર એહ હાય જવાનીકી
તન મન જલ જલ ઘડી ઘડી પલપલ
બન કર દુશમન ચલા ધલ જોબન
હે હે નએ નએ નીત ગમ હરદમ જોબના ચલે

(ખુને નાહક.)

ગાયન ૨૧૭ મું.

તોરી મનકી કછુ ન પુરી હો આસ કાહે સતાએરે
મુજપે સીતમ કાહે કરે જીયરામે સોચ અરે
પાએ પાએ નહી જીયાકી આસ
છલકી ચલન તોરી બતીઆં દામનકી ખરાબ આમ
જીન કીયા કીયા ચમક તાપ
બીજલી છતીઆં તલમલાએ જાનકો જલાએ

(ખુને નાહક.)

ગાયન ૨૧૮ મું.

પીયુ મીલનકી બતીઆં સુન આઇ હું મએ રતીઆં
ઘર છોડા દર છોડા હય આજ
પ્રેમકી લાગી મોહે એ દીલપાર ગઇ કતીઆં
કારી લાગે ભારી લાગે રયનન દુશમન બની
મન ઘભરાવે જીયા અકુલાવે ફાતે છતીઆં

(ખુને નાહક)

ગાયન ૨૧૯ મું.

દર દર દીલબર દેખતી દુખ દરીઆ દુબી નારી
દઇ દીલબર દીખે દીલમાહી દીવાની મોરી દીલહારીરે
અપના સો સપના લે ભયા અબ ખપના નહી ભારી
અસ જપના ઉસીકા નામ દીવાંની મોરી દીલહારીરે હોજી

(ખુને નાહક)

ગાયન ૨૨૦ મું.

જીંદગી કહેતે હુએ દુનીઆંસે ગુજર જાનેકો
જી તહપતા હુએ.ગમ્મ કાતકે મર જાને કો
ઇસ મરઝકા ન હુવા હજરતે ઇસાસે ઇલાજ
મઓત આ જાએ મસીહા તેરે દીવાંનેકો
એહ ન સમજી કે તુજે ખુદગ્મી હુએ જલના આખીર
સમ આ કયુ તુંને જલાયા કીસી પરવાનેકો
(ખુને નાહુક)

ગાયન ૨૨૧ મું.

કયા કરે ભરોસા હય જહાં ખરાબ
યાર ગાર સારે બેવફા બને
હુએ બુરા જમાના આજકા જનાબ
કે દોસ્તો હમમે રંજો ગમમે ઓર દે આજાબ
કયસે એતેબાર હો રાજ કયા કરે
રંગ ધંગમે બુરે હુએ દગા ભરે
હો ગયા જહાંનમે કયસા ઇનકેલાબ
જો ઉસ્તવાર રાજદાર હોન દસ્તયાબ
(ખુને નાહક.)

ગાયન ૨૨૨ મું.

પ્યારા નામ નીરંજન રખ તું પત
સુલતાન જગત કીરતાર
સકલ રાજન બરનન ધન ધન
હમરી ગત સંવાર અબ
તુંહી કીરપા નીધાન નામ તેરો
જગત નાથ દુખ ભજન
(ભુલ ભુલઇયાં)

ગાયન ૨૨૩ મું.

બદ કીસમતી સે હો ગએ સામા નએ નએ
હાસીલ કીયે હુએ હસરતો અરમા નએ નએ
ગુરબતમે સએરે લાઅલો ગુલ અબ કહાં નસીબ
સએરા નએ નએ બીઆબાં નએ નએ
કરતા હુ ફદ અપને દીલે લખ્ત લખ્તકી
પએદા કીએ હુએ લાઅલો બદખશાં નએ નએ

(ઝુલ ઝુલઇયાં.)

ગાયન ૨૨૪ મું.

સુન પ્યારી મોહેના બતીઆં હમરી
દીલ જાના સે લગાના શરમાના કયુ ભલા
હુએ એ અખીઆં પ્રેમ ચખીઆં સબ સખીઆં વારીઆં
ઢબ ન્યારી છબ સારી સબ પ્યારી પ્યારીઆં

(ઝુલ ઝુલઇયાં.)

ગાયન ૨૨૫ મું.

જો પીઆ આએના મોસે સહા દુખ જાએના
જીઆ જાએ જરાએ સતાએ હીઆ
મુજકો માલુમ ન થા પેહલે લગાના દીલકા
મેરે પેહલુમે હંમેશાંથા ઠીકાંણુ દીલકા
યાદ આતા હુઅ ખુશીકા વો જમાના દીલકા
અબ તો મુશકીલ હુએ મેરે કાબુમે આના દીલકા
જાન લે જાતા હુએ કમબખ્ત એ જાના દીલકા
સુખ પાએના દુખ જાએના કુચ ભાએના

(ઝુલ ઝુલઇયાં)

ગાયન ૨૨૬ મું.

મએ બાઝ આઇ દીલકે લગાનેસે
મોહે સંગ લીઓ છએલા બહાનેસે
આજ પીર અપના ગયા વકત મુઝે યાદ આયા
જેરે દીવાર કોઇ આશકે ના શાદ આયા
દીલ ચુરાનેકો વોહી બાનીએ બેદાદ આયા
મએ તો અઇઆરથી વો મેરાબી ઉસતાદ આયા
મીલને કો આઇ ગુઇયાં સાજન કે લાઇ
લગી મેરી મેહુનત ઠીકાણેસે

(ભુલ ભુલઇયાં)

ગાયન ૨૨૭ મું.

મન પરદેશી છાંડ ચલે
બન બન ભત કર હાએ હાએ અબ
કબ લગ પીર કર આનાજી
છોડ નગર અબ જોગ પાએ તો
હરસે ધ્યાન લગાતા

(ભુલ ભુલઇયાં)

ગાયન ૨૨૮ મું.

વારી જાઉરે સાવરીઆં તોપે વારનારે
તન મન ધન સબ તો પર વારૂ
ઘર દર જર સબ તોપે ની સારૂ
કબતબ કાતીલ બનકર ખંજર મારનારે

(ભુલ ભુલઇઆં)

ગાયન ૨૨૯ મું.

તું કરીમ તું રહીમ દાતા સબ જગકો હય
દુશમનસે ન દરત જો રાખત હએ તુજ પર આધાર
તું હમરો કીરપા નીધાન ચાહે તાર ચાહે માર

(શરીફ બદમાશ)

ગાયન ૨૩૦ મું.

લાજ શરમ રખલે પ્રભુજી મોરી
સકલ જગતકા પાલનહારા
આસ કરત હું મએ ચેરી તોરી પ્રભુ મોરી
ખેમ કુશલ સંપત સુખ પાએ સંકત સબ તલ જાએ
ભજન કરે ભગવાનકા તો મનકી આશા પાએ
કયસી ખુશાલી નીરલી હુએ આલી
એહ ઈસ્વરકી હમપર કીરપા હાંહાં

(શરીફ બદમાશ)

ગાયન ૨૩૧ મું.

દીલકો સંભાલીએ પ્યારી બેહેરે ખુદા
નાહક રંજન પાલીએ પ્યારી બેહેરે ખુદા
જો ગમ ખાએગી તો પછતાએગી
દીલસે ખ્યાલ એ તાલીએ પ્યારી બેહેરે ખુદા
વો ઘડી આએગી પીઆકો બી પાએગી
તબ અરમાન નીકા લીએ પ્યારી બેહેરે ખુદા

(હુસ્ન આરા)

ગાયન ૨૩૨ મું.

જય જય ઈંન્દ્રાસન પતી ગ્યાંની
જય સુરપતી રાંની ઇંન્દ્રાની રસીઆ રસ ખાની
આગમ જાંની દાની સાહસ અભીમાની
સુરજન પદ સંગી સુખ દાની દુર જન મદ ભંગી દુખ હાની
ભગતી ભગવાની ગંધરવાની ગાતી તુંમ દર તાદાની
તોરી મુલતાની કાફી ધાંની રંભા મેનકા પતરાની
કરૂણા કે સાગર ગુનકે આગર નતવર નાગર નીરમાની
બાદલ બીજલી બરખા પાંની પાઇ સબ પર હય પરધાંની
હુએ પાંનીસે આબાદાંની ઝનનનન ઝન ઝન ઝન
નારદ સારદ મુની સએલાની મહીમા સબને હુએ પએછાંની
ઇસ્વર ગ્યાંની સુરનર માંની જીસકે જાંની જાવેદાની
ઝનનનન ઝન ઝન ઝન સનનનન સન સન સન
છનનનન છન છન છન

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૩૩ મું.

ભલા નહી નીર દોશકો પોહુચાના નુકશાન
પર જો સચ્ચા હુએ ઉસે સંકત સે કયા આન
ઉતમકી ગટટી નહી સખતીસે ભી તાબ
હીરા ચડકે ચર્ખ પર દીખલાતા હુએ આબ
કયસે કોઇકો સાચ જાને બે ભરોસે બે ઠીકાને
કયુ સુની હુંઇ બાત માને—કયસે.
બીચ જગતકે અનેક જન હુએ, કોઇ બુરે કોઇ નેક ચલન હુએ
એકસે સબકે જાન બદન હુએ
બે પરેખે કયા પીછાંને—કયસે.

(હરીશ્ચંદ્ર.)

ગાયન ૨૩૪ મું.

રાત એક સપના મએને જાહ હુએ પ્યારે આજ દેખા
જા પોહચી મએ એક દેશમે હય રાજન
દુર હો જાતે ઉસ્કા રાજ દેખા જાતે ઉસ્કા તાજ દેખા
લુટ જાતે સબ સાજ દેખા સુખ પર પરતે ગાજ દેખા
રાજ તારાજ દેખા તાજ મોહોતાજ દેખા
રાજકે રાજા કો આફતમે હુએ સરતાજ દેખા

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૩૫ મું.

મેરે ગુલશનકા અગર કોઇ સમર કામ આએ
ઇસ્સી કયા બડકે હુએ વો અપ કો ગર કામ આએ
આજ હુએ કલ નહી એ દોલતો દુનીઆં કયા હુએ
એહી બેહતર હુએ કે સબ કે મેરા જર કામ આએ
ખાલ ઓર માસ ભી કામ આતે હુએ હયવાંનોકે
હયફ ઇનશાન ન ઇનશાન કે ગર કામ આએ
પાવ ખીદમતસે કભી આપકે હતને કે નહી
કાતલો શોકસે મેરા જો યે સર કામ આએ

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૩૬ મું.

હોન દીલારામ તો કયા દીલકો આરામ
દીલકો આરામ ન તો જીને સે કામ
આંખોને કાતીલ કે બરછી હય મારી
મએ બનકે મતવારી હું કાતીલ પરવારી
હુએ જીસ્સે બેજારી લાચારી લાચારી—કયા
જીસ્કો હય રસ્કે સનમ તેરી અદા ભાઇ હય
ઉસ્કો દુરીમે તેરી પાસે કજા ભાઇ હય
ખાકે હમ ખુને જીગર અસ્ક સદા પીતે હય
ઇસ મોહોબતમે હમે દોહી ખીજા ભાઇ હય

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૩૭ મું.

કયસે ધરૂ મએ તો ધીર હાયમાં
કયસે કરૂ મએ કયસે ધરૂ મએ તો ધીર
આવાકો દુખ મોસે દેખા ન જાવે
ઉઠતી-કલેજેમે-પીર હાયમાં કયસે કરૂ મએ—કયસે.

(હરીશ્ચંદ્ર.)

ગાયન ૨૩૮ મું.

ઉમાપતી નમુ નમુ શરણુ ગતી નમુ નમુ
જતા ધારી સંગ લીએ પારવતી નમુ નમુ
કરો મહાદેવ દયા હરો દુખ પીર બીડા
તેરો નીત નામ રતત જતી સતી નમુ નમુ

(હરીશ્ચંદ્ર.)

ગાયન ૨૩૯ મું.

અરે નાદાન અરે બે ધ્યાન જરા તો માન જરા તો માન
નખો તું જાન નહો હએરાન જરા તો માન જરા તો માન
કયસી રાની કયસી બાંની કયસે લાલાજી કે લાલ
બાતે તેરી લંબી ચોરી બાકી સુખા જય ગોપાલ
રૂશીકા માન જો તું ફરમાન તો હો ઇસઆન તેરા કલ્યાન
અરે અગ્યાન નખો તું જાન જરા તો માન જરા તો માન

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૪૦ મું.

પ્યારા હમારા તું હમે દે અગ્યા જાનેકી
ઇશ્વર ઇચ્છા અયસી હય તો લાગે કોન ઉપાએ
ફેર ખદા જો મીલના હો તો ફેર મીલું આય
પ્યારી હમારી જાન નહી કલ તુંજ બીન પાનેકી
દૌલત સંપત અન ધન લક્ષમી તન મન જીવન જાએ
નાર જો તુંમસી હો ન્યારી તો કયસે જીના ભાએ
સતપન જાને દુન તુમારા દેહુ અપની જાન
સત્ય પતી રહીયો પીયુ પ્યારે બીનતી મોરી માન

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૪૧ મું.

કરમ કર મેરે હાલ પર અએ કરીમ
તેરા નામ રહેમાન હુએ ઓર રહીમ
તુહી દોનો આલમકા સુલતાન હુએ
જહાંમે નુમાયા તેરી શાન હુએ
ફના હોનેવાલા હુએ સબ કારોબાર
રહે નુર તેરા સદા આશકાર

(હામાન)

ગાયન ૨૪૨ મું.

મએ હું હજારો જાનસે મઓલા કે નામ પે ફીદા
લએલો નહાર ધ્યાનમે કોઈ નહી હુએ દુસરા
જાનો માલસે નીસાર હું મએ યારપે સદા
ચમક રહા સફર સામ નુર જુલ જલાલકા–
ક્યાહી સબજા જાર હુએ શાંને કીરદીગાર હુએ
તડપ રહા જીગર જાંન હાલ આશકાર હુએ–

(હામાન)

ગાયન ૨૪૩ મું.

આદમ કયુ શએતાનકો દેતે હય ઇલજામ
કયા કુચ્છ ઉસને જોરસે ઇસે પીલાયા જામ
આયા બસર વબાલમે ભુલાસો ભુલા હોસો હો
આયા બદીકે જાલમે ભુલોસો ભુલા હોસો હો
જીસકો કે લત ખરાબ હુએ જીન્દગીમે અજાબ હુએ
નશાએ ગંજો માલમે ભુલાસો ભુલા હોસો હો
નેક ખ્યાલમે રહો નેક હાલમે રહો
આદમી બદ ખ્યાલમે ભુલાસો ભુલા હોસો હો

(હામાન)

ગાયન ૨૪૪ મું.

ગુન ભરી ધુન મોરી સુન પ્યારે
સાગરે સરાબપર નજરન એ ઠી કર-
જાનકે તું અનજાન બને કયુ જાન હુએ જાની કયું હારે
શરાબ પીના નેક કરીના સમજે એ દાનાં સારે

(હામાન)

ગાયન ૨૪૫ મું.

બીન યાદ ગમખ્વાર કોઈ નહી
અપના મદદગાર કોઇ નહી
હમસી જહાંમે કઓનો મકામે
લાચાર કોઈ નહી અબ હમસી લાચાર કોઇ નહી
હો શાદ માનીસે જીન્દગાની
આસાર કોઇ નહી અબ અએસે આસાર કોઇ નહી

(હામાન)

ગાયન ૨૪૬ મું.

શાહેવાલા તું પ્યારા સરવર બરતર હએ આલા
દઓલત હસમત ખાંતીર ખાહ
તું દેખે નીત ફુલે ચમન તેરા શાહ હુનનરવર ન્યારા
સબસે આલા હએ સુલતાન
જુગ જુગ જીવે તુંજ શાન પુરા દીલકા હો અરમાન
તું દાના તું બીના તું દાતા તું શાહા
તું આલા તું બાલા સબકા પ્યારા
શાહ તું પરવર બરતર અખતર અનવર
અકસર સરવર હરઘર ભરકા

(આલમશાહ.)

ગાયન ૨૪૭ મુ

ઓ ફકીરી વો અમીરી હુઓ સલા જાતા રહા
કયુ કે તું બાકી રહી સબ દબદમા જાતા રહા
અએસે દોન દીન ઓર ગરીબી તીશ દીન મશહુર હુએ
આગે ગમકે હર ખુશીકા વલવલા જાતા રહા
બાવફા માશુક કુલફત સાથ હુએ જમસે મેરે
દીલસે સઓ કે અએસો આરામ અએ ખુદા જાતા રહા

(આલમશાહ)

ગાયન ૨૪૮ મું.

છાંડો છાંડોજી મોરી કલઇઆ દુખાવો નહી બહીયાં
પડું મએ પઇયા પઇયા-બાહ બંગરીઆ સબ તોરે દરીયાં
કરો દેખો ન લરકઇયાં અબી જો સુન પયા આ જૈયાં-
ચુરીયા મોરી કરકાઇ દેખો દેખો તુમ રામ દોહાઇ
કાંપે હીયા જીયાએ મન રસીઆ કયા મન બસીયા
આવોજી આવોજી ના તરસાવોજી હે બાંકી જનીયાં-છાંડો.

(મુરીદે શક)

ગાયન ૨૪૯ મું.

ચકમાં ચલતા છલતા જલતા
મુજકો એ કયા દીલમે સમઝા
ચીકમે ફીતનાં કુટના દમકા પ્યાલા હુએ એ સમકા
તેગ મારૂ ખનનનનનનન જાન જાએ સનનનનનનન
બનકે મુરદા ફડકે મુરગા સાથી હો વહી જમકા

(ખુને નાહક)

ગાયન ૨૫૦ મું.

ક્યા સોહાએ રંગે જો મોરા રંગ
મોરે રંગસે હુએ ખીલ રહો હર રંગ—ક્યા.
નીલમકા હુએ રંગ નીરાલા
બરખાકી રૂતમે ઝમકે સો મોરા રંગ—ક્યા.
પુખરાજ હુઆ હર રંગસે બાલા ।
ફુસલે ખીજાં પર ચમકેસો મોરા રંગ--ક્યા.
લાલ રંગસે હુએ જગ ગુલલાલા
ફુસલે બહાર પર દમકે સો મોરા રંગ--ક્યા.
સબજ પરી મએ સબસે હું આલા
રૂત બેરૂતમે ચમકે સો મેરા રંગ—ક્યા.

(ચત્રા બકાવલી)

ગાયન ૨૫૧ મું.

રાજીન્દર રીમ ઝીમ ઝુમ ઝુમ સનનન
દેવે નાદીર જર સીમ જાનના કદરેદાની—રાજીન્દર
ડાલી ધુમ ડાલી ધુમ સનનનનનન
હરા ભરા આના જીમેલ મીલાના
સરગમ હરદમ ગાએ બજાએ
દોચન્દ માપાધા કીડકીડધા કીડકીડધા
ચટપટ ગીન્ના કીડકીડધા
મથ્થા ચમકત દીસન્ન દમકત
જગ બીરહમ જડે જગધર બડે જગધા

(ચત્રા બકાવલી)

ગાયન ૨૫૨ મું.

એએરંગી, રંગે તું રંગત નીત રંગ રાગ રંગત કહો ચમક
દુન્યામે કઓન અલા—એએ.
રંગ તુ રંગ રંગ બેરંગી હરહર રંગત લીત રએના
નજર પડત હુએ તોહે રંગીલી
ક્યા રંગોમે રગી રંગ નીરાલા

(ચત્રા બકાવલી)

ગાયન ૨૫૩ મું.

ચારબ હાલ ખુલ જાવે, ઇશ્ક કીયા કયું તુને પએદા
કાનો સુન ઈલજામ ધુમધાંમસે
સુન સુન સુન હુએ હોશ હોશ ગુમ હોશગુમ—હાલ
પ્રીતમે સુલગા દીલ જલજલકે જાન પડી હય અબ જલકે
દીલ હુએ દુશમન જાંન હુએ બએરન
પુર ગમ હુએ હમ હમ દમ હુએ કમ—હાલ

(ચત્રા બકાવલી)

ગાયન ૨૫૪ મું.

ખુશ રહો ખુશ રહો જાઓ અએશ મનાઓ રાજનમે બએઠે
ગુન ભરી બાત સુનાઓ—ખુશ રહો
ખુશ રહો પ્યારે મીત્ર હમારે રાજ દુલા જાઓ
જગ સાલારી અઓર સરદારી
બરખુરદારી પાઓ ફલફુલવારી પાઓ
અએ સરવર દીલજાની પ્યારે હર સુમરન ગુન ગ્યાંની પ્યારે
ગુલરૂખ યુસુફસાની પ્યારે હો તુજકા સુલતાની પ્યારે-ખુશ

(ચત્રા બકાવલી)

ગાયન ૨૫૫ મું.

જો તું ગુન સમઝત સુન હમરી
મોરી સખી જએસા ન્યારા વોમહે પારા નજર આયા
અએસા કોઉ બસર પાયા બોલો પુરા પુરા તોલો—જો
ચાંદ ન દેખા મએને તો અએસા
બાતી બાતી હું મએ સઓગંદ
જગમે અએસા નહી દીલબંદ દાના મોરે દેવો ગ્યાન
કરકે ધ્યાન લુ પએછાન હુએ ઇન્સાન
કોઇ સુલતાન થા ગીલમાન—જો તું

(ચત્રા બકાવલી)

ગાયન ૨૫૬ મું.

કોઇ રબકી મરજી ક્યા જાને દુનીયાં મતલબ અપના જાને
જો જીસપર બીપતા બીતી હુએ વો જાને યા મઔલા જાને
જો મએ જાનુ તુ ક્યા જાને ફરમાયા ઈંદિર રાજાને
નુરીમે નુર સમાં જાને આદમકો આદમ યા જાને
જબ રંગમે રંગ મીલા જાને તબ તનસે સંગ છુટા જાને
(ચત્રા બકાવલી)

ગાયન ૨૫૭ મું.

હોશરૂબા સીતમગારા મહેલકા તુ કૌન હય
રાખ્યો કરાર લે લીઆ સચતે બતા તું કૌન હય
દેખતેહી ફડક ગયા પેહલુમ મુર્ગે દીલ મેરા
હુર હય યા પરી સનમ નામે ખુદા તું કૌન હય
ભેદ તું આપના દે ખતા આશકે ખસ્તા હાલકો
બાહેરે ખુદા ન રાજે દીલ હમસે છીપા તું કૌન હય
(ખુરશીદે જરનીગાર)

ગાયન ૨૫૮ મું.

દાવર તેરો નામ રટત હમ નીત કરે તોરી આસ ગરે
સગરા જગત તોરા બન્દા હુએગા બારીતાઅલા
મલક ફલક માને તોરી બતીયાં—હાં—કાદીર કુદરતવાલા
કરતાર તું હુએ આલા, સબસે ગ્યાની તુ લાસાની
બશર શજર હજર સગર ધ્યાનમે તેરે હુએ
જાનસે તોહે પુજે સભી હમ
(ધુપ-છાંવ)

ગાયન ૨૫૯ મું.

સંસારવામે કોઇરે બતલાવો કહીં સુખીયાજી
રાજાભી દુખીયા ઔર પરજાભી દુખીયાજી
દુખીયા જગતમેં જુવાંનીયા નર નારીયાજી
જુઠી ઉમ્મીદમે એહ જકડા હુએ જીવડાજી
ટુટી ઉમ્મીદ તો ફીર સહેતા હુએ ખુવારીયાજી

(ઝુંપ-છાંત.)

ગાયન ૨૬૦ મું.

પરદેશી સૈયાં નેહાં લગાએ દુખ દે ગયો
આવનકી ઐાધીયાં કીએ ગયો સુખ લે ગયો દુખ દે ગયો
સો તન બીરમાએ રાખો બગરન લલચાએ રાખો
કહે કે અમરત રસ ચાખો કહે કે રસ બસ અભી લાખો
હમસે બતીઆં કરકે પતીઆં ના દયો
સુખ લેં ગયો દુખ દે ગયો

(શાહીદે નાજ)

ગાયન ૨૬૧ મું.

હાંરે સૈયાં પડુ મએ તોરે પયાં સતાઓ કાહે મઇકા
પીઆ પ્યારે સો તનપે જાવુ વારી
મોહે બીરહાકી મારો કયુ કતારી
કતારી મોરે સૈયાં હુએ મારી મોરે સૈયાં
પલપલીઆં તલમલીઆં એકલીઆં હો રઇયાં—હાંરે
બીરહાકી મારી મએ તો શર કરૂણીરે
અયસે નીઠુર તુમ હાએ
મોહે કાહે સતાએ મોહે કાહે જલાએ
જી જલાએ કલપાએ તડપાએ તરસાએ

(દાવ પેચ)

ગાયન ૨૬૨ મું.

કીરદીગાર ઉસ્તવાર તેરા એકતેદાર
રોજગાર કારોબાર પર હય એખ્તીયાર
ખાકસાર ખારજાર હમ હુએ ગુનાહગાર
તેરે આગે સરકો જુકાએ
અલમ સીતમ કદમ કદમ થાહમ પેદમ બદમ કરીમ
કરમ સે ગમ તેરે અદમ હુએ અબ બહુમ
અમન ચમન સે દીલ મધન હુએ સરકો કર તેખમ
તેરે આગે સરકો જુકાએ

(દાવ પેચ)

ગાયન ૨૬૩ મું.

કુદરત રહેમતકા હુએ યા રબ તું ઇસરાર
હાજીર નાજીર તું હય કાદીર માહીર તું
ગાલીબ શુકરાનો ગફફાર રાજીક રહેમાં રહેમતદાર
સાંઇ સુબહા સરજનહાર તાલીમ તોબા કા સતાર
માલીક યઝદાંનો કહાંર વાજી બજી શાંનો જબાર

(સંગીન બકાવલી)

ગાયન ૨૬૪ મું.

એ કમર પતલી લચક છબ પ્યારીરે
નયના રસી લે ચીતવન મતવારીરે
ગોરી કલઇયા નાજુક બેયાં
મોરે પીયાકી ચાલ હય ન્યારીરે
ખુદાને દીલ દીયા લજ્જતે વફા કે લીયે
મીલી હય આંખ તો દીદારે દીલરૂબા કે લીયે
અજબ કયુ યહ સહે જાને મુબતીલાકે લીયે
બસ અબ સંભાલીયે દીલકો જરા ખુદાકે લીયે

(બજમે ફાંની)

ગાયન ૨૬૫ મું.

કીરદીગાર તેરે નીસાર ખુલે ચમનમે ગુલે હજાર
સભીકા ચાર સુ હય સીંગાર તેરી શાનમે બાર હાર
ઈદકી યાર આઈ બહાર ગલેમે દાલે ફુલોકે હાર
નીસાર નીસાર હુએ જાનો હજાર યા ખુદા યા ખુદા
પ્યારા પ્યારા તેરા હુએ ઈકરાર બહાર બહાર બહાર

(બજમે ફાની)

ગાયન ૨૬૬ મું.

આગ તનમન લાગી કયસે બુઝાવુ
કયા બતાઉ કયા સુનાઉ કલ નપાંઉજીસે જાઉ
એ કીસકો દીખલાઉ હાય ગઈ મએ હાર
પાસ નહી વો યાર દાતા કયસે કરૂ મન માર
કંથ બીના મય કામની રોઉ કયસે કરૂ કીરતાર
આજા જલદી ઓ પ્યારે ઓ ન્યારે જરી સુખ પાઉ
મય તુંજપે બલ જાઉ

(તમદીલે કીસમત)

ગાયન ૨૬૭ મું.

લો ફુલ જાની વેલો ફુલ જાની લેલો વેલો પુલજાની વેલો
ફુલોમે ફુલ ચંબેલી નરગીસ બડી રસીલી
આજશ સોહાને લેલો વેલો ફુલ જાની

(લએલા)

ગાયન ૨૬૮ મું.

ગરીબી તું હુએ નાગની કાલી
ફંદેમે તેરે આન ફસી જબ કાલી હુએ કફની હાલી
જબ તક માયા પાસથી તબતકથી સબ પ્રીત
હો ગએ ખાલી હાથ જબ કર ગએ પ્રીત અનરીત
બની બની કે સંગી સાથી બીગડીકા ન કોએ
ધનકે સારે પ્યારે નાહી નીરધનકા કોઇ હોએ

(નુરજહાંન)

ગાયન ૨૬૯ મું.

અયસા ન કરના ગુમાન મયે તેરે કુરબાન જાન
યહે જાનો તન મેરા યહે માલો ધન મેરા
સર મેરા તન મેરા મેરી શાન મયે તેરે કુરબાન જાન
આરજુ હય તેરે કદમો પે મેરી જાન નીકલે
આંખે તલવોસે મલું તો મેરા અરમા નીકલે
દીલસે તું કર યહે ધ્યાન મુઝકો તું બેવફા ન જાન
સચ મેરી અર્જ માન માન મયે તેરે કુરબાન જાન

(નાઝાં)

ગાયન ૨૭૦ મું.

કર ગોર ગર હુએ દાના પડે તો નહી પછતાના
જ્યાંનીકા ગુન ગાના
દીલકી દીલમે સોચલે પેહલે ઉસ દમ લબપર લાના
જીસને બાતકી રીત ન જાની ઉસને કુચ્છ ન જાના

(સફેદ ખુન)

ગાયન ૨૭૧ મું.

કયસે હમરી દીલ જાન બીના બીરહાકા દુખ જાએ
નીસ દીન ઘડી ઘડી વાકી દેખકે ડગરી
નયનન બારી બારી ભરી આએ—બીરહાકા
જાઓ કોઇ સમજાવો બુઝાવો
ઈતલાવો મનાવો બીપતા એ સુનાઓ
વાંકી ચીત્ર બન દીખાએ
મીઆરી નીઆરી આજરે આએ અમરત રસ પીલાએ

(સુફેદ ખુન)

ગાયન ૨૭૨ મું.

કાના કાહે બચન કે બોલ ભુલાએ કીની ચાતુરીઆં
સંગ નીકસ કે ચોરા ચોરી રોવત બાવરીઆં
બે ગુન બે ગુન સજન ભયરે નાશ કીઆ મએકા
કોન ચલનકી બતીઆં કરન મોહે દીઆ બહેકા
નીસ દીન દીન પલ છીન છીન રહે એહી ધડકા

(લયલા)

ગાયન ૨૭૩ મું.

મએ ચંચલ આફત હું પ્રીતના બદા દાના બદા શાના
મએ સીધા સાદા હું જીતના ઉતના હું નતખત ફરજાના
બડા જંગી હું બડા સંગી હું બોહવો વો લતપત રંગી હું
મએ થોહુ જીસે બેહકાવુ કેહી ભટકાવુ કહી સમજાવુ મએ
અંતરમંતર જંતરતંતર સારી ભરી બાતે મેરી વાહ વાહ વાહ

(લયલા)

ગાયન ૨૭૪ મું.

કુદરતની આ રચના ખીલી ફુલવારી જગમા
જગતનું પાલણુ કરે જન તારણુ—કુદરતની
ખીલી રે શું રચના બહાર વહાલી
ખલકનો જીવન હારરે પ્યારા માહરા
વેલીઓ ફુલે સજી ઝુમી રહી કુદરત સારી
દીલમાં રબની યાદ રે પ્યારા માહરા
ખીલી રે શું રચના બહાર વહાલી—

(રમતા પંથી.)

ગાયન ૨૭૫ મું.

હકનામ મુબારક લઇએ નીરભય થઇ જંગમાં જઇ લડીએ
સરખા બીરાદર છઇએ કીરતી સાગર તરીએ
લાવ મકસદ બર અએ તું પરવર હય મુશકીલ કર આસાન
ગરદન રેહેંસવાનો ધંધો લઇ બંદા પડીઆ મેદાન
લાચાર જો કીધોચ તો આધાર તું થા
નાદાર જો કીધોચ તો સાઉકાર તું થા
છોટો જો કીધોચ તો વડીલ તું થા
બંધવા જો થઇશું તો વકીલ તું થા

(રમતા પંથી.)

ગાયન ૨૭૬ મું.

દુખમાં તારે તું જગવાલી તુંને હર ચીજ છે બહુ વાહાલી
તુંજ વીન જંગલ બી નહી ખાલી ગુલશનમાં ખુશ હાલી
માનવી આશ કરે તુંજ રબની હરદમ
પાર કરે ભવ પલમાં—દુખમાં

(રમતા પંથી.)

ગાયન ૨૭૭ મું.

મન કઓનસી રાહ તું હેપત હુએ
અબ કઓનસા પ્યાર તુમહારા હુએ
માત પીતા સુત દારા ભગીની કોઇ કહે હમારા હુએ
સખી ભર ભર નીર પીલાવે સબસે તુમહારા કીનારા હુએ
સમય આને કુછ સમય ન જાના
સબ સમય પે કયું પસ્તાના હુએ
કાલ આકે જબ કાંધેપે બયઠા કઓન સહારા તુમહારા હુએ
(રમતા પંચી)

ગાયન ૨૭૮ મું.

કરી હમ પાલન સખી દસ્ત આપી
સ્હેમી આજે દીઠાં મહા પ્રતાપી
ખુદા પાસે અરજ છે અમારી સદા રહો તમો સુખ માંહે
હમને નવાજી દઇ કીધી મદદ આજ—કરી
સુખમાં સાથી સઉ બને સુખ સંપત સઉ ચાહાય
દુખમાં દવેશી દોસ્તબી પડતીમાં પત જાય
દુવા દઈ દીલથી મન વારૂ કીધું સુખી જીવન હમારૂં
(રમતા પંચી.)

ગાયન ૨૭૯ મું.

જામે જીગર આરામને દુખ દરદી દીલ તે કહાં
ખુદા જે હાલતમાં રાખે રહીએ વીતે તે સબુરીથી સહીએરે
દીલનાં દુખડાં હમ દીલ સીવાએ કોઇ આગળ ના કહીએરે
દુખમાં દીલાસો બેદરદીથી જીવ જતાં નહી લઇએરે
ધીરજ રાખી જો દુનીયાંનો ખેલ
ભેદ પામવો છે મુશકેલ--ખુદા.
(રમતા પંચી.)

ગાયન ૨૮૦ મું.

જગમાં લગન સમબંધન કહને નથી કોઇ
હોએ પતીના ગુણ જો સારા તેહ જીવન સુખમાં ભારે.
સુખ સંપત વીણ બને જાણોરે ધુલ જીવન તેમનું થાએ.
સખી ન જીગર જો આપસમાં બે પ્યારા—જગમાં
સુખ સાગર ત્યાં ભવ પારજરે, વીન દીલથી ધુલ સંસારે
સફલ જીવનનું સદગુણથી પ્યારા જગમાં

(રમતા પંચી.)

ગાયન ૨૮૧ મું.

ખરે તારે ખુદા તાલા જગતમાં સતપન જે નિત રાખે
જુઠ હારે મતિવાલા આખરમાં બદમન જે ફંદ નાખે
નીતીને દરિએ નાવ બદીની છલ કપટ મહી હારે
નહી તારે રસીલી છબીલી કપટમાં રાહત મન તજી નાખે
વાવો તેવું પામશો જગની આ છે રીત
કરણી તેવી ઉતરણી નેકીની છે જીત

(પાકજાદ પરીન.)

ગાયન ૨૮૨ મું.

સંસારમાં જે મોહીને પડવાનો મન સુખી હારે મન સુખીયા
કોઇ મન દુખીયા છે સંતોશી સુખીયા છે
પલપલ દુખના થલથલ રંજ રાએ રંજ જાએ
તનમન નીસદીન કોઇ સુખીયા—સંસાર
જુઠી જગત સારી પામી અગત ભારી
હર દિલના મોહબાનમા કયદ થયો કરજોડી—સંસારમાં

(પાકજાદ પરીન.)

ગાયન ૨૮૩ મું.

લઇ નામ ખુદા નામ સઉ ઠામ
છે ખરો જે યાવર યાર તેને નમીએ—લઇ નામ
જે વન માયા લાગે અકારી તે વન સઉ નાકામ
જગ માયામાં વસજો થયો તો તે છે સંકટધામ
રામ નામ લે હર ધામ
છે ખરો જે યાવર યાર તેને નમીએ—લઇ નામ

(પાકજાદ પરીન.)

ગાયન ૨૮૪ મું.

આસા મ્હારી છે ખરી
રે માન માન યઝદાન તું જરી—
દાદ મ્હારી લઇ દે યારી હમ પરનું દુખ દે ટાળી
રંજ કાપી ગંજ આપી કર સુખી તું ઘર જરથી ભરી
માગુ હું કરગરી માન માન યઝદાન તું જરી—આશા

(પાકજાદ પરીન.)

ગાયન ૨૮૫ મું.

માનો પરીન જરા દિલથી હુજત તજી
નહિ તો થશે ખ્વાર માન
નહી કર જીદમાન જરા માન દઇ ધ્યાન
હટને તું છોડ નહિ તોડ આએ જાન
હાથ લાંબો કરૂં છું દે દાન—માનો
હસી વસી મળીને જોજે મહારૂં હેત મહેરબાન
હર વકતના કર ધ્યાન તું આલીશાન
માન ત્હારૂં ન ખોહી દે માન—માનો

(પાકજાદ પરીન.)

ગાયન ૨૮૬ મું.

અરી તે નારી જે નીતીમાં છે સારી
જે નીતીમાં છે સારી જે પ્રીતીમાં છે સારી--ખરી
નીતી વનાની નાર નઠારી તે જગતમાં તમામ અકારી
પ્યાર કરવા લાયક પ્યારી-જે નીતીમાં છે સારી
દાદગર રૂડાં કરે હરનારના ભુંડા ચલણુ
નામના ઘરમાં થશે ને ગામમાં સઉ જન મધન
ભલી તે ભારી જે હીતથી રાખે યારી
જે હીતથી રાખે યારી જે ચીતથી રાખે યારી-ખરી

(પાકજાદ પરીન)

ગાયન ૨૮૭ મું.

આ જગતમાં ખુબી સારી સારી
દાતા ઉમંગ જાગે ત્હારા રાગે પ્રીતી લાગે આ હૃદયમા
જાને ભેદ નહી જોશે કદી કોઈ પ્રબલ હકુમત ત્હારી
મ્હારી લાજ રાખો આજ દીન જગતના માંલીક

(ફાંકડા ફીતુરી)

ગાયન ૨૮૮ મું.

ચાહ રાખી ચીતમા દીલજાની ના જાઓ તજીને મુજને
વીલાયત વસાવી ઝટ વહેલા આવજોજી
દીલના દીલદાર પ્યારા હૈયાના હાર મ્હારા
દાદગર આપે તુંને યારી
જુદાઇની આગે વ્હાલા દુખ દીલ લાગેરે
અકલાવી દીધી મને ભારી

(ફાંકડા ફીતુરી)

ગાયન ૨૮૯ મું.

જાનો જીગર જલાવી ઝુરાવી ગયો છોડી પ્યારોરે
દિલથી વિચારો નથી કોઈનો ચારોરે
જાની જવાની જાએ જુદાઇની જોતે જલતી
દુખી ગુલને તારોરે

(ફાંકડો ફીતુરી)

ગાયન ૨૯૦ મું.

આશા–આશાઓની દુનિયા ઝુટી છે જુઠો એ વ્હેવાર
ખોટી છે એ જીંદગાની જમાનાની હસ્તી ફાની
આશા પર રાખું જાની હું આધાર–આશા
એતેબાર એનો શાનો ખોટી એને દીલથી માનો
હવાનો એ ઝોકો જાનો સદા એને જુઠી માનો
ભુલાવે સદાએ આ જુઠો સંસાર–આશા

(ફાંકડો ફીતુરી)

ગાયન ૨૯૧ મું.

જોઇ જગત જોઈ દુનીઆં જોયો કારોબારરે
આંખો બન્દ રાખી તેને ખોયો સરવે સારરે–જોઇ
મંત્ર યુકતીને અંગ બળે બસ ભરો ખજાનો યારરે
પાંસા એવા ફેંકીએ કે પડે સદાપો બારરે–જોઇ
સુખ દુખની હસ્તી કેવીએ ખ્યાલી મનના ફેર
ફોશીશોથી મોજ કરો ને ઠરે દુખને જેર–આંખો

(ફાંકડો ફીતુરી)

ગાયન ૨૯૨ મું.

નેકી ના છોડ નેક નામરે
ભલાનો નેક અન્જામ થાયે નામ થાયે નામ દામ કામરે
થઈને શાદ રખને યાદ કરી લે કામ એજ છે
લેવો અપાવો તેને નામ નેક કામ એજ છે
થોડા દિવસની જીંદગાની રખને યાદ કરીલે ગ્યાની
તો સરસ છે ત્હારી વાની પીલે નેક જામરે
નીભાવો કઓલ ફરજ આપની મુદામ છે એજ
મનશની પેશે અહુરમજદ નેક નામ છે એજ
જહાની હસ્તી એ ફાનીનો એતેબાર નથી
ખુદાની યાદ જે કરે ખરો ગુલફામ છે તેજ

(ફાંકડો ફીતુરી)

ગાયન ૨૯૩ મું.

પ્યારની કસોટી છે દુખતો દીલદાર
ભુલે નહી કદીબી જો સાચો હોય પ્યાર
વેચાતો એ નથી ખરીદે જેણે કોઇ ગવાર
મજનુ ફરહાદ બન્યા શાદ દુખની યાદ માહી
પ્રેમે કીધાં જોડાં પાર
ચાહુક્ષ પ્રીતથી ભીનોઇ ને તેથી છત થઇ છે ભલાનો હાર

(ફાંકડો ફીતુરી)

ગાયન ૨૯૪ મું.

અરે દુનીયામા પૈસા શું ખરા પ્યારની બલહારી છે
જુઓ તો પૈસા પરબી હાં ખરા પ્યારની સરદારી છે
ઝુંપડે વસ્તાં જે ગરીબ સાદું સુતરૂં ખાએ
સુખ અને સંતોશ વસે દુખીયાં સુખીયાં થાય
નથી પૈસાંમાં સુખ કે પૈસો બેકરારી છે—અરે
તાજ ધરે સરપર ભલે કરે દુનીયા પર રાજ
રાજ તાજ તારાજ છે પ્યારથી જો મહેતાજ
ભલા તેજ પ્યાર ખરો જો છે ગરીબાઇજ પ્યારી છે

(અફલાતુન)

ગાયન ૨૯૫ મું.

હું તો ઘેલી ઘેલી મુજના બાલ
ઘેલી ઘેલી સમજો વ્હાલ ઘેલી ઘેલી સમજો
પાક મોહબતે ઘેલી બનાવી સત વચન એ સમજજો
કદર કરીને પ્રીતજ સાચી વ્હાલા મુજપર કરજો—બાલ
સદા કેટીને મનમા સમાવી યાદ તેની સાચવજો
ભવસાગરમાં તમ વ્હાલીને સુખ સંપજથી ઠેરવજો—બાલ

(અફલાતુન)

ગાયન ૨૯૬ મું.

એ નાદાન તાહરૂં ગુમાન છે સત્યાનાસીની એ નીશાણ
દુર દુર અમથી મનથી ના ફુગરાતી તુંજ પૈસા પર
ધુર ધુર મલશે તાહરી ઉમીદ સારી ધુર આખર
ગરૂરી તુજ આખર ફના એક દમમાં થવાની છે
હેરઘુત એ સરકસી તાહરી હવા થઇ જવાની છે
અદના ગીયા આલા ગીયા તો શું તું ટકવાની છે
તુંભી મગરૂર જોતાં જોતાં એક દમમાં મરવાની છે
તાહરૂં તાન બદગુમાન હું ભુલાઉં હું વીસરાવું
એ છે બસ દીલનો અરમાન એ તુંદી તાહરી આ સરકસી
તું ભુલી જશે હજીભી સંભાલ
એ તુમાખ કાહાડી નાખ યાદ રાખ કરશ ખાક
તું આ કેટી ચેતી ચાલ—

(અફલાતુન)

ગાયન ૨૯૭ મું.

પ્યારા તાહરા પ્યારની પ્યાસી હું
તન મન ધન ઓવારી નાખું મહારૂં વ્હાલા
જાલ જંજાલમાં તેં તો ફસાવી સાચાં જીગરથી અંતે હસાવી
દીલ મહારૂં તેં તો લીધુ લુટાવી સુદ્ધિ બુદ્ધિ તેં ભુલાવી
જેમ પવનની લેહેરથી અંગ નમાવે વેલ
તેમ નમાવે પ્રેમી જગતને હેત પ્રીતની રેલ
પીડ પરાઇ કોઇ શું જાણે—જેને વીતી હોય તે માને

(અફલાતુન)

ગાયન ૨૯૮ મું.

જો કરમ કરીમે બક્ષી તે પર ઇતરાના કદી
જો પઢી થયો તું ફાઝીલ તોભી ફુગરાના કદી
જર જોબન ફાંની છે તો મસ્તીમાં મલકાના કદી
એ જરૂર ગરૂર છે એ નથી તે ટકવાના કદી
ચઢી દરીયાવ ઉતરી જશે આખર છે મરવાનાં કદી
અદના ને આલા સૌ મરી આખર છે મલવાનાં થકી

(અફલાતુન)

ગાયન ૨૯૯ મું.

વીટીચ યારો માહરી પર જેવી કાહાંણી
નથી જાંણી કોઈએ જીંદગાનીમાં
સ્વીટ હાર્ટ દીનુ થઈ માહરી મમ્મા હસ્નાનાં
જઈ કહું કોણુને વાત એ જફાની
પરણી ગઇ દીનું બાપ માહરાને
દર દોસ્ત બાપ ભાઇ બેટા સાથે સ્વીટીને ઓળખાવતા ના
દીના હાય હાયરે દીના મ્હોબતમાં તેં તો મારયોરે ઠાર
સીના સેરઠ્યા સીના પરણી પપાને કીધો નાચાર
આવા નીકલ્યા ખાવા લાડુ જે મેં તો કીધો તઆર
થયા દીકરાની દીલભર ઉડાવીને પોતેજ ખુદ દીલદાર

(અફલાતુન)

ગાયન ૩૦૦ મું.

જુગારીનો સદા જય છે ઓલી ફેંકો ભાગ્યોદય છે
દાહ્યા કાગરા એમ કહે કે જુગાર ખરાબ ઘણો છે
હું તો કહું યારો જુગાર રમો તો તેમાં સવાબ ઘણો છે
લાલા જીઓ જરા કહો મને કે સરત શું બેહતર છે
એ ફેશનેબલ ગેમબ્લીંગ જુગારથી બેહતર શું ધુર પથ્થર છે

(બાપના શ્રાપ)

ગાયન ૩૦૧ મું.

જ્યારે અકકલ પર પરે છે પથ્થર સારૂં કદી સુજતું નથી
જે પર પરે તે પોતેજ ભોગવે કદર કોઇ બુઝતું નથી
છતી આંખે બને આંધલો સારૂં તે સુઝાદે કોણ
સારૂં કહયું તે લાગ્યું ખારૂં સારૂં કદી રૂચતું નથી
બદ બખ્તી શિકાર કરે જો છતાં કાને છે બહેરો તે
પરતીમાં તેને વગર ઠોકર કોઈ કશું પુછતુ નથી

(બાપના શ્રાપ)

ગાયન ૩૦૨ મું.

અરે આ અબલાનો પોકાર બાપ જરી સાંભલોરે
કહું હું કરગરી સો સો વાર માંગયું માહરૂં મલોરે-અરે
દુઃખ્યારી આ નારી બીચારી રોજ...........રરે
પરવર તુંજ વન મુજનાં સંકટ કોણ...........હરે
કર કરૂણા કીરતાર—અરે.
સીતા સતી તારામતી દમયંતી દેહ દુઃખ વેઠતી
સતીઓને દુખ આવે અતી પણ ધીર નહી તે છોરતી
કદી સુખ ને કદી દુખ એવી આ જગતની છે ગતી
ધીરજ ધરૂં કે સાહાય થશે રેહેમી જે જગતપતી-અરે

(બાપના શ્રાપ)

ગાયન ૪૦૩ મું.

માનવ ન ગુમાવ જીવન નકામું તે તો જાણીને
ઉડી જવું બની પતંગ અંગ છે ખાક માનીને
અરેરે કાયા માયા તો જગતમાં બસ ફાની છે
સમાલી લે જવાંનીને જવાની ન રહેવાની છે

(બાપના શ્રાપ)

ગાયન ૩૦૪ મું.

કાકા વકટલેન કેવા કહેવાય આજે ખાસા જેન્ટલમેન
ને હયાં તો બાંએ ને જ્યાં ચહડાવી બે આંગલાથી ખેંચી કહાડીએ નેન
આજે અકરીકટ પર માર ને ચશમા ચાર ચહડાવી
ઈત્તર ટચાક બનશે નાઝુક નાર
ને એમનું કરવું હાએ જો તોલ
લેઓ એક સોલ ટીમ કે ત્યાંથી છુ થયા બસ પોલ
હયાં તો હાંડા માસ્તર નામ તુચ્છકારી ને ધીકારી
મવાલી એ મને કેહસે ખાસો આમ જ્યાં હમારાં જોગું કામ
તો એ મવાલીને કરશે સો સો સલામ

(જેન્ટલમેન-લોફર)

ગાયન ૪૦૫ મું.

દુન્યાં સારી છે ફરેબી તાહરી સુદ્ધી કહાં ગઇ
જેમ પવનની લેહેર ફરે તેમ ગુપચુપ બેસવું જઈ (સફાઇથી)
નહીતો ટપલા ખાતાં તાહરો જનમ જશો અતરઈરે
જેવા સાથે તેવા થઇએ ચાલ ચલાવી કંઇ (બુરી ભલી)
હાથે ચડેલું ન પાછુ મેલો સતવાદી હયાં થઈરે
ચકમક કરતી મીઠી બોલીની કાતર રાખે લઇ ખીસામાં
કાપ મુકીને કામ કહાડે તે છે સુખીયાં જહીં તઇરે

(જેન્ટલમેન-લોફર)

ગાયન ૩૦૬ મું.

સાચા જીગર પર રાખો ભરોસો એ છે કસોટી પ્રેમીની
વહેમોથી દુર કરી મન સાચું રાખો જીગરમાં પ્રીતીની નેમ
વેહમે ભમાવી પાપી મને કીધો
મનની સફાઇએ ઉગારી મને લીધો
માફી ખરા દીલની બક્ષો જાન
જો કદી ખોટો દોશ વેહમોથી તને દીધો

(ધરતી-કંપ)

ગાયન ૩૦૭ મું.

જાનો જીગર આવોરે મોતીડે વધાવું પ્રેમ રસ પાવું
હું તારી દાસી વાહાલા તું મારો સરતાજ
લાગો આ ગળે જાન મને તમારી બનાવો આવો
પ્રેમ પીયાલો જહરનો સમજે સહુ સંસાર
અમૃત છે એ જહેરમાં પિયો કે બેડો પાર

(ધરતી-કંપ).

ગાયન ૩૦૮ મું.

નાખી મને પ્રેમની તેં દોરી દીન્યાર વહાલા
પ્રેમ પીયાલો પાઇ દીલ લીધું ચોરી દીન્યાર
તમે ફરહાદ બનશો હું શીરી કારી ગોરી
તમો બનો ચંદર તો હું ચકોરી
જે નારી ભરથારની સેવા કરે અપાર
તે નારી સંસાર તરીને ઉતરશે ભવપાર
તુંજ સરખી સતી નાર તજીને ભજે કોઈ પરનાર
તેવા નરને દોજખનો છેવટ છે અધીકાર--તમો

(ધરતી-કંપ)

ગાયન ૩૦૯ મું.

હે સજના રહે ધીરેજના નીરખીને આ છબી ત્હારી ન્યારી
જાઉં વારી વારી સુરત જોઇ મ્હારી તેં તો સુધજ ખોઈ
નીચી દ્રષ્ટી આંખે બોલતો જાય પ્રેમ વચન મધુરા સમાય
ખુબી ના કહી શકાય અમૃત લજ્જત આરે—હે સજના

(મસ્તાન મનીજેહ)

ગાયન ૩૧૦ મું.

ઉભરાયે હરખ ભરી છાતી આહારથી મન હારથીરે
નાજુક મારી આ ઉઠતી જવાની હીરા હાર ડોકે જોઇ દીવાની
ફરૂં ફરૂં થઇ મદમાતી—આ હારથી
ચંદ્ર કલંકીને તારા છે મંદા બેદાગ હીરાથી બની હું ચંદા
મસ્તાન મનીજેહ કેવાતી—આહારથી

(મસ્તાન મનીજેહ)

ગાયન ૩૧૧ મું.

મને પ્રીત તારી ભારી લોભાવતીરે ઓ રંગ રસીયા
આંખ આડી ઘેલી મને બનાવતીરે—મને
ચંદ્ર ચકોરની પ્રીતી જે થાયરે સુરત તારી મન ભાવતીરે
તારી હું તાહરી થઇ તન મન ધનથી
મનને ખુશીથી હસાવતી હું હસાવતી—મને

(મસ્તાન મનીજેહ)

ગાયન ૩૧૨ મું.

ફરફર પરવર આમપામર પર નજર જરી
દાદગર દાવર માહરારે કરમ કંઇ કરી
આમ નાચારી મહીં તારી કરી ભારી ઉમેદવારી
ઓ દાતારી તુંજ દીલદારી થકી તારી માંગુ યારી
દાના પગે પરી પરીતાપ ઓ આપ તું કાપ હરી
અરજી એ સુનો ખરી મરજી મુઝે હૈયે ધરી—દાદગર
(દોરંગી દુન્યાં)

ગાયન ૩૧૩ મું.

ખુદ હાથેથી જે થયું કામ થકાવે મન મલકાવે—હરખાવે
આપ મુવા વન હર્ગમાં કોઇ કદી નવ જાએ
આહ નીરાહ પરાઈ એ કેહતી કેમ ભુલાએ?
તે મનનું માએગું તો મલે મેહેનત ફલે
ચિંતા ટળે કામે ભલે વલગે બલે તે કામ કરે ભાવે-ખુદ
(દોરંગી દુન્યાં)

ગાયન ૩૧૪ મું.

હઠીલું માહરૂં મન હરખાવેરે
ખુબ રીઝાવે મને દીલડું ધુજાવેરે—હઠીલું
કારી કટારી કાલજે મારી ચાલ ઢાલ પર જાઉં બલહારી
મનને કેમ કહુંરે? મન હમજી રહુંરે
દીલથી બેદીલ હું તો છઉંરે પ્રાણ દઉંરે હાંય લઉંરે
મધુરી તાહરી હુરત હુંદર મને બેકલ બનાવેરે-હઠીલું
(દોરંગી દુન્યાં)

ગાયન ૩૧૫ મું.

સરતાજ કરમ આજ કરજે
સરતાજ કરમ આજ—લાજ શરમ કાજ કરજેરે—સરતાજ
તુંજ વીના દાના દાદ કૌણુ લે બાપ દયા દીલ ધરજે
ચેર પાછો ફરે ભાઇ અમારો દુખ વાદળ વીખરજે

(દોરંગી દુન્યાં)

ગાયન ૩૧૬ મું.

લલકારો રસીલા—ગાઓ ગાઓ હેતે સજીલાં
રંગીલા રંગરાગ આનંદ કરી—
ગાયણુની ખુબી નહી પીછાને જે
ખુદાની નહી ખુદાઇબી જાણે તે લેફેર અજબ ખરી
રાત વીના નહી ચાંદણી—ફુલ રત વિન ન થાય
રાગ વિના તેમ માનવું—માનવ નવ રીઝાએ—લલકારો

(દોરંગી દુન્યાં)

ગાયન ૩૧૭ મું.

દીલ તો સફા બુરાઇથી તારૂં યાર કર અરે
નેક કારમાં બેદીલ બેદાર કર અરે—દીલ તો
હરદમ કરે તુંજ દીલથી ભલું ભલે મોરા સૈંયા
છોર ન તલબ કાજ માનવી નેકીની રાહ
ના દીલને બહીમે બેખોફ બેજાર કર અરે—નેક

(દોરંગી દુન્યાં)

ગાયન ૩૧૮ મું.

છે અજબ એ ખુબી ત્હારી ભારી
વ્હા શરાબ ગુલાબી નશારી મહારી--છે
યારો મહાલમાં એ પીણુ હલાલ છે ખુશીની એ તો ખુમારી
શકલે બશરને કરે બંદર ને નચાવે મજાહથી ગટરબી મપારી
યારો શરાબ તો પીવો સવાબ છે બબો છે બહેસ્તનીજ બારી
એવરો મસાલાનો ટાંકો ટંકાવો ને ટાંસો ખજુરાંનો ચહરાઉ તારી
(દોરંગી દુન્યાં)

ગાયન ૩૧૯ મું.

મદદ યજદ અમોને કરજે હર હાલ કરીએ ત્હારી યાદ
દાદરસ બસ તુંઇ દયાથી કર પરવર અમારો ઘરજે
(દોરંગી દુન્યાં)

ગાયન ૩૨૦ મું.

અએ જગધર પરવર સરવર અમપર રાખતું એક નિગાહ
અએ કીરતાર અએ સરકાર તું હરબાર
નેક જામો ભરી નેકી લ્યો નોશ કરી નેક નામો જરી
નેકીનો હાથ ધરી નેક કામો ખરી દેશે પનાહ
જેવું જે વાવસે તેવું તે પામસે
જગતનો ખરો નીયમ સદા તેજ કરવો અદા
અગર વગર દીરગ દીગર ઉમર તો જશ પામે નહી કહી
જામેં નહી કહી જસ કસ રસ બસ દરગેહે ખુદા—અએ
(દોરંગી દુન્યાં)

ગાયન ૩૨૧ મું.

સજની પ્રીત કરવી છે સહેલ ઘણી પણ નીભાવ્વી બહુ મુશ્કીલ
સાચો નીભેજે અંત તલકતો દેજે તારૂં દીલ
પંચ તજીને જીવતાં જીવત સુન મરવું તો પડશે
એ સઘલું જો સહન કરે તો થાશે તું કામીલ
સેજ બીછાવી કાંટાની તે પર પડવું તો પડશે
અમૃત પાણી પીવું પડશે વલી ઝેર કાતીલ—પ્રીત

(ભોલી ગુલ)

ગાયન ૩૨૨ મું.

બુલબુલ ભમે સુગુણ ફુલ દાલી
નવરંગ ઢંગ ઢંગ સંગ સંગ સંગ સંગ
ગુલજારમાં ચકચારમા ફુલ બહારમાં
ખીલી ગુલાબી કલી નવરંગ સાથે મળી ખુશબો બેહકે ભલી
ખુબ દોલે ખુશ બોલે મુખ ખોલે
બસ શીરીન જબાંને સહી સુખન કઇ કહી
રમતમાં રહી રીંજાવે માલી--બુલબુલ

(ભોલી ગુલ)

ગાયન ૩૨૩ મું.

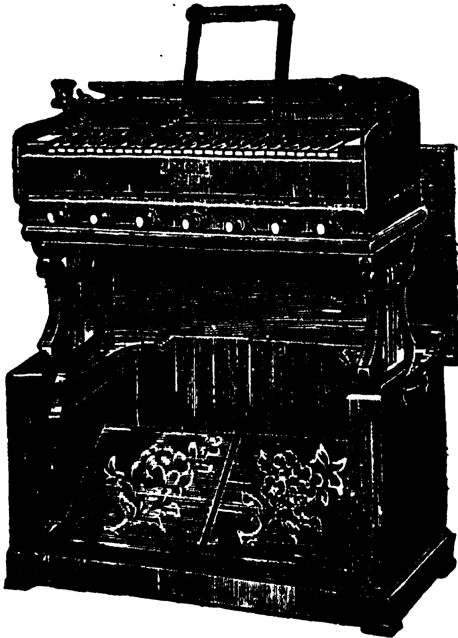
જગમાં ગુમાવ્યો જન્મ જેણે પ્રીત નહી કરી
સુખની સુગંધી છે ભરી ફુલમાં ખરી
આએ જગતનાં બાગમાં સુદર એકજ ફુલ
પમરે તે સ્વર્ગમાં છે પાતાલે મુલ
કરમાએ છે તે નહી કદી નહી જાએ છે મરી--જગમાં
અતી મેઘે સડશે નહી જલવન નહી કરમાએ
અતી પઝડી ન તોડશે અતી સુરજે ન સુકાએ
લાખો જુગોતો વહી ગયા પન તે રહયું ઠરી--જગમાં.

(ભોલી ગુલ)

જેમ્સ મેન્યુફેકચરીંગ કંપની.

(સ્થાપના:—૧૮૮૫).

ઓરગન, હારમોન્યમ ગ્રામોફોન, અને રેકર્ડ, વાયોલીન, મેનડોલીન, બેનજો, સીતાર, તેમબોરીન વેચનારા તથા દરૂસ્ત કરનારા.

પેરીસની બનાવટના કેઝરીલના હાથના તેમજ પગના હારમોન્યમો, તેમજ હમારી બનાવટના હારમોન્યમ કીફાયતે મળશે, તેમજ તેને લગતું રીપેર કામ સંતોશકારક રીતે કરી આપીશું.

શો રૂમ નાં. ૪૨૨, કાલબાદેવી રોડ,

હેડ ઓફીસ નાં. ૪૦૭, કાલબાદેવી રોડ,

મુંબઇ.

ટેલીગ્રામ, ઓપેરાફોન. ટેલીફોન નં. ૨૨૮૭૪.

ગાયન ૩૨૪ મું.

હું તો ગામરેની ગોરીરે કે હું તો ગામરેની ગોરી
નાજ અદા અંદાજ ભરી છું ગામરીયન ભોરી
કંઇ છાસ દહી દુધ ઘી ખીચરી ને ભાજી
વલી વાલ વટાણા તરતરકારી તાજી
અમે દાળ રોટલી ખાઇએ ખુશીથી ઝાઝી
સઉ પતરાજી છોરીરે અમે સઉ પતરાજી છોરી—નાજ
કઇ સુકકું પાકકું સાદું સુતરૂં ખાતાં
અહીં તાજી હવા ને ગામનું પાણી પીવાતાં
આવા ભાખરા સમ થઇ ફરીયે રાતાં માતાં
છેઉં દુખોથી કોરીરે કે હું છેઉં દુખોથી કોરી—નાજ
(ગામરેની ગોરી.)

ગાયન ૩૨૫ મું.

આજ કાલના શીખેલ જવાંનો તરેહ તરેહના બતાવે ઢંગ
ફોમેતોરીઅમ કોઇ મંગાવે મુવાંઓ ઉપર મચાવે જંગ
અસલ્યા તને તજાવી કોઇ જુદદીનનો જમાવે સંગ
જુદદીનનો તજાવી ધમ કરે સગાઇ બે દીન સંગ
ઘેર સુધારો નહી કરે ને બાહારનાંને શીખાવે ઢંગ
સુધારો કરતાં હઠે છે પાછલ ટુક ભણેલા મચાવે જંગ
ધરમ રીતી રાહ જમા જમાને ફેરવતા રહે હર તરફ
નવી નવાઇ હરેક હાંસલ કરે પારસી કરી જરફ
સારી બુરીની નહી પરખ ઠાલી ફુલી પર રહે નજર
ફેશન દીન પર દીન નવાઇમાં કરે પોતે ગુજર
અજબ તરાંહથી ગજબ ઓરીને કેલવણીનો ચુમાવે રંગ
(જુદદીન ઝઘડો.)

ગાયન ૩૨૬ મું.

મન મન મનમા ફેર ઘણા નહી આંખે એક સમાવે
પર પરવાનો સમ ઉપર જઇ જાણી જાનને ગુમાવે
તન મન જનમાં ફેર ફેરાઉન નજર નજરમાં સમાવે
ફુલ ખીલ્યું નહી ખીલ્યું કોને ગમે ત્યાં મન રમાવે
મન એક તન એક બને ત્યાં જઇ પ્રીત કરીને જમાવે
પ્રીત વીનાનું જીવતર જાય ચાહે રીત રમાવે—મન

(જુદ્દીન ઝગડા.)

ગાયન ૩૨૭ મું.

રબ પર જીગરની આશા ધરી
ચીત ધર રબપર ધીર ધર ચીત મન
ચયન મલે ફરી તલે વાહલી જઇ—રબ
ચીત સચેત કેમ બને અધીર તન મન જીગર શાંત રહી
જાન મલે ચયન તલી દુખ રયન મલે તેમ ચયન રહે કેમ અધીર-રબ-

(જુદ્દીન ઝઘડા.)

ગાયન ૩૨૮ મું.

હેતવંતા પિતા તણી મળશે પ્રીતી ઘણી યાદ જુલે મન માયજી
માય માયા વીના મન દુખી બને તણી નેક પીતાથી સમાયજી
માય વિના જીવતર બળે નહી યાદ દીલથી દુર બની
પ્રીતી વીના જીગર જળે વહી વહી જીગરથી પુર બની
છે નેક બાવા મુજ ઘણા ભુલાવે યાદી દીલથી
હર દીન સેવા તેમની હરખી કરૂં જીગરથી
પ્રેમ પ્રીતી મલે સદા નેક પિતા તણી હરખી જીગરથી સમાયજી

(જુદ્દીન ઝઘડા.)

ગાયન ૩૨૯ મું.

પ્યારા પૈસા પસા તુંજ બલીહારી ખરીરે
તું સાચો નીમ ખુદા હાંરે તુંજ પર છે સર્વે ફીદા
જગ સરદારી ખરીરે—પ્યારા
પૈસે આઇ પૈસે બાઇ–પૈસે સર્વે સગાઇ
પૈસાને સઉ માનપાન ને-પેસે મોજ સવાઇ
પૈસાએ જોની સઘળી ન્યામત હાજર ધરીરે-પ્યારા
પૈસે પાપો પૈસે શાપો-ઇજ્જતની ધુલધાણુ
પૈસો બુરો ચશમચોર છે--પૈસો બે ઇમાન
પોતાના મારે હાય જીવતાં જીવત મરીરે-પ્યારા

(માસીનો માંકડ.)

ગાયન ૩૩૦ મું.

ઝમક ચમક તું પ્યારા સદા સદા
કર તું તારી ફરજ પુરી અદા અદા
અમ પર રોશની તું નાખી મહેર કર
રોશની બીજીને શરમાવી લેહર કર—ઝમક
ખુરશીદ દાસ તું ખાસ ખુદાનો
છે તું મુસાફીર આએ જહાંન્નો અએ પ્યારા અએ ન્યારા
જોજે ભકતો તારા રાહબર ન્યારા—ઝમક

(જીવતું હોજખ.)

ગાયન ૩૩૧ મું.

મોકલીંઆ સંદેશા લઇ ફરેસ્તા તુઝપર
પન દરશન ન દીધાં ન પરસન થયો આખીર મુજ પર
સોધું કાં જોઉં નજર કાં દોડાવું મારી
રોશની વગર યા અંધારૂં ત્યાં અંધારૂં કારૂં—સોધું
તારી મેહેર વગર તુઝ દીલેર વગર
લાગે મને બધુ અકારૂં અકારૂં—સોધું
પાસે તું છેખી પ્યારા નથી પાસામાં મારા
જીગરમાં તું નગરમાં તું ભટકે તું કાંય બહાર જાન વારૂં વારૂં

(જીવતું હોજખ.)

ગાયન ૩૩૨ મું.

પાપી બદકાર હતી દુનીઆં બેરેહુમ બેવફા બેઇમાન
તાજુબ તાજુબ હુએરત તાજુબ ફરેસ્તોબી થઓ શએતાન
પરવર ગુપચુપ બેઠો કાંએ તું ખોલ આંખ તારી ને કાન
ફરીઆદ ફરીઆદ ફરીઆદ ફરીઆદ સાંભલ તું ઓ આસમાન
ખોટી રોશની નીકલી તે જે દેખાયો બહારથી ચાન
મંદીર મુજનુ ગનીયું જેને નીકલ્યું તે દેવસ્તાન
તોબા તોબા ઓ બદ પાપી ઈનસાન
લીઆનત લીઆનત થુ થુ ઓ ખુબસુરત ઈનસાન

(જીવતું દોજખ.)

ગાયન ૩૩૩ મું.

ખુદરતની બલીહારી સારી ગાવું બંદગીમાં દીલ હંમેશાં રીઝાવુ
લઇ ખુદાનું નામ સફલ કરૂ કામ ઠામ ઠામ હર મુકામ
પરવરનું નામ લાગે કેવું પ્યારૂ હાજરી વીન એની વ્યાપે અંધારૂ
ભમે ચીત મારૂ એની માયામાં સારૂ બીજુ લાગે અકારૂ
બંદગી ન જેણે જાંણી થઇ હયવાની દીલથી ગુમાની. માની
એવા પસેમાની બન્યા હય રાંની પેદા કરનાર જગ હીત ધરનાર
વીના બંદગી છે જીન્દગી શરમીંદગી
ખુદાને દીલ દે ઉઠી કાલ જાલ જંજાલ મોતની ધાલ
હજી ભજી લે તું નેકી કયામત કાજ કરે કાલે તો કરીલે આજનો આજ

(પાતાલ પાણી.)

ગાયન ૩૩૪ મું.

ઘર રાખુ જેની બાનું તેનો છે સુખમય સંસાર.
ધન દોલત તેના ઘરમાં જોશો મન સુખ અપરંપાર
સુખ દુખનો સાથી ઘરની રાણી જે ઘરમાં નેક નાર
આશિશ તે પર વરસે જ્યાં સુખ સંપજ બીશ્યાર
નીત્ય નામને તું દીપાવતી નીત્ય નામને જે નાર
નીત્ય નામને તું દીપાવતી સાચી સદગુણવંતી નાર
નેક નારી સઉને વ્હાલી દેશ ખેશ કુટુંબ સહુ સાથ
નીત્ય નામ કામને તું શોભાવતી નેક ચાલની જે નાર
પર ધન પર શુકી નેકી નીતી નહી ખોશે નેક નાર
નેક આશીશવંતા કામોથી તે શોભાવશે સંસાર
નેક કેળવણીથી આબાદી તે ફેલાવશે હર હાલ
નાર જાતી છે જગની શાંતી હરપળ ને હરબાર

(ખુદા પર સબર.)

ગાયન ૩૩૫ મું.

વ્હાલાઓ મંચી જાવું હવે હું તારી રજા લઈને
પ્યારી પરીચહેર સુખે સીધાર પણ દીલાસો દઈને
દીલાસામા તો એમજ કહું કે પીચતો ના દારૂ
ઘેરમાં ખુણે ખુણે ઉભો રહી કહરાવજે ઝારૂ—વ્હાલા
દારૂનુ હરગીઝ નામ લઈશ નહી આસુંઓના સમ
તું ગયા બાદ ભુલાવવા ગમ પીવસ થોડો રમ—વ્હાલા
છીબા દરજીનું બીલ ચુકવજે વેચી ના નાખતો કાંઇ
સારી ને બ્લાઉઝની સંભાળ લેજે ભુલમાં પડે નહી ઉધાઈ

(પારસી હરીશ્ચંદ્ર.)

ગાયન ૩૩૬ મું.

ખુદાયા રહેમત તુંજની ભારી ન્યારી પ્યારી ને ગુણકારી
દયાનોજ ભંડાર–તું છે બારી
બંદાઓના દુખો સૌ–દે છે નીવારી—ખુદાયા
ભલાં મનને સુખન કામથી–મીનોજહાન લેવો પીછાની
ચમક પીછાનો મહાં યઝદાની–ફાની સર્વે ધુમધામ સંસારી
(ધર્મી ગુનેહગાર.)

ગાયન ૩૩૭ મું.

અરમાન દીલનો બજા લાવું આજે
ભુલથી ભરી મારી જીંદગી મેં ગુજારી
થાંઉ થાંઉ હું ખુદાની પુંજારી—અરમાન
દીલથી ભુલાઉં આ જુઠી મોહોબત
કરૂં નેકીની સાથે તારણુ આજે—અરમાન

(ધર્મી ગુનેહગાર.)

ગાયન ૩૩૮ મું.

ચમત્કાર તારી કુદરતનો ખુદા છે હર જગે આશકાર
બલાઓના દમ આવેજહાર તું છે વાલી તું છે દાતાર
ન માયા એ સદા રહેશે ન રહેશે એ કાયા જુઠી
જો રહેશે તો સદા રહેશે મહાન યઝદાં પર કુલ આધાર
ભજીલે બસ તું ઇશ્વરને કજા સર પર ઉભેલી છે
ચમકાવશે જહાર સમશીર તે ફના થાશે કુલ આધાર

(ધર્મી ગુનેહગાર.)

ગાયન ૩૩૯ મું.

ભલી ભકતી ભમાવે મને—મુજ દીલના ખરે પીર
ઘાયલ થયું જીગર કલેજે લાગો તીર—પ્રભુ
એવી ખુદાની બની સહાની ભલું મારૂં તકદીર
અરે હારે પ્રભુ ભલું મારૂં તકદીર • •
ઘાયલ થયું જીગર કલેજે લાગો તીર—ભલી

(ધર્મી ગુનેહગાર.)

ગાયન ૩૪૦ મું.

શરમા જીવડા તું નાચીજ ફસે કાં મોહની જાલમાં
ખરે તું કંગાલ થાએ હસી ફસે વમાલમાં
મીનોઇ દુનિયાં વતન તારૂં જીવડા તારી આશરા નાહી
આખરે કીડા કબ્રનો કાંપે દોરી આ ખાકી હસ્તીની
જશે જ્યારે તું આસમાં ઉપર કર્મ તારાંનો હિસાબ આપે
ખાક ધુળ ચાટી સર તું ફોડે મજુરી કરશે નર્કની
ત્યારેજ માલુમ પડશે તુંને—નુર ખુદાઇ કાં ગુમાવ્યું
હવસ પરસ્તીમાં તેં ખોઇ ચાવી મહાન ગેબી હસ્તીની

(ધર્મી ગુનેહગાર.)

ગાયન ૩૪૧ મું.

સઉ પૈસાનો બહાર પૈસાનો કારોબાર
પૈસાનો પ્યાર પૈસાથી યાર પઇસે સઉ તાબેદાર
અમાર હો યા ચમાર બુબખળી બે શુમાર
પણ પઇસા ચાર હોએ ગાંઠે યાર તો કેહસે ઇજતદાર
પઇસા પર સઉનો ચાહ ફકીર હોએ યા શાહ
પઇસા પઇસા પઇસાની વાહું વાહ
હોએ ધોબી કે હજામ પન પાસે હોએ જો દામ
તો બેલગામનો ખાસો આમ કરે સોસો સલામ
હોએ ખાનદાની અગર, મગર તે જર વગર
છે સરબસર તે બે કસર નફરથી ન બેહતર

(આમરેના ગોરી.)

ગાયન ૩૪૨ મું.

જે નેકીને સંભાલે, અહુરાનાં નીયમપર ચાલે--જે નેકીને.
જે ગરીબ લાચાર જનોને, પરવરીશ કરી સુખ દેખાડે,
તે ખોદાય અને સર્વ જનનો શાહ, શાહોનો શાહ નેહાલે-જે નેકીને
(કોહીઆર કનફ્યુઝન.)

ગાયન ૩૪૩ મું.

હાયરે એ થઇ શું મોહકાનરે, ચેતો ચેતો જવાન,
વાલ્યો સુધારાએ ઘાણુ, રે ચેતો, ચેતો જવાન-હાએરે એ.
આજના જુવાન્યાઓનો, બદલાયો છે રંગ,
કૌતક કંઇ ઉભાં કરે બદલી અસલી ઢંગ.
પેહરી કેસમીર સુટ, પીયે બેધડક ચીરૂટ,
મહઝબ બીગાડયો નીદાંન-રે ચેતો ચેતો જવાન.
કુકકડ થઇ અકકડમાં ઝાલી વોકીંગ સ્ટીક
કોલર ને નેકટાઈ વળી ફાંટી કીસ-મી-કવીક.
કરી ઠાટમાટ યાર સોધે નાજનીન નાર,
ધર્મ પર નહી કશું ધ્યાન, રે ચેતો ચેતો જવાન.
(કોહીઆર કન્ફ્યુઝન.)

ગાયન ૩૪૪ મું.

છે ઘરનો ઉદયોગ સો સણુગાર,
હેંકરાઇ ટેંકરાઇ ફોકટ સમજો એમાં નવ કોઇ સાર-છે ઘરનો
હસ્તાં રમતાં કામકાજ કરતાં તબીયત રહે તેજદાર
જાતે હાથે ઉદયોગ સાથે શોભી રહે સંસાર
એમાં શાનું શરમાવાનું ? રાજી રહે કીરતાર
(શાખી.)
દીકરી વહુ કે બેન સઉ, કીંમત ખરી અંકાય છે
હયરત જો હોય ઉદયોગ તો, ઘર સાસરે શોભાય છે-છે ઘરનો
(માજંદરાન.)

ગાયન ૩૪૫ મું.

આ દુનીયાં છે જાદુની માયા પલપલ પલની જાતી કાયા
ગગને વાદળ રંગ સમાયા–સમાયા—છે જાદુની
દીકરા દીકરી પતિને પ્રેમદા બ્હેન બાંધવની જોડી
એક એકને પકડી પકડી નાંખે કાળ વછોડી
કોણરે કોના છે કહેવાયા–કહેવાયા—છે જાદુની
કાળાં વાદળમાં જેમ વીજળી ઝબકે ને મટી જાય
એવા સુખના ચમકારામાં મોહ તને કાં થાય ?
યાદ કરી લેને તું જગરાયા–જગરાયા—છે જાદુની

(એકજ ભુલ.)

ગાયન ૩૪૬ મું.

છે સદા સમય પાપેથી છુટવા શીદ ડરે નાદાંન
શીદ ડરે નાદાન કંઇક તો સારી શીખામન માન–છે
જેમ પાપની ઝળકે મોહી દોડે તું ભુલી ભાન
તેમ પુણ્યને સહેજ પકડયતો થાય પરમ કલ્યાન–છે
જીવ મુસાફર શરીર હોડી ને છે મનરૂપી સુકાણુ
મનથી મરવું મનથી તરવું, મન પર રાખ નીશાન
કર્યું એટલું નાંખ કુવામાં આજથી તજ તોફાન
માંડય ચાલવા સીધે મારગે આજથી થઇ સાવધાન–છે

(એકજ ભુલ.)

ગાયન ૩૪૭ મું.

અને ભોળીને ભરમાવીરે મા કેમ કરૂં ?
અણસમજુને ફોસલાવીરે મા કેમ કરૂ ?
મારી પાસે પાસે આવે છાની વાતો સંભળાવે
મારૂં દીલ લલચાવે પેલો ગરજી
પ્યારી કહીને બોલાવે એની પાસે કેમ ફાવે
એ તો સાંભલે ન એકે મારી અરજી
છા-તી-માં-તો-અરરર રરરર અરરર રરરર થાયરે મા કેમ કરૂં
એના મોઢાંનો મીઠાસ એ તો જાણે નાગ પાસ
પછી હોય કે ન હોય મારી મરજી
કરે પરાણે એ પ્રીત એ તે કયાની હશે રીત ?
થઇ બેસે છે ધરાર મારો વરજી
છા-તી-માં-તો-થરરર-રરરર-થરરર-રરરર થાયરે મા કેમ કરૂં

(એકજ ચુલ)

ગાયન ૩૪૮ મું.

તુમ્હેં યેહ કયા પડી લોગો યા વોહ જાને યા મએ જાનું
કટાએ ઇસ્કમેં જો સર ઉસીકો મર્દ મયેં જાનું-તુમ્હે.
વોહ મેરી આંખકા તારા મયે ઉસકે દર્દકા મારા
ફીરૂં જંગલમેં આવારા યા વોહ જાને યા મએ જાનુ-તુમ્હે

(એકજ ચુલ.)

ગાયન ૩૪૯ મું.

ભાગ્યે જે લખાયું જરૂર તે થાવાનું
લખે જે વિધાતા ન ફોકત થાતાં
કરો બળ સામે મિથ્યા તે જાવાનું-ભાગ્યે
માતું ઉદરે જવ બંધાય તન આ
એ દેહ માંહે પ્રવેશે જ્યાં પ્રાણનો પવન આ
ત્યાંથી છપાયે કેવું છે જીવન આ
સમજોને શાણા છે વેદનાં વચન આ.-ભાગ્યે.

(ભાગ્યોદય)

ગાયન ૩૫૦ મું.

આંખો પરે અંધારી પુરે પુરી છવાઈ
સત્તા તણાં ગુમાને બુદ્ધિ એ ઉંધી સુઝે
પીડા તમે મારી મરે રૈયત રીબાઈરે—આંખો

આ રાંકડી રૈયત કદી સોંપી તમોને ઈશ્વરે
એને પ્રીતીથી પાળવી કે મારવા એને અરે ?
લાખો જીગરમાંના નીસાસા કો કદી બુરૂં કરે
માટે દયાની દ્રષ્ટિથી પાળો પ્રજાને આદરે
સંતોષ જ્યાં પ્રજામાં આબાદી ત્યાં છવાઇ
જ્યાં ધર્મ રાજ્ય ચાલે, ત્યાં રામની દુવાઈ-પીડા.

(ભાગ્યોદય.)

ગાયન ૩૫૧ મું.

દીલ મારૂં આ દીવાનું ફડકયું ફરે છે કયાં કયાં ?
જેમ જેમ લગામ ખેંચુ જઇ જઇ મરે છે કયાં કયાં ?
પુરાઇ પીંજરાંમાં હું પંખણી ખુશીથી
તોયે પછાડી પાંખો ફોકટ ફરે છે કયાં કયાં ?
જુવાની આ મુંઝાવે પણ સત્ય કેમ છોડુ ?
તોયે હૃદય પ્રણયની પ્યાલી ભરે છે કયાં કયાં ?
કયાં કયાં જીગર ચીરાયે કયાં જીંદગી સુકાયે
જાણુ ન આંખમાંનાં આંસુ ખરે છે કયાં કયાં ?

(ભાગ્યોદય.)

ગાયન ૩૫૨ મુ.

અબસ હયેરાન કર તેહો નીગાહોસેં નેહાં હોકર
મેરે કાલીબ મેં રેહતે હો તુમી અય જાનેજહાં હોકર
કરો તુમ સખતીયાં હમ પર જહાં તક અપના જી ચાહે
પડે રહેંગે તુમારે દરપે સંગે આસતાં હો કર
તમન્ના દીલકી અયે પીરે ફલક કુછ તો નીકલને દે
અરે જાલીમ ન આયેગેં યહા હમ ફીર જવાં હોકર

(ભાગ્યોદય.)

ગાયન ૩૫૩ મું.

ભાઇ ભાગ્યની ગાડીયે ઉધમ ને અભિમાન
જોડયા એ બે બળદીયા નસીબ ગાડીવાન
સુખે દુઃખે ભરી આ મુસાફરી કરમે જે ઠરી કરવાની પુરી
નહી વધે ઘટે તેમાં જરી જીવની શકિતને
પ્રબળ બુદ્ધિ કાં ગણો તમામ નકામા ?
નકામા તમામ એ નકામા ન થાઓ બાપુ સામા

(ભાગ્યોદય)

ગાયન ૩૫૪ મું.

દૈવ થકી જે થયું નીરમીત ગણું પુનીત મારે મન
પાળુ હું પ્રાણ પણે સદૈવ—દૈવ.
જગત યંત્રને જે ચલાવે જીવના પુતળાંને નચાવે
લખ ચોરાશી ફેરા ફરાવે નમી રહું તને સદૈવ—દૈવ.

(ભાગ્યોદય)

ગાયન ૩૫૫ મું.

કોઇ સમજાવો મને કે પ્રેમ તે શી ચીજ છે ?
જેમ જેમ જાણુ વધારે બુદ્ધિ ગોથાં ખાય છે
કોઇ કે એ છે અમૃતધારા કોઇ કે એ તો વિષજવાલા
ચંદ્ર સમ શીતલ કહે કોઇ અગ્નિ સમ બીજા ગણે છે
કોઇ કે એ તો નયનોની જ્યોતી કોઇ કે આંધળુ વિશ્વએથી
કોઇ કે એ છે દેવી ખજાનો કોઇ ફકીરી હાલ કહે છે.

(સાચો સન્યાસ.)

ગાયન ૩૫૬ મું.

અમી ભર્યા વચન સુણી જીંદગી આ સફળ થઈ
હૃદયમાં ચંદન સમ શીતલ રસ જાયે રેલાઇ–અમી
જગત મહી માતૃ વીહીન જીવ મુજ વહ્યું કઠિન
દીઠાં ન લાડ પુર્યા ન કોડ, પ્રભુ કૃપાએ મળી છે આજે
માતા મીઠી અહા શી વધાઇ ?–અમી.

(સાચો સન્યાસી)

ગાયન ૩૫૭ મું.

ગરીબો પર દયા રખ્ખે તવંગર હોતો અયસે હો
જો ટુટી નાવ તયરાયેંગે સમુંદર હોતો અયસે હો
સમજતેથે જીન્હે દુશમન વો અપને હોતે જાતે હય
ગરીબો કે મુશીબતસે મુકદર હો તો અયસે હો
ખુશીમે સાથ દેનેવાલે હયે લાખો જમાનેમે
બીપતકે વકત જા દેવે બીરાદર હોતો અયસે હો

(સતી મંજરી)

ગાયન ૩૫૮ મું.

એક સરખા દીવસ સુખના કોઇનાં જાતા નથી
એથી શાણા સાહ્યબીથી લેશ પુલાતા નથી
ભાગ્ય રૂઠે કે રીઝે એની તમા તેને નથી
એજ શુરા જે મુસીબત જોઇ મુઝાતા નથી
ખીલે તે કરમાય છે સરજાય તે લેપાય છે
જે ચઢે તે પડે એ નીયમ પલટાયા નથી

(માલવ પતિ)

ગાયન ૩૫૯ મું.

જો મરણ એ જીંદગીની છે અરે છેલ્લી દશા
તો પરાશે અપત્રામાં આ જીવનના મોહ શા
ખીલી ખરી કરમાય છે પુષ્પો મુકે પણ વાસના
અમર નરતો તે ખરા જે અમર કરતા વાસના।
આરા તમે પરમાત્મા હું છું તમારો આત્મા
પરમાત્મને શરણે જતાં કૃત કૃત્ય થાતો આત્મા.

(રા. માંડલીક)

ગાયન ૩૬૦ મું.

દિવ્યદેશ અમ ઉજવળ કરવા
કયારે ઉગશે દિવ્ય પ્રભાત દિવ્ય પ્રભાત
અંધકારના વાદળ ભેદી
યદુકુળમણિ દીનમણીના સુણશું કયારે નાદ બંસી નાદ
દેશ દેશની મધુરી મૈયા દિવ્ય અમારી ભરત ભૂમી
સુર મુનિવર યુગ યુગ પોષાયા
જેનાં ચરણ સરોજ ચૂમિ એવી અમ જનની
જગ વિખ્યાત ભારત માત-દિવ્ય

(રા. માંડલીક)

ગાયન ૩૬૧ મું.

મુને જીગરકો પીતી હું બસ ગમમે તેરે યાર
શહરે અમનમે ફીરતી હું બસ ગમમે તેરે યાર
મય ચુપકે ચુપકે રોતી મું આંસુઓસે ધોતી
વો કહાં ગયો મેરો મોતી મોતી બીના ના સોતી—બસ
દીલ ઉસીકુ દીજીયે દીલદાર યાર હો
કયા હીન્દુ કયા મુશલમાંન કદરદાન યાર હો
મેરી નજર જો તુમસે લડ ગઇ મયે પલંગકે નીચે પડ ગઈ
અયે અંગની જેસી જલ ગઈ—બસ

(રા. માંડલીક)

ગાયન ૩૬૨ મું.

નીતી તણી તજી વાત નાથ શીદ અનીતીનું નામ દઇએ ?
દેવ મંદીર મુકીને કેમ દુષ્ટના આવાસે જઇએ-નીતી
દુધ તજીને દારૂ શું પીવો ? રામ ભુલી કાં કામ સેવો ?
કોયલને તજી કાગ પાળી શું હીત થાયે ?
પાપનો ન પડછાયો લઇએ-નીતી

(વસંત પ્રભા).

ગાયન ૩૬૩ મું.

જાઓ વ્હાલાને વેગે વધાવો માળ પહેરાવો ફુલથી છાઓ
અંગ અંગે ફુલોનાં વાધાથી સજાવો-જાઓ
કુસુમ સમી કાય ત્યાં પુષ્પ સોહાય
શીયળ સુગંધી સંસારે જો ફેલાય
રતિ પતિ છો સુગંધી કુસુમોની કુંજે સોહાવો—જાઓ

(વસંત પ્રભા)

ગાયન ૩૬૪ મું.

માનો માનોને રસીલા આતો ન સારી વાત
છેક આમ શું કરો છો બોલાવે જાઓ તાત—માનો
રસીલી પ્રેમ પાન અમૃતે જીવાયે
હાજી પ્રેમવાત જાણુ છું પ્રીયા
કટાક્ષે વિંધાઇ કેદી થઇ રહ્યા
વીતી જાય રાત વાતે નાથ શું ઘેલા થયા—માનો

(વસંત પ્રભા)

ગાયન ૩૬૫ મું.

શ્રી રામચંદ્ર રઘુવીર શ્રી સીતાપતી
ભજી લેને મન અવસર આવો એળે વહી જશેજી
ખીલી વસંત છેલા ખીલી જુવાની વ્હાલા
રસીયા રસ પી લેને સુખધામ
ખીલી વસંત તેવી ખીલી ફુલવાડી બાળા
પ્રભુને શણગારી લે મન લ્હાણુ—શ્રી સીતાપતી
રમણી રૂપાલી હેત હૈયે ધરી લે વ્હાલા
પીલે અધરામૃત રસનું પાન
નાથના નાથને એ અંતર ધર પ્રીતે બાળા
કરી લેને કાયાનું કલ્યાણ—શ્રી સીતાપતી

(વસંત પ્રભા.)

ગાયન ૩૬૬ મું.

કાંઇ લાવો પાપી પરે મહેર પિતાજી
ડુબતી આ દીન રમણી ઉગારો
ભુલતીનું ભાન લાવી ગુરૂજી સુધારો બાજી—કાંઇ
લુબ્ધ થએલી ઇંદ્રિય નાદે કેવળ નરક નિવાસી બિચારી
કરૂણા કરીને એને બચાવો દયામય રહે પ્રભુ રાજી-કાંઇ

(વસંત પ્રભા.)

ગાયન ૩૬૭ મું.

મહોબત અજબ છે પાની દીલ બાગ બાગ બહેલાવે
દુનીયાં બને મસ્તાની અજબ દીવાની કોઇ પ્રેમ જામ પીવરાવે
પ્રેમ દીવાના માનવી તેમાં છે શી નવાઇ ?
ઇશ્વર પણ તરસ્યો ફરે કોઇ મહોબત શરાબ પાય
મહોબત સરીખી ચીજ કોઈ બતલાવે--દીલ
ઇશ્ક અમારો દેવતા પ્રેમી અમારાં પ્રાણ
નજર ફરે દિલદારની જાન જીગર કુરબાન
ચોળી મહોબત ખાક અલક જગાવે—દીલ

(વસંત પ્રભા.)

ગાયન ૩૬૮ મું.

દિલ મારૂં માને નહી મનડું ઠરે નહિ ત્યારે કરૂં શું તાતજી
મેં એયું ફરી ફરી જોડી મળે નહિ કોને વરૂં હું તાતજી
નેણે પ્રીતી ઝળકી હતી અહીં આવતાંજ સમાઇ ગઇ
ઉર્મિ અંતર ઉછળી હતી નપૃ દેખતાંજ દબાઇ ગઇ
હીરલો અમુલ્ય ખરીદવા ઉમંગભર આવી અહીં
પણ અંતરે અંકુર ન ફુટયા પ્રીતી પ્રકટાવી નહી
છતી આંખે દીવો લઇને પડી કુવામાં હું ડુબી મરૂં શું તાતજી

(કામલતા.)

ગાયન ૩૬૯ મું.

મેં દુનીઆં સઘલી જોઇ કોઇનુ ન દીઠુ કોઇ
સ્વારથની જાળ પરોઇ સાગપણુ સો નાખે ધોઇ
આજ હોય વહાંલાં કાલ તેજ થાય વેરી
અજબ સરીખી એતો પ્રીત રીત કેરી
પોતાન સ્વારથ માટે અવરને નાખે નીચોઇ

(કામલતા.)

ગાયન ૩૭૦ મું.

મને આવે છે ફેર ઝુલે મારૂં મન હો સખી
બેસું રથમાં શી પેર ઝુલે મારૂં મન હો સખી-મને
કેફ ચડી કોઇ કારમી હુ સમજુ ના બહેન બ્હાવરી મને કરી
લ્યો વિસામો સુંદરી ઝીલી આ લહેર—ઝુલે મારૂં મન

(કામલતા.)

ગાયન ૩૭૧ મું.

સખીઓ લઇ પીચકારી આવો
ફાગ ખેલાવવા એ અલબેલી નાર
શો વસંત તણો ચમકાર છે—સખી
આંબે મ્હોર કળી ઝીણી ફુટી કેવો મદનનો માર છે
કોયલનો મધુર ટુહુકાર છે શૃગાર સમયનો સાર છે
રમે રંગમાં રસીક નર નાર
ખોલે ઝીલે રસ પીલે ભર પ્યાર સાર—સખી

(કામલતા.)

ગાયન ૩૭૨ મું.

કહી ભુલી ગયા હૈયાના હાર
નારી પ્યારી દીધી શું વીસારી—ભુલી
દીલથી દીવાના થયા આકાશે ખોળી રહયા
મળવી હવે નથી સહેલી એ નાર
તુજ પ્યારી ઉરમાં અમે તો ઉતારી—ભુલી

(કામલતા.)

ગાયન ૩૭૩ મું.

ચાલો સાહેલી ભુવનેશ્વરીનાં સઉ મળીને દરશન કરીએ
દુખ હરનારી સુખ કરનારી મુર્તી માની અંતર ધરીએ
ભાવ ધરી જો પુજન કરીએ તો ભવ સીંધુથી તરીએ
ચુવા ચંદન કુમ કુમ કેસર અરચન કરીને મન ઠરીએ
અબીલ ગુલાલને પુષ્પ માલથી માને વધાવી મંદીર ભરીએ

(સૌભાગ્ય સુંદરી)

ગાયન ૩૭૪ મું.

આંખો ખોલી જો જીવ આ દીસે દુનીઆં ફાની
શાની જીંદગાની રહેવાની માની—આંખો
આ ધન ધામ મેડી મ્હોલને વાડી વજીરાં
અંતે સાચવ્યાં અંતે થવાના ધુળ ધાણી--આંખો
અંચીતો હાબશે ટોટો અજલનો જો પ્રીશ્તો
કરી લેને ભલાઇ એજ છે સાચી કમાણી

(સૌભાગ્ય સુંદરી)

ગાયન ૩૭૫ મું.

અરે કોઈ આવો પીયાને મનાવો
મારૂં દીલડું ચીરી ખોલી બતાવો--અરે
અરે પીયા મારો નહી પ્રેમ હાણુના બાણુ
તારે મન હું તુચ્છ છું તું માહરે મન પ્રાણુ
મને તપતીને નહીં તપાવો લાગી અગન બુઝાવો
બોલાવો લોભાવો પ્રાણુ પીયા રીઝાવો--મારૂં

(સૌભાગ્ય સુંદરી)

ગાયન ૩૭૬ મું.

ગોવીંદ ગુણુ ગાઓરે નરનાર ગીરીધર શ્રી ધર શ્રી મુરલીધર
નામથી નેહ લગાવો-હા નેહ લગાવોરે
મારૂ તારૂં મિથ્યા માની કૃષ્ણુ કહે જાવો રે
અધમ ઉધારણુ ભવ જળ તારણુ
નિરભય નામથી થાવોરે ભય નામથી જાવો રે

(સતી દ્રોપદી)

ગાયન ૩૭૭ મું.

શું કહુ કથની મ્હારી રાજ, શું કહું કથની મ્હારી,
હું તો દૈવના ત્રાસે હારી રાજ.....................શું કહું.
પરખી પારીજાતિક મેં, અર્પણુ કીધું મન મ્હારૂં
પતી તજી પરલોક સિધાવ્યા, કરી જીવતર મમ ખારૂં રાજ–શું કહુ
ચંદન કાષ્ટની ચિતા રચાવી, પતિ સહગમનની આશે,
શુન્ય દેહ મમસ્વામી તણો પણ, ઉડી ગયો આકાશે રાજ-શું કહું
અરપ્યું મેં સર્વસ્વ સ્વામીને, પ્રેમની કફની ધારી;
તજી જગત જંજાળ સર્વ હું, પ્રોતે ભજું ત્રીપુરારી–રાજ-શું કહું
(મહાશ્વેતા કાદમબરી.)

ગાયન ૩૭૮ મું

વા'રે લાલા મોહન બંસીવાલા ઠગો છો શાનેરે સલુણા
જાણી જાણી તમારી મેં ઠગાઇ પ્રીત બાંધી હવે હુ પસ્તાઇ
પસ્તાઇ પુરી કાના ઠગાઇ હું તો કાના
રસ ભીના રંગીલા શરમાલા શામલીયા—વા'રે
શાને સતાવો વાત વાતે ઉડાવોરે
એરી એરી લાલા વાતે ઉડાવોરે
મેં જાણ્યા સરવે ચાળા અરે જાઓ નંદલાલા
વ્રજલાલા ગોવાળા છબીલા છોગાળા--વા'રે
(સતી દ્રોપદી)

ગાયન ૩૭૯ મું.

મને સ્હાય કરશે મોરારીરે વારે ચડશે ગોવરધન ધારી
અહલ્યા ઉગારી મીરાંબાઈ તારી બેની ચીન્તા કરોસ નહી મારી
આંજારી બચ્ચાંને બળતાં ઉગારી મોક્ષ દીધો ગજેન્દ્રને તારી
દ્રોપદીના ચીર પુર્યાં થાશે તે સ્હાયકારી—મને
(વીક્રમ ચરીત્ર)

ગાયન ૩૮૦ મું.

અન માયાના કરનારારે જરી જોને તપાસી તારી કાયા
પુછી જોને તું પડીત પુરાણુરે કોઇના અમર છે લેખ લખાણા
કાચી છે કાયા આ માટીની માયા છે માટીના ખેલ બનાયા
શાણા તો સમજી અલગ થયા પણ બાળક બીચારા લપટાયા
લાખોની પાંખો ગઈ છે પીખાઇ જેણે મુછપર લીંબુ ઠરાયા
કાળના કેવાડેથી કોણ બચ્યું ભલે રંક હોય ભલે મહારાયા
સંધ્યાના જેવા રંગ સોનેરી વંધયાને લાડ લડાયા
જોબનને તન ધન તેવાં સમજવાં પાણીમાના પડછાયા

(ઉદય ભાણુ)

ગાયન ૩૮૧ મું.

દાસ પરે દયા લાવોરે દયાળુ દેવા દાસ પરે દયા લાવો
સંસારી સંબંધ તોડી જીવ આપ ચરણે જોડી
હું તો બની બેઠો બાવો બાવોરે-દયાળુ દેવા
આંખો વીના સંકટ આવું ખાડામાં ગોથાં ખાવું
વારે અવીનાસી આવો આવોરે-દયાળુ દેવા

(સુરદાસ.)

ગાયન ૩૮૨ મું.

સુંદર શામળીઆ નામ જપીશ નીત્ય તરૂં
મનહર ના મળીઆ કાશી કરત ધારૂં-સુંદર શામળીઆ
શામળા શણગાર હમારા કાળજું હર્યું કામણગારા
વીનવે કરગરી દીનદારા દર્શન દયો દીલદાર તમારા
આસપાસ નહીં વાસનિહાળુ અહી ત્રિભુવન ભાસનુ કાળુ
કયાં હું કહું દુખ મારૂં-સુંદર શામળીઆ
નિરખું નહિ કદી મુખડું રસાળું જઇ હિમાલય ગાત્ર હું ગાળું
સાક્ષી દેવ દયાળુ-સુંદર શામળીઆ

(વીણા વેલી)

ગાયન ૩૮૩ મું.

ભઇ પ્રેમ વશ પાતળીયા મારા મનનાં માલીક મળીઆરે
પ્રીતે કરો મુખવાસ સજનના રાજ હરૂદયના વાસી
પ્રેમદા પ્રીત જ્યોત પ્રકાશી મારા મનના મનોરથ ફળીઆ
ભાગ્યવંત કર્યાં ભગવંતી મુજને જીવન સફળ થયું મારૂ
કરો શ્રી હરી શુભ તમારૂ-મારા મનના

(કાદમબરી)

ગાયન ૩૮૪ મું.

કાનુડા તારી કામણુ કરનારી વ્રજમાં વાંસલડી વાગી
મીઠી વળી મોહક મન વશ કરનારી-વ્રજમાં
મન વશ કરનારી સ્વર સુંણુતાં લાગે સુખકારી
હું ઘેલી તમ વિણુ થઇ છું ગિરધારી-વ્રજમાં

(કંસ વધ)

ગાયન ૩૮૫ મું.

તમે જો જો ન વાયદા વીતાવજો,
પીયું પહેલી પેસેંજરમાં આવજો;
હાર તોરાથી સ્વાગત શોભાવજોરે--પીયું.
સિલ્કની કીનાર કોઇક વાલા આછેરાં,
કોઇક નવા નાટક ના અચ્છા ઓપેરા
થોડા હેન્ડબીલ હેરઓઇલ ના લાવજોરે--પીયું
એક હારમોન્યમ પેરીસનું લાવજો;
આવવાનો તાર મને આગળથી આપજો,
તમે સામા સ્ટેશન પર સીધાવજોરે--પીયું.

(અરૂણોદય)

ગાયન ૩૮૬ મું.

સમય જો હોય સારો તો, સકળ સંસાર સારો છે,
સમય આશે સિધાવ્યો ત્યાં, નહીં સંસાર તારો છે.
સમય પર જે મહારાજા, સમય પર તે ધરે ભાગવા,
સમય પર ખાય તે ધક્કા, સમયનો રંગ ન્યારો છે.
ચડે વાહળ ચડે ભરતી, ચડે જોબન વધે લક્ષ્મી,
ઘડીમાં તે પડી જાતાં, સમયનો રંગ ન્યારો છે.
સમય સારે ન સારૂં જે, કહે તે સહુ ગમારો છે,
અભાગી ખાય તે ખત્તા, સમયનો રંગ ન્યારો છે.

(વીર-કુણાલ.)

ગાયન ૩૮૭ મું.

જ્યારે આવે નવીન જુવાની દુનીયાં નવીન જણાય
મનનાં ભાવો પલપલ પલટે શાથી નવ સમજાય
જ્યાં નવ યોવન ઉભરાય ત્યાં દર્દ નવીન કંઇ થાય
જગતમાં જેનો નથી ઉપાય——જ્યારે
કોઇ અજબ વીણુના ગાને કોઈ મધુર મુર્તિનાં તાને
કોઇ અમીટ માટનાં ધ્યાને
તીરછાં નયન કંઇ ઢળે રદય ટળવળે કે તનડે
તણુખ તણુખ થાય અલીએ કેમ સહ્યુ સ્હેવાય

(માલવ-પતી.)

ગાયન ૩૮૮ મું.

આ બાલ્ય વયમાં કોઇનાં માતા પીતા મરશો નહી
ઓ ઇશ આવો કોપ બાળકની ઉપર કરશો નહી
માતા પીતાનો આશરો આખા જગતમાં કયાં મળે
મા બાપ જાતાં કાળ સૌ બે હાલ થઇને ટળવળે
માત અમારા સ્નેહના બે આસુડા સ્વીકારજો
ઓ તાત આ બે બાળકોને સ્વર્ગમાં સંભારજો

(વીર-પુજન.)

ગાયન ૩૮૯ મું.

અમે સહુ એક ઝાડની ડાળ
નથી જુદાઇ અમે સહુ ભાઇ એક માતાના બાળ
હિંદુસ્તાન છે દેશ હમારો ભારતી માત હમારી
નવ કરીએ તેને માટે આ જાન અમારી પ્યારી
હિંદુ મુસલમાન પારસી યાહુદી ખ્રિસ્તી જાત અનેક
જાત જુદી છોરહી અમારી પણ અંતર છે એક

(સ્વદેશ-સેવા.)

ગાયન ૩૯૦ મું.

ફુટેલા તાર વીણાના તે બંધાશે ફરી પાછા
ફુટેલા પ્યારનાં વાજાં ન સંધાશે કદી પાછા
દીવાલોમાં પડયા ચીરા તે સંધાશે ફરી પાછા
થયા ચીરા જીગરનાં તે ન સંધાશે કદી પાછા
પડયા જે મ્હોતનાં મુખમાં ઉભા થાયે ફરી પાછા
ધવાયા બેવફાથી જે ન સાજા થાયે તે પાછા
પડેલા જખમ ખંજરનાં પુરાયે તે ફરી પાછા
પડેલા જુલમનાં ઘા તે ન રૂઝાયે કદી પાછા

(બીનળ-મુંઝાળ.)

ગાયન ૩૯૧ મું.

હોય એક એક દીલમાં ઉમ્મીદો હજાર
કોઈનાં દીલડાંનો પાર કેમ પામીએ
દર્દી દીલડામાં દરદો છુપ્યાં બે શુમાર
ભેદ બે દરદીને શું સમજાવીયે
જેનું દીલબરમાં ધ્યાન નહી દુનીયાંનું ભાન
ગમે આશકને માસુકનાં નયનોના જામ
એના દીલમાં આરામ કયાંથી લાવીયે
રહે દીલરાત દીવસ આજાર અરે એ પ્રીત મહી શું સાર હોય
આવે એક દીવસ દીલદાર ભલેને વીતે રાત હજાર-કોઇના

(સીરાજુ-દોલા.)

ગાયન ૩૯૨ મું.

તું ચેત મુશાફર વહી જશે છે સમય ઘડી કે બે ઘડી
એ.....મસ્તી મનમાં રહી જશે છે સમય ઘડી કે બે ઘડી
છે આંખ છતાં કાં અંધ બને લઇ દીવો હાથ કાં કુવે પડે
અભીમાન અશ્વપર ચડી ચડી.....છે સમય
કંઇ ચેત હજી અજ્ઞાની, થઇ જશે જીવન પાણી પાણી
પળમાં જો કાળ જશે જકડી..... છે સમય
પડતીનાં પડઘા પડી રહ્યા, દુખનાં ડંકા ગડગડી રહ્યા
જો વિપત વાદળી શીરે ચડી.....છે સમય

(સત્તાનો-મદ.)

ગાયન ૩૯૩ મું.

ભુલે ચુકે થશો ના કોઇ નારીનાં દીવાના
જીતવા જીગર તમારૂ કરશે અનેક વાના
મારી છબી તમોને તેની છબી અમોને
ઘાયલ ત્રીજાને કરતી ચોથાને પત્ર છાના
ફાવ્યા નહી દીવાના ફાવ્યા ન કોઇ શાણા
પ્રેમ થયા જે પાગલ આખર મુકામ થાણા

(માયાના રંગ.)

ગાયન ૩૯૪ મું.

અમર કામ જે કરે જગતમાં તે નર અમર ગણાય
જગ કલ્યાણે જીવન વીતાવે યુગ યુગ તે પુજાય
મનુષ્યમાં તે જન દેવ મનાય—
આત્મ ત્યાગનાં ઉજવળ વ્રતનાં ઘર ઘર ગીત ગવાય
જેમ પુષ્પ ખરી કરમાય પણ વાસ વિમળ રહી જાય
કીર્તી વંતની અખિલ જગે ફેલાય—

(શાલિ-વાહન.)

ગાયન ૩૯૫ મું.

કોને ખબર છે કાલની કહો ભાઇ કોને ખબર છે કાલની
કરો વાતો આકાશ ને પાતાલની—કોને
ચંચલ છે સુખ દુખ સંસારે પલક પલકમાં ચળતાંજી
ભોળે પડીયાં નેવ તણું જળ ઢાળ જોઇને ઢળતાં
તોએ કરતાં રતીમાં ભુલ વાલની—કોને

(માલતી-માધવ.)

ગાયન ૩૯૬ મું.

સૌને સૌ સૌની પડી કોણુ પીડ પરાઈ જાણે
સગુ વ્હાલુ સ્વારથનું સર્વે પોત પોતાનું તાંણે
દીકરી ગણુના કુટયા ઘટની ઠીકરી પ્રમાણે
દીકરા ઘરનું રાજ્ય કરે ભલે દીકરી જાય મશાણે

(માલતી-માધવ.)

ગાયન ૩૯૭ મું.

કરો ક્રોડ ઉપાય પણ જાતી સ્વભાવ ન જાય
કપુર અને કસતુંરી કેરા ઢગલા માંહી દટાય
તો પણ દુર્ગંધી ડુંગળીની ગંધ સુગંધ ન થાય
કાગ પડયો સોનાને પીંજર વીધ વીધ મેવા ખાય
તો પણ જાતિ સ્વભાવે મુરખ નર્ક જોઇ લલચાય સ્હાય

(માલતી-માધવ)

ગાયન ૩૯૮ મું.

પ્રેમના જુદા જુદા છે પ્રકાર
પ્રેમમાં વસી રહી પ્રભુતા સાર
એક પ્રેમ સાચો શ્રીહરી પ્રતીનો છે
માત તાત ભ્રાત મીત્ર સતી પતીનો
સાચો કહેવાય એજ પ્રેમ ધરમ સુભ નેમ
જેથી તરી જવાય આ સંસાર

(માલતી-માધવ.)

ગાયન ૩૯૯ મું.

ગરીબી જ્યાં વહે નંદા, પ્રભુના ત્યાં ખરા બંદા
વરે ત્યાં કીરતી આનંદા, સરે ત્યાં સ્વર્ગની ગંગા
ગરીબીએ લખ્યા ઇતીહાસ, ગરીબીની વિધાતા દાસ
ગરીબી છે જીવનની આશ, ગરીબી છે જગતનો આશ
ગરીબીથી વીવે કા નંદ, ગરીબીમાંથી દયાનંદ ચંદ
ગરીબીમાં હતા ગોપાલ, ગરીબીમાં દીપે છે લાલ

(અબજોનાં બંધન.)

ગાયન ૪૦૦ મું.

જાના હે જાના સબકો હે જાના
સોહન જીસમે પહેચાના ફેર નહિ આના જાના
કાયા ધડ કચ્ચા ભાઇ માયા બદલ કી છાઇ
લડકા લડકી લુગાઇ સ્વારથકી હે સગાઇ
મત હોના દીલગીર—જાના
માલ ખજાના મેયના હાથી ઘોડા ઓર સમયાના
સબકો છોડે ચલ જાના આવે પરવાના
જબ એક હુ ન ચલે બ્હાના ચલતી નહી તદબીર-જાના

(અંબજોના-બધંન.)

———

ગાયન ૪૦૧ મું.

દુખી કે દર્દીઓ કોઇ, ભુલેલા માર્ગવાળાને
વીસામો આપવા ઘરની, ઉઘાડી રાખજો બારી
ગરીબની દાદ સાંભલવા, અવરનાં દુખને દળવા
તમારા કર્ણ ને-ત્રોની, ઉઘાડી રાખજો બારી
અતી ઉજાસ કરનારા, તીમીરની નાશ કરનારા
કિરણુને આવવા સારૂ, ઉઘાડી રાખજો બારી
થયેલા દુષ્ટ કર્મોનાં, છુટા જંજીરથી થાવા
જશ સત્કર્મોની ન્હાની, ઉઘાડી રાખજો બારી

(રા૦ કવાર.)

God Save The King.